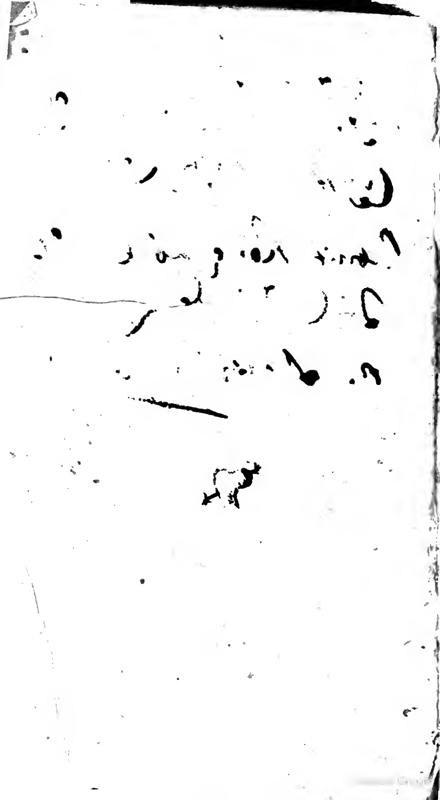
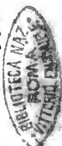

TABVLÆ SACRÆ
GEOGRAPHICÆ
SIVE
NOTITIA ANTIQVA, MEDII temporis, & nova nominum vtriusque Testamenti ad Geographiam pertinentium.

Authore R. P. F. AVGVSTINO LVBIN *Augustiniano, Concionatore, Christianissimi Galliarum Regis Geographo ordinario.*

PARISIIS,
Typis PETRI LE PETIT, Regis & vtriusque Academiæ Typographi, viâ Iacobeâ, sub Cruce Aureâ.

M. DC. LXX.
Cum Approbatione & Privilegio Regis

TABVLÆ SACRÆ
GEOGRAPHICÆ
SIVE

Notitia antiqua, medii temporis, & nova nominum utriusque Testamenti ad Geographiam pertinentium.

Authore R. P. F. AVGVSTINO LVBIN Augustiniano, Concionatore, Christianissimi Galliarum Regis Geographo ordinario.

LECTORI.

H*ABES hic brevem equidem, sed exactam nominum omnium, quæ in utroque sacræ scripturæ testamento, veteri scilicet ac novo, reperiri possunt, notitiam Geographicam. Aliqui solius Terræ Sanctæ Geographicam descriptionem, sive Theatrum, laude sanè digno labore, ob oculos ponere tentarunt, ut Volffgangus Weissemburgius Argentorati, anno 1536, & Michael Aitsingerus, Coloniæ ann. 1582. necnon ibidem excuso opere, anno 1590. Christianus Adrichomius Delphus; alii locorum Syriæ & Arabiæ notitiam huic labori addiderant, ut Iacobus Zieglerus Landavus Bavarus, Argentorati anno 1536. alii, paucis ab hinc annis, locorum sacræ scripturæ indicem Geographicum, indefesso labore protulerunt; multis additis, quæ ad Historiam potiùs pertinerent, quàm ad Geographiam; prodiit etiam in lucem Bocharti Geographia sacra, quam reperies magna licet eruditione refertam, solam esse filiorum ac nepotum Noe per omnes orbis regiones dispersionem; & licet vocaverint nomina sua in terris suis; nihil tamen nisi certissimis meliorum authorum freti authoritatibus debemus asserere. His aliisque examinatis operibus, multas adhuc animadverti, quæ ad Geographiam spectent in sacris litteris expressas dictiones desiderari, quarum aut intacta hactenus fuit aut ommissa notitia.*

A

In animum, & satis feliciter, venit ad Septuaginta interpretum Codices recurrere, è quibus, vt experientiâ nosse poteris, plurimum lucis accepi in obscurissimis locis; illi etenim multas hebraïcas voces, quas locorum propria nomina credere quilibet poterat, suæ veræ significationi reddentes; ne amplius de illorum locorum situ solliciti essemus, hac ratione monuerunt; plurima, quæ illorum ætate jam nomen mutaverant, recentiori nomine exprimentes, eadem esse ac ea, quæ olim alio gauderent nomine, demonstrarunt; alia tandem, quæ variis passim in vulgata editione videmus postea expressa nominibus, vnico nomine constanter interpretati, nos ab horrenda locorum multiplicatione retraxerunt.

Horum itaque me vsum scias editione Parisinâ, anni 1628. *ad exemplar Romanum fidelissimum Vaticanæ Bibliothecæ, authoritate Sixti Quinti sum. Pontificis; curâ ac labore Antonii Carafa Cardin. & S. sedis Apost. Bibliothecarii editum. Hic vero, studio R.P. Ioannis Morini Blesensis Congregationis Oratorii Iesu Christi Presbyteri: qua editione vsus sum eo libentius, quo Nobilii Flaminii subnectuntur notæ, in quibus variæ sunt lectiones, Aquilæ, Symmachi, Theodotionis, Theodoreti; pluriumque Patrum, cùm Græcorum, tum Latinorum, ac ipsius eorundem Septuag. Interpr. Complutensis editionis, aliorumve Codicum etiam MM. SS. Porrho quanti semper hæc Septuag. Interpr. versio ponderis ac momenti in tota Ecclesia fuerit referre non est necessarium.*

Ob affectatam brevitatem, non licuit nominum etymologiam aut impositionis originem seu rationem exprimere, nec, quia extra rem Geographicam, Historicas notas, vtiles sanè & forsan non injucundas annectere, cæterorum, qui jam antea de hoc argumento tractarunt, conatus, laboresque plurimi facio ac laudo, quibus indefesso labore libuit quæ deerant addere; sicut nulla, nisi quæ in sacris expressa scripturis, nomina tetigi, sic nulla ommittere sum conatus; aliorum opiniones si quandoque non sequi coactus sum, meam qua potui modestia protuli sententiam; illorum meras conjecturas solidis rationibus confirmavi, dissertationes aliquando necessarias, ne in grandiorem opus excresceret molem, oportuit supprimere. Cæterùm te persuasum velim, Historiæ sacræ memoriâ retinendæ tam necessariam Geographicam notitiam nostram esse omnibus aliis, quæ hactenus prodiere, lucidiorem & ampliorem. Vale.

TABVLÆ SACRÆ GEOGRAPHICÆ SIVE

Notitia antiqua, medii temporis, & nova nominum vtriusque Testamenti ad Geographiam pertinentium.

A

BANA fluvius 4. Reg. 5. v. 12. apud Septuaginta ἀμανὰ, vt refert Zieglerus, vt pote qui è radicibus montis Amana ortus, in vulg. cod. ἀβανὰ, qui & Amma, & Aman, mænia vrbis Damasci à meridie & occidente alluens, & eapropter fluvius Damasci dictus, per planitiem Archadob defluens, vicinum habens & ab oriente quasi parallelum fluvium Phaiphar, mare tandem, vt asserit Adrichomius, Syriacum ingreditur. Marinus Sanutus Torselius in opere cui nomen Secreta fidelium Crucis lib: 3. p. 14. cap. 1. fluvius Abana *qui in civitate Valaniæ, sub Castro Margath intrat mare.* Valania verò est ipsa Balaneæ vrbs Phœnicis *quæ nunc Leucas*, inquit Stephanus de Vrbibus, ab ipsa Abana fluvius Valania postea nominatus.

ABARIM. Num. 27. v. 12. *Abar* ap. Septuag. ναβαὺ montes in Tribu Ruben, qui & Habarim, quorum eminentior Nebo, ejus verò cacumen Phasga appellabatur, hodie vulgò mons *Pisga*.

ABDON. Iof. 21. v. 30. ap. Septuag. Δαββὼν. civitas Levitica & confugii, in tribu Aser, & in valle Aser, non longè à finibus tribus Nephthali.

ABEL. Iudic. 11. v 33. ap. Septuag. ἐβελχαρμὶμ, Hieron. Abela, quæ etiam Abella, civitas Ammonitarum, quam Adrichomius in tribu Gad, alii in tribu Manasse vltra Iordanem reponunt, septimo milliario à Philadelphiâ, duodecimo ab vrbe quæ Gadara, in Peræa regione; non video cur ab Adrichomii sententia sic discedendum.

ABEL magnum, vide Bethsames.

ABEL-domum Maacha. 3. Reg. 15. v. 20. ap. Septuag. καὶ τὴν ἀβὲλ οἴκου μααχά. & 4. Reg. 15. v. 29. καὶ τὴν ἀβὲλ καὶ τὴν θαμααχὰ eadem haud dubiè quæ

ABELA. 2. Reg. 20. v. 14. apud Septuaginta εἰς ἀβὲλ, ἢ εἰς βεθμααχὰ. ex his textibus constat Abel sive Abelam, quæ Abel maacha, & Abel-beth-maacha, beth-maacha, Abel domus Maacha, esse vnam eandemque vrbem, pertinentem ad domum, idest familiam, Maacha; Maacha autem nomen proprium regis cujusdam de quo 2. Reg. 10. v. 6. diciturque domus Maacha vt domus Israël, domus Iuda &c, non itaque aliter legendum quam vt in script. apud Iose-

phum, Abel Machea, quæ vt constat primùm sub ditione Regis Maacha, demùm sita in tribu Nephthali, vrbs superioris Galilææ in planitie regionis Betim, à Iordane sexaginta stadiis distans.

Abelmaïm, in Septuag. Abelmaïn, ex collatione text. 3. Reg. 15. v. 20. & 3. Paralip. 16. v. 4. constat non esse vrbem diversam ab Abel-Maacha superiori, licet diversas faciat Adrichomius, eas in tribu Nephthali collocans.

Abelmehvla, & Abelmeula. Iudic. 7. v. 23. apud Septuag. 3. Reg. 4. v. 13. σαβελμαουλᾶ. Abelmaula, vrbs in dimidia tribu Manasse intra Iordanem, patria Elizei prophetæ.

Aben-boen, id est lapis Boen. Iosuë 18. v. 18. apud Septuaginta ἐπὶ λίθον βαιὼν filiorum Ruben, terminus in tribu Benjamin, in confinibus tribus Iuda, non longè à Torrente Cedron, in valle.

Abelsatim, Abelsathaïm Num. 33. v. 49. quæ & Belsathim, apud Septuag. βελσᾶ à spinis sic appellata 42. mansio filiorum Israël, in Campestribus Moab, demùm in tribu Ruben.

Abes. Iosuë 19. v. 20. alias Aemes apud Septuag. ρεβὲς, civitas in parte orientali tribus Issachar, in Galilæa inferiori.

Abilina & Abylene Regio Cœlesyriæ Antilibano monte à Meridie & Occasu, Chalcide regione à Septentrione, ab Oriente verò Abana fluvio conclusa, quæ sub Tiberio imperatore Tetrarchia erat, à metropoli Abyla seu Abila Lysanii, quæ hodie *Betines* aut *Bellinas*, nomen sortita.

Abrahænemvs ab eo plantatum non longè à Bersabee Orientem versus, Gen. 21. v. 32. apud ripam dexteram & Septentrionalem Torrentis Besor; demum in meridionali parte tribus Simeon.

Abran, aliàs Acram & Achran. Iosue 19. v. 28. apud Septuaginta ἐλβὼν, civitas in orientali parte & in medio tribus Aser, ad fines tribus Nephthali, in Galilæa superiori, quæ Gentium dicta, ipsa haud dubiè est Helba, de qua Iudic. 1. v. 31. quam absque fundamento cum Elmelech vult confundere D. N. Sanson apud Septuag. χεβλὰ.

Aceain Iosue 15. v. 57. apud Septuaginta ζακαναεὶμ. Civitas tribus Iuda, ad desertum Thecuæ, non longè à monasterio seu laurâ sancti Sabæ postmodum ædificatâ.

Accaron & Acron, vrbs regia, proprium habens regem; vna ex quinque Satrapiis Philistinorum inter Azotum & Bethsames; inter fines Tribus Dan & mare magnum; data in sortem tribui Iuda, vsque hodie grandis Iudæorum vicus, pristinum nomen etiam retinens.

Accho v. Ptolemais.

Achad. Gen. 10. v. 10. apud Septuaginta. ἀρχὰδ, vna ex vrbibus, quas Nemrod ædificavit in terra Sennaar, hanc ad confluentem fluviorum Tigridis & Euphratis posuit N. Sanson, ad ripam orientalem, sed quo fundamento, mihi penitus ignotum.

Achaia, regio triplex. Prima ampla erat Europæ regio, quæ cum Thessalia totam Græciam complectebatur, quæ postea ab ea separata, Hellas sive Græcia propriè dicta est: habens confines, ab Aquilone Thessaliam, ob occidente Epirum, ab Austro Peloponne-

rum, ab ortu Ægæo mari terminata erat, hodie *Livadia* appellatur. Altera Achaïa, quæ Romanorum Proconsulatum, supradictam Achaïam, ac etiam Peloponnesum continebat; de ea in Act. Apost. cap. 18. v. 12. Achaïa tandem propriè dicta pars Peloponnesi, quæ sinui Cirræo sive Corinthiaco ab Austro exposita, inter Patras & Corinthum.

ACHAZIB, quæ & *Aczība*, vrbs maritima tribus Aser; apud Sept. ἀσχαζί, quæ postea teste S. Hieronymo, Ecdippa est appellata, in Phœnicia, hodie in loco circiter vbi *Sanderia*, inter Ptolemaïdam & Tyrum.

ACHOR vallis, in Septuag. ἐμεκαχώρ, seu vallis Achor, in tribu Benjamin, inter Campestria Iericho, ad Meridiem, & Galgala vrbem ad Aquilonem, non longè à Iordane.

ACHSAPH, quæ & Axab seu Axaph, apud Septuaginta ἀζίφ. olim vrbs Regia, cujus Dynasta Rex Achsaph dictus, in tribu postea Aser, ad radices montium Tyri versus meridiem; à S. Hieronymo Acisap dicta.

ACRABATHANE, vide infra Arabathane.

ACZIB Iosue 15. v. 44. apud Septuaginta ἀκιεζί, civitas in tribu Filiorum Iuda, non longè à Ceila & Maresa.

ACZIBA, vide supra Achazib.

ACRON, in Septuag. Accaron. Vide hoc verbo. vnam eandemque esse vrbem asserit N. Sanson in notis suis; quas nihilominus in Mappa sua facit diversas, illam consule.

ADADA Iosue 15. v. 22. apud Septuag. ἀρουήλ, civitas in meridionali parte tribus Iuda, ad radices montium Seir, ad septentrionem.

ADADREMMON, vrbs in campo Mageddon, Zach. 12. v. 11. inter vrbes Iezraelem & Mageddo, in Dimidia tribu Manasse intra Iordanem, quam hodie Maximianopolim appellari, dicit Adrichomius. Septuag. loco horum verborum. *Sicut planctus Adadremmon in campo Mageddon*, vertunt. *Sicut planctus malogranati, quod in campo succiditur*. S. Hieronymus varietatis causam dat, quia locus ille malorum granatorum arboribus erat consitus.

ADAMA, vrbs, Regia olim Pentapoleos, in terra Chanaan, vna ex quatuor, quas Deus cœlesti igne perdidit, Gen. 19. in septentrionaliori & orientaliori parte Lacus Asphaltidis, Maris mortui dicti.

ADAMI, Iosue 19. v. 33. *Adami quæ est Neceb.* apud Septuag. ἀρμὲ καὶ ναβὸκ, vnde liquet Adami à Neceb esse diversam. Erat autem Adami civitas in orientali regione tribus Nephthali, ad dextram ripam Iordanis, non longè ab aquis Merom.

ADAR Num. 34. v. 4. quæ & Daran. & Addar apud Septuaginta εἰς ἔπαυλιν ἀράδ. villa itaque, & quibusdam civitas, in meridionali limite tribus Iuda, non longè ab Idumæa.

ADARSA. 1. Machab. 7. v. 40. & Adazer versu 45. in textu Græco vtrobique legitur ἀδασὰ, civitas vel locus, in tribu Ephraim.

ADAZER. idem locus cum præcedenti.

ADDAR Iosue 15. v. 3, eadem quæ supra Adar. ap. Sept. σάραδα;

Addus. 1. Machab. c. 13. v. 13. S. Hieronymus. Adus in textu Græco ἀδιδὰ. Adida pariter Iosepho, civitas in monte sita, contra faciem campi, in medio tribus Ephraim.

Adiada. 1. Machab. 12. v. 38. in textu Græco ἀδιδὰ ἐν τῇ σεφήλᾳ: ex hoc constat Adiadam non esse diversam à præcedenti Addus; pro *in sephela*, textus alter legit πεδινῇ *in campestri*: & proinde nihil hic nostram destruit opinionem.

Adithaim. Iosue 15. v. 36. civitas Tribus Iuda, Aquilonem & occidentem versus, ad fines tribus Dan, non longe à Torrente.

Adom. Iosue 3. v. 16. v. Edom.

Adommim, Iosue 15. v. 7. apud Septuag. προσβάσεως ἀδαμμίμ. Ascensionis Adammin. item cap. 18. v. 18. πρὸς ἀνάβασιν αἰθαμίν. ad ascensum Æthamin. & Adomin. in tribu Benjamin, locus latrociniis & cædibus infamis, in via ab Hierusalem in Iericho. vbi olim villula, postea castrum.

Ador. 1. Machab. 13. v. 20. in textu Græco ἄδωρα. hanc vult Adrichomius eandem esse cum vrbe Dor, de qua suo loco.

Adria, alii Hadria, de qua Act. Apost. 27. c. 27; de ea Stephanus de Vrbibus, quem, quia Latinum fecimus & prope diem publici juris facimus, Latino citamus idiomate. *Adria vrbs & prope ipsam sinus Adrias & fluvius similiter*. de Adrias sinu hic mentio, Italiam à Dalmatiâ & Epiro distterminante, quem mare Adriaticum sive superum vocitant, hodie vulgo *Golfo di Venetia* vel *Mare Adriatico*.

Adrumetina Navis Act. Ap. 27. v. 2. Adrumetum & Hadrumetum, Adrumittus *Ptolemæo*, Adrymes *Stephano*, Colonia olim & vrbs Africæ, Episcopalis sub Archiepiscopo Carthaginensi, in ora littorali Africi maris, in Byzacena, nunc vulgo *Hammametha* in Regno Tunetano.

Adullam. vide Odollam.

Ægyptus amplissima Africæ Regio, quam veteres Geographi in Asiæ regionibus computaverunt, quæ, vt testatur Stephanus de Vrbib. à Phœnicibus Myara regio; & Aeria, & Potamites & Aetia, & Ogygia, & Hermochymius & Melambolus, & Hephæstia; terminatus à septentrione suo mari Ægyptio, ab ortu Palæstinâ, Arabia Petræa & sinu Arabico; à Meridie Æthiopiâ; ab occasu Cyrenaïcâ regione: dividitur generatim in superiorem, quæ in Meridiem vergit, in qua Thebais: & in inferiorem, ad ostia Nili fluvii & Mare Mediterraneum; vbi Delta & Libya: de inferiori Ægypto sermo frequentissimus in scripturis sacris, nunc vulgo vocatur ab incolis *Sabid*.

Ælam. 1. Esdr. 2. 31. Septuag. ἠλαμάρ. 2. Esdr. 7. 34. Septuag. ἠλαμάρ videtur esse civitas; hanc in tribu Benjamin ponit Adrichomius. vide infra Nehelamites.

Aelam regio in qua Castrum Susis. Danielis 8. v. 2. Persidem & Mediam regiones complectitur. Hujus incolæ Ælamitæ.

Aelath vide infra Aila.

Aen, quæ & Ain, Ahim, Aiim, Iosue 15, v, 32. in sorte tribus

Iuda. 1. Paralip. 4. v. 32. ἐῶ civitas, quæ postea Tribui Simeon concessa, in cujus septentrionali parte erat, non longe à tribu Dan: quæ etiam Levitica facta est. De ea Ain. Iosue 19. v. 7. sed ejus loco ap. Septuag. est Θαλχὰ. vide infra Ain, & Asan quam cum ea eandem esse existimo.

AENGANNIM Iosue 15. 34. civitas in tribu Iuda, de qua nihil ap. Septuag.

ÆNNON juxta Salim, Ioan. 3. v. 23. quidam Ennon scribunt, locus plurimis aquis abundans, juxta Iordanem, in dimidia tribu Manasse cis eund. fluvium.

ÆTHIOPIA; cujus incolæ Æthiopes, mulier Æthiopissa: amplissima Africæ regio; duplex, vna ad Nilum, in qua insula Meroe cis æquatorem circulum, quæ Æthiopia sub Ægypto appellatur, altera vltra æquatorem, quæ & interior nominatur; cui imperat Abissinorum Rex, quorum Abissinorum regio, est Æthiopia proprie dicta. apud Nubiensem *Habascia*.

AFRICA & Aphrica Isaiæ 66. v. 19. apud Septuaginta est. φούδ: Naum 3. v. 9. pro quo Hieron. ponit Phut, dicitque esse Libyes occidentales regio, primò, vna ex tribus Orbis partibus; secundò proprie dicta inter Mauritaniam ad occidentem & Cyrenaïcam ad ortum, Mari Mediterraneo (quod Africum vocant) exposita, dicta Zeugitana. Tertio tandem quæ proprie dicta, inter Numidiam ad occidentem & Byzacenam regionem ad ortum, quæ, quod nunc est regnum Tunetanum, pene complectens.

AGARENI, populi, qui ab Agar, Abrahæ ancilla descendentes, sic appellati, qui tamen se non Agar sed Saræ filios esse jactitantes, Saracenorum sibi nomen imposuerunt, quo communiter sunt appellati, erantque tribubus Ruben, Gad & Mediæ tribui Manasse ab ortu finitimi, & juxta Damascum habitantes. 1. Paralip. 5. v. 19. Agarei nominantur.

AGER Booz de quo Ruth 2. v. 3. in tribu Iuda, ad septentrionem, hunc non longe ab Emaüs, versus Austrum collocat Adrichomius.

AGER ROBVSTORVM in Gabaon, ad piscinam Gabaon in Tribu Benjamin, versus Ierusalem. 2. Regum 2. versu 16.

AHALAB. Iudicum 1. v. 31. Alab Hieron. Chalab. apud Septuag. Δαλὰφ (quam cum Labanath confundendam non video) vrbs Chananæi in tribu Aser, cujus hæc tribus non delevit habitantes, ejus situm prope Roob & Eleutherum fluvium ad Austrum ponit Adrich.

AHAVA & locus Persidis & fluvius. 1. Esdræ cap. 8. versu 15. *congregavi autem eos ad fluvium, qui decurrit ad Ahava.* apud Sept. interpretes καὶ συνήγαγον αὐτοὺς ἐπὶ τὸν λεγόμενον Θεραὶ ποταμόν. Eodem c. v. 21. *& prædicavi ibi jejunium juxta fluvium Ahava.* & v. 31. *promovimus ergo à flumine Ahava.* apud Septuaginta ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Θερά. Ex vulg editione locum & fluvium colligimus; ex Septuag. solum fluvium Theran, quem in Perside fuisse constat, quia verò Theodoritus lib. 3. hist. Ecclesiastic. c. 18. asserit à quodam oraculo dato Iuliano Apostatæ Tigrim fluvium Theran fuisse nominatum ob analogiam vocis Græcæ, quæ belluam significat, bellua pariter Ti-

gris, cui nomen commune est cum Tigri fluvio; hinc liquet fluvium Ahava à Tigri non esse diversum; de quo suo loco. Apud eosd. Sept. Esdræ lib. 2. cap. 8. v. 15. dicitur πρὸς τὸν εὐὶ. ad *fluv. decurrentem ad Evi*. Persidis dicitur quia sub ditione Regis Persarum.

Ahion. 3. Reg. 15. v. 20. quam ibi Sept. τὴν ἀϊν nominant. De eadem 2. Paralip. 16. vers. 4. quam ibi Septuag. τὴν αἰὼν appellant. Non diversa ab ea quæ Aion 4. Reg. 15. v. 29. vbi eam ἀϊν dicunt septuaginta, vrbs in medio tribus Nephthali in Galilæa superiori.

Ahohites. 2. Reg. 23. 9. gentile nomen, quod mihi potius familiæ videtur esse quam loci. Adrichomius tamen vrbem facit Ahoi, in tribu Iuda, ad Septentrionem, in deserto Bethleem *loci hujus* (inquit N. Sanson) *situs non certo constat.* cui tamen certum in sua Mappa situm attribuit.

Aialon, eadem quæ Helon, de qua 1. Paralip. 6. v. 69. ibi apud septuag. αἰλὼν, nam Aialon ipsa, Iosue 21. v. 24. apud septuaginta vocatur αἰλὼν. de hac Aialon Iosue 19. v. 42. apud Septuag. ἀμμὼν. est & vallis ibidem Aialon de qua Iosue 10. v. 12. apud Septuaginta αἰλὼν. fuit Aialon primo habitata ab Amorrhæis Iudic. 1. v. 35. vbi apud Septuag. pro Aialon est, ἐν τῷ μυρσινῶνι. ipsa quoque Aialon 1. Paral. 8. v. 13. in Sept. dicitur αἰλὰμ in 2. Paral. 11. v. 10. αἰλὼμ. civitas ergo in tribu Dan Levitica; cum valle contigua valli Terebinthi.

Aiath vrbs, quam Adrichomius vult esse eandem cum Hai. de ea If. 10. v. 28. apud Septuag. εἰς τὴν πόλιν ἀγγαὶ. sic autem Hai appellatur. vide infra v. *Hai*.

Aila, quæ Aelath & Ailath 4. Reg. 14. v. 22, apud Septuaginta αἰλὼθ. apud eosdem 2. Paralip. 26. v. 2. eadem αἰλὰθ appellatur; *in littore maris rubri, in terra Idumæa*, vt asseritur 3. Regum 9. 26. juxta Asion-gaber; eadem est quæ Deut. 2. v. 8. Elath nominatur, apud Septuag. αἰλὼν. Vrbs Regni Edom. ibi, tempore S. Hieronymi, erat Romanorum legio dicta decima. vocata quoque fuit Ahilath & Haila. & à Iosepho Elana.

Ain, vide supra Aen. hæc Iosue 21. v. 16. ἀσὰ nominatur, eadem est cum Asan de qua infra.

Aion, vide supra Ahion.

Alexandria, in vet. testamento, vbi ad Ieremiæ 46. versu 25. est Amon apud septuag. apud eosdem pro Alexandria. Ezech. 30. v. 14. & v. 16. ἐν διοσπόλει. versu 15. μέμφις Nahum. 3. v. 8. ἀμμὼν. audiendus S. Hieronymus asserens in codicibus Hebraïcis esse verbum No; eoque nomine tempore Ieremiæ Prophetæ Alexandriam fuisse appellatam, antequam ab Alexandro Magno ædificaretur seu potius restauraretur; Ammon No. Iovem ab Ægyptiis Ammonem appellari certissimum, vt proinde Septuag. græcâ voce Diospoli, idest Iovis civitate, fuerint vsi; mirum tamen vt qui Alexandriæ sacras script. interpretati sunt, alio eam expresserint nomine. Alexandria itaque cognomento Magna celeberrima inferioris Ægypti metropolis, & emporium, maritima, ad occidentalius fluvii Nili ostium, dicta etiam Alexandria Ægypti, olim Patriarchalis, hodie sub Turcica ditione *Scanderi* a dicta.

Alexandrinus, nomen in novo Testament. derivatum à prælaudatâ Alexandria.

Alicarnassus & Alycarnassus. 1. Machab. 15. 23. quæ Stephano ceterisque auth. prophanis Halicarnassus, vrbs Doridis regionis, Cariæ in Asia minori, maritima, & inter Ceraunicum sinum & Issicum, in peninsula maris Ægæi, quondam Principum Cariæ Regia; Zephyria dicta, deinde Thurium. demum Episcopalis sub Archiepiscopo Stauropolitano, à recentioribus dicta Castellum S. Petri.

Alimis 1. Machab. 5. v. 26. in textu Græco ἐν ἀλίμοις. civitas Galaaditis regionis, in Tribu Gad. prope saltum Ephraim, ad meridiem.

Almath. 1. Paralip. 6. v. 60. & Almon Iosue 21. 8. ex collatione textuum constat vnam eandemque esse vrbem quę Iosue loco cit. apud Septuaginta γάμαλα nominatur; nec video cur duas fecerit Adrichomius, erat civitas Tribus Benjamin, data Levitis.

Altare testimonii in Tribu Benjamin apud ripam Iordanis, juxta locum Geliloth. Hieron. Galiloth. Iosue 22. 10. vbi dicitur extructum ad tumulos Iordanis.

Alus decima statio filiorum Israël, inter Daphca & Raphidim, in terra Madian, in deserto.

Amaad. Iosue 19. v. 26. apud Septuaginta ἀμιὴλ, quam sanctus Hieronymus Amath apellat, civitas in Tribu Aser.

Amalec & Amalecites populi, quorum Amalecitis regio ad mare rubrum vsque protensa, desertum Pharan incolentes, Iudææ sive terræ promissionis ad Meridiem, & Madianitis finitimi, in Arabia Petræa.

Amam, quam lego diversam à Sama vulgatam editionem secutus. Favent Septuaginta, nam ibi Iosue vid. cap. 15. vers. 26. sic ϗ τὴν ϗ σαλμαὰ *Aman sen, & sama* Salmaa nominantes. civitas, quam Adrichomius Aman quoque appellari asserit, in Tribu Iuda, ad meridiem.

Amana. Cant. 4. v. 8. mons ad Septentrionem totius terræ promissæ, è cujus radicibus oriuntur fluvii Damasci Abana & Pharphar.

Amathæus. Gen. 10. 18. Septuag. ἀμαθὶ. idem qui Hamathæus 1. Paral. 1. 16. incola vrbis Emath. vide Emath.

Amathites regio, vide Emath.

Amma Iosue 19. v. 3. apud Septuaginta ἀρχὸς. S. Hieronymo Amna, civitas Tribus Aser; in medio ejus posita.

Ammanites vide Ammon, nam 3. Reg. 14. v. 2. apud Septuag. est. ἀμμανίτης.

Ammaum 1. Machab. 9. 50. in Codice Græco ϗ τὴν ἰμμάυμ. hinc constat hic sermonem esse de Emmaüs, de qua infra.

Ammon & Ammonitæ sive Ammanitæ, populi trans Iordanem, ad septentrionem torrentis Iaboc habitantes, quorum metropolis Rabbath, quæ postea Philadelphia dicta, partem regionis illorum incoluit dimidia tribus Manasse; erantque ab Austro Moabitis, ab ortu Arabibus, ab Aquilone Cœlesyriis contermini.

Ammoni. 2. Regum 23. v. 37. apud Septuaginta, pro Selec de

Ammoni legitur ἠλεὶ ὁ ἀμμανίτης, liquet eum esse Ammonitam; vnde non video cur ex hoc solo loco facienda sit civitas Ammoni, in Tribu Benjamin, vt vult Benedict. ab Adrichomio citatus.

AMONA, sic Ezech. 39. v. 16. appellatam fore vrbem, in qua futuris temporibus sepelietur Gog; ex 11. vers. præced. *in valle viatorum, ad orientem maris*. apud Septuaginta pro Amona est πολυάνδριον. asserit S. Hieron. hanc vocem græcam esse hebraïcę significationem; Polyandrium autem nomen ab authoribus, maxime Gallis, circa 7. sęculum & deinceps pro sepulchris publicis seu cœmeteriis, in quibus plurima condita sunt hominum corpora, vsurpatum fuit; sic ille locus, vbi multitudo Gog sepelietur, appellandum erit. Nomen ergo civitatis est, futurę potius, quam extantis aut præteritæ; vnde miror novorum Geographorum audaciam, qui civitati Amona certissimum situm assignant, ad orientem maris mortui, in finibus Tribus Ruben; si simili in cęteris audaciâ procedant, quæ sit eis adhibenda fides, non video.

AMORRHÆI, populi in plura parva regna divisi; primùm trans Iordanem torrentibus Iaboc & Arnon & deserto conclusi, in Tribu Gad; necnon in Tribubus Ruben & dimidia Manasse; nihilominus eis Iordanem inter Chananæos reperiebantur dispersi, quorum plurimi recensentur Reges Iosue 10. v. 5. & licet Arnon torrens Amorrhæos dicatur separare à Moabitis, constat tamen Amorrhæis paruisse regiones Moabitarum.

AMORRHÆORVM MONS, ab Adrichomio inter deserta Pharan & Zin collocatus, ab Idumæa versus mare rubrum protensus.

AMOSA Iosue 18. v. 26. apud Septuag. ἀμωκὴ, S. Hieronymo Amsa, civitas Tribus Benjamin.

AMPHIPOLIS Act. 17. v. 1. quæ postea à Græcis Chrysopolis est appellata, vrbs Macedonię, in Thracię confiniis, quæ proinde passim Thraciæ tribuitur; Amphipolis dicta, eo quod eam Strymon fluvius circumfluit & ambit, ad oram littoream sinus Strymonici inter Philippos & Apolloniam, novem viæ appellabatur, olim Myrice, & Eiona, & Crademna & Anadræmus Archiepiscopalis, nunc vulgo *Amphipoli*, *Christopoli* & Turcis *Emboli*.

AMTHAR. Iosue 19. v. 13. apud Septuag. loco edit. vulgatæ *Amthar & Noa*, vnicum nomen est μαθαραοζὰ. civitas Tribus Zabulon, tribui Nephthali finitima.

ANA nomen vrbis, dubitanter suspicatur N. Sanson; crediderim nomen potius hominis cujusdam aut Dii, suadetque text. Septuag. Isaïæ 37. v. 7.

ANAB. Iosue 15. 50. apud Septuag. ἀνὼν civitas in monte sita, S. Hieronymo vicus in finibus Eleutheropoleos, hanc tamen in 8. horarum distantia ab ea collocat Adrichomius, versus meridiem.

ANAHARATH. Iosue 19. v. 19 apud Septuaginta ἀναχερὲθ; hanc quoque Naaroth appellari dicit Adrichom. civitas Tribus Issachar.

ANANIA. 2. Esdræ c. 11. v. 32. civitas in Tribu Benjamin.

ANATHOTH, civitas sacerdotalis, in terra seu Tribu Benjamin, patria Ieremiæ prophetę; de ea Ios. 21. v. 18. tertio ab Ælia millia-

rio. Eandem esse cum Nobe vult Nic. Sanson.

Anem. 1. Paralip. 6. v. 73. apud Septuag. αἰνάν. eadem est cum Engannim Iof. 21. v. 29. apud Septuaginta, pro *Engannim* legitur ἡ πηγὴ ὦ γραμμάτων, & fontem litterarum: civitas Levitica in Tribu Issachar; duas facit Adrichom. sed male, vt constat ex loci Iosue, cum loco Paralip. collatione.

Aner. 1. Paralip. 6. 70. apud Septuag. αἰνὰρ ipsissima est Thanach & Thenach & Tanach. Iudic. 1. v. 27. apud Septuag. θαναχ. apud eosd. Iosue 21. v. 25. ταναχ. 3. Reg. 4. v. 12. θαναχ. 1. Paralip. 7. v. 29. θαναχ. quę etiam Tanac; vrbs Regia, quę cessit tribui Manasse intra Iordanem; & levitica facta. Male ex Aner & Thanac duas facit Adrichom. cujus errorem probat textuum collatio.

Ange montes. Iudith. 2. v. 12. apud Septuaginta non exprimitur nomen montis, sed tantum sermo est de campo Bæctilæth, prope montem qui ad sinistram superioris Ciliciæ. Est haud dubie Amanus mons, qui apud Ptolemæum Ciliciam ab oriente disterminat à Syria, nisi quis velit esse Tauri montis partem, quę Ciliciam ab Aquilone, proinde superiorem ab Armenia minori secernit hodie vulgo mons niger; Italis *monte nero*.

Anim. Iosue 15. v. 50 apud Sept. αἰσάμ civitas in Tribu Iuda.

Antiochia, secus Daphnem; cognomento magna, & ad aliarum ejusdem nominis vrbium differentiam Epidaphne (ab vno ex suburbiis) cognominata, cum floreret; à Iustiniano Imperatore Theopolis dicta. Civitas Patriarchalis & totius Syriæ metropolis & maxima; hîc cunabula Christiani nominis; sita ad Orontem fluvium; hodie vulgo *Antachia*. D. Hieronymus asserit eam esse quę Amos 6. v. 2. Emath magna appellatur. v. verbo Emath magna.

Antiochia Pisidię Act. 13. v. 14. civitas regionis (cui hodie nomen tribuit) primaria, Archiepiscopalis seu metropolis; nunc vulgo *Tachia*, Anatolię, & Mediterranea.

Antipatris vel Antipatrida. Act 23. v. 21. prius Capharsalama, Græce Capharsarama. quam N. Sanson vult esse Apolloniam à Iosepho laudatam, amne circumdata, non longe à Mari Mediterraneo, in Tribu Manasse, in campo Capharsaba; postea Episcopalis effecta, sub Archiep. Cæsariensi. demum *Arsur* dicta, nunc villa cui nomen *Assur*.

Apadno, Dan. 11. 45. *& figet tabernaculum suum Apadno inter maria super montem inclytum*. apud Septuag. *& figet tabernaculum suum* ἐφαδανῶ *in medio marium, in monte Sabain sancto*. S. Hieron. legit in Aphadano; non debet tam anxie quęrere D. Sanson vbinam gentium sit vrbs aut futura aut tantum mystica. Quam nihilominus prope Emaüs, in tribu Iuda collocat Adrichomius.

Apamea omnis, Regio de qua Iudith. 3. v. 14. quę circa vrbem Apameam Cœlesyrię, caput ejusdem regionis, quæ regio & Apamia & Apamena & Apamene nominata fuit.

Aphara Iosue 18. v. 23. apud Septuag. φαρὰ, civitas Tribus Benjamin, quæ & Affara; hanc Adrichom. prope Almath collocat, ad Aquilonem.

Apharsæi & Apharsathachæi: an illa verba 1. Esdræ 4. v. 9. sint familiarum aut locorum non potest discerni, apud Septuag. cap. 2. pro his & pluribus aliis nominibus leguntur hæc verba: Iudices in Cœlesyria & Phœnice.

Aphec duplex; 1. in Tribu Aser Iosue 19. v. 30. & Iudic. 1. v. 31. vbi apud Septuag. pro Aphec legitur ἀφὲκ. Civitas.

Aphec altera vrbs Regia, de qua Ios. 12. v. 18. ἀφὲκ. in Tribu Issachar, de ea quoque 1. Regum 41. item cap. 29. v. 1. item 3. Reg. 20. v. 26. apud Septuaginta est c. 2. & v. 27. & 30, vbi legitur ἀφεκά.

Apheca Ios. 13. v. 4. locus hic non videtur diversus ab Aphec Tribus Issachar, etenim ibid. apud Septuaginta legitur ἀφὲκ.

Apheca Iosue 15. v. 53. apud Septuag. φακουὰ civitas in sorte Tribus Iuda; quæ & Afeca.

Ἀφαίρεμα deest in vulgata editione, eapropter è codicib. Græcis Græco exprimimus charactere. Civitas in occidentali parte Tribus Ephraim in finibus Samariæ & Iudææ, cui Samaritis ademptam restituit Rex Demetrius 1. Machab. 11. v. 34. Adrichomio Apherima & Affererema. dictio illa Græca separationem significat, vnde dubitari potest, ne non sit certæ civitatis nomen proprium.

Aphrica. vide sup. Africa.

Apollonia. Act. 17. v. 1. *cum autem perambulassent Amphipolim & Apolloniam venerunt Thessalonicam.* plures in sola Macedonia Apolloniæ, sed ex textu constat eam esse, cujus notitiam damus; regionis videlicet Mygdoniæ, ad Chidorum fluvium; Episcopalis, sub Archiepiscopo Thessalonicensi, duodecim circiter milliariis à Thessalonicâ, occidentem æstivum versus, quæ hodie *Ceres*.

Appii Forum. Act. 28. 15. vrbs olim Latii, ad Pontinam Paludem, inter Tarracinam & tres tabernas, Episcopalis postea facta, tandem excisa. Hodie *Casarilio di S. Maria.*

Aquæ Maserephoth. Iosue 11. v. 8. apud Septuaginta μασερὼν interpr. Orig. Masephoth alii libri μασρεφὼθ μαὶμ, quod Chaldæus interpretatur, Salinas Aquarum: item cap. 13. v. 6. apud Septuag. μασερὲθ μεμφωμαὶμ. erant ergo aquæ stagnantes seu Paludes Salinarum, ad mare (vt in Galliis prope Rupellam & alibi habemus) vltra Sidonem ad Septentrionem & in finibus Tribus Aser.

Aquæ Merom. Ios. 11. v. 5. & 7. apud Sep. μαρὼν; quæ & Meron *Josepho* Samachonitis vel Semechonitis lacus, inter Cæsaream Philippi & Mare Galilææ, quem fluvius Iordanis medius præterfluit, ad orientalem plagam Tribus Nephthali. hodie adhuc Lacus *Merom.*

Ar. Num. 21. v. 15. apud Septuag. Ἤρ. & v. 28. Ar Moabitarum. Deut. 2. v. 9. v. 18. & v. 29. pro Ar. apud Septuag. est ἀροὴρ. hinc constat eamdem esse cum Aroer de qua infrà.

Ara. 1. Paralip. 5. v. 26. in sola vulgata editione, vna ex vrbibus Medorum. Hanc S. Hieronym. putat esse Rages, de qua Tob. 1. v. 16. N. Sanson credit esse Haran seu Charan.

Arab. Iosue 15. v. 52. apud Septuag. αἰρὲμ civitas Tribus Iuda, ad Austrum.

Arabathane in recentioribus codicibus Acrabathane 1. Machab.

5. v. 3. in codice Græco τὴν ἀκραβαττίνην, civitas, in Australi parte Tribus Iuda propemontes Edom, in monte posita. nec diversa est à loco, qui ascensus Scorpionis Num. 34. v. 4 appellatur. vbi ap. Sept. legitur ἀκραβὶν & Ios. 15. v. 3. pro quo ap. Sept. τῆς προσαναβάσεως ἀκραβὶν. ac aliis in locis quorum attenta lectio hanc confirmat opinionem; Acrabbim enim vox Hebraïca Scorpionem significat.

Arabia, regio Asiæ amplissima, Ægypto, Palæstinâ, Syriâ, Mesopotamiâ, ac sinubus Persico & Arabico conclusa: in tres dividitur: in desertam, quæ inter Syriam ad occidentem, Mesopotamiam ad septentrionem, felicem Arabiam ad ortum, & Petræam ad Austrum, quę vulgo hodie *Arden:* in Arabiam Petræam à Petra metropoli, quę Palæstinam & Arabiam desertam ad Aquilonem, ad Ortum vero & Austrum Arabiam felicem; ab occasu partem sinus Arabici & Ægyptum habens; vulgo *Beriara* sive *Barraab*. in Arabiam felicem quę aliis ac sinu tùm Persico, tùm Arabico ac Oceano conclusa est: hodie vulgo *Hyaman*. harum incolæ Arabes.

Aracævs Gen. 10. v. 17. in Septuaginta ἀρουκαῖος. filius Chanaan. ab eo Marinus Sanutus Torsellus, in suo tractatu qui secreta fidelium crucis, lib. 3. parte 5. cap. 7. asserit civitatem *Arachis* fundatam, *quæ* (inquit) *est prope Tripolim ad* 5. *leucas*. ipsa est Arce de qua sic Stephan. de Vrbib. *Vrbs Phœnicis, quæ nunc Arca nominata, Josephus in quinto Judaicæ antiquitatis: Gentile nomen Arcæus*. ipsa est ἄρκα Ptolemæi lib. 5. cap. 15. Phœnicię mediterranea, ad radices montis Libani, Tripoli ad orientem. Postea vulgo *Archu*. Episcopalis effecta sub Archiepiscopo Emisseno. Aracæi itaque non ad Arabiam Petræam remittendi sed in Phœnicia collocandi.

Arach. Gen. 10. v 10. apud Septuag. ὀρὲχ vrbs vna, ex eis à quibus initium sumpsit regnum Nemrod, eaque vt verisimile est in Chaldæa. Arias Montan. scribit ex S. Hieronymo Cyrrhesticam Cavæ Syrię regionem ab Hebræis *Arach* appellari.

Arad quæ & Arath, Hered, Hadar & Heder, vrbs Chananæorum, regia, quam subverterunt filii Israël cum aliis vrbibus, locoque nomen dedere Anathema, Hebraice Horma: erat terminus Tribus Iuda ad meridiem, non longe à Mari Mortuo; eratque ibi tempore sancti Hieronymi villa. Vide infrà *Eder*.

Arada vigesima prima Israëlitarum mansio in deserto. Num. 33. v. 24. apud Septuaginta χαραδὰθ.

Aradivs. Ezech. 27. v. 8. nomen gentile, ab insula Phœnicis teste Stephano cui nomen Aradus.

In Aradon 1. Machab. 15. v. 23. in Græco codice καὶ εἰς ἄραδον καὶ εἰς γόρτυναν. Gortynæ nomen probat sermonem esse de vrbe ejusdem Cretæ insulæ, cui nomen ἀράδην, teste Stephano, quæ etiam, eo quod in excelso loco sita erat, αἰπύπολις est appellata.

Aram Num. 23. v. 7. (Balaam ait) *de Aram adduxit me Balac Rex Moabitarum de montibus Orientis*. apud Septuag. ἐκ μεσοποταμίας. de qua vide suo loco.

Aram 1. Paralip. 2. v. 23. quę alias Aran, civitas dimidiæ Tribus Manasse vltra Iordanem,

ARAMA 1. Reg. 30. v. 30. v. Ierimoth.

ARAMA Iosue 19. v. 36. apud Septuag. ϰ̀ ἀραὴλ ϰ̀ ἀσώρ ex quo textu sequitur, non esse legendum Arama-asor; erat itaque Arama civitas munita Tribus Nephthali, Tribui Aser finitima.

In ARARAT Isaiæ 37. v. 38. apud Septuaginta εἰς ἀρμενίαν. Ararat & Armeniam idem esse probavimus in notis nostris ad Martyrologium Romanum. illas consule.

ARARI. 2. Reg. 23. v. 11. *Semma filius Age de Arari.* apud Septuag. ὁ ἀρχαῖος. si forte idem sit ac Semma de Orori, de quo eod. lib. & cap. v. 33. & apud Sept. ὁ ἀρωδίτης. locus hic hactenus intactus & ignotus.

ARARITES. 2. Reg. 23. v. 33. *Aiam filius Sarar Arorites* apud Septuaginta σαρχνείτης. 1. Paralipom. 11. 33. & 34. *Jonathan filius Sage Ararites, Ahiam filius Sachar Ararites.* apud Septuag. in vtroque ὁ ἀραρί. Quid sit Arari cujus gentile nomen Ararites. Satius est fateri nos ignorare quam temere aliquid incertum obtrudere.

In ARBATTIS. 1. Mach. 5. v. 23. idem in Codice Græco ἐν ἀρβάττοις. locus aut regio illa videtur circa Galilæam.

ARBEE vide Hebron.

ARBELLA & in codice græco Arbela. *plur. numero.* 1. Machab. 9. v. 2. civitas & regio circumjacens, superioris Galilææ, in Tribu Nephthali.

ARBI. patria Pharai. 2. Reg. 23. v. 35. hunc locum ponit Adrichomius in Tribu Benjamin, prope Terebinthum.

ARCHI. seu ARCHIATAROTH. Ios. 16. 2. in vulgata editione videntur esse duę positiones, legitur enim Archi, Ataroth; sed apud Septuag. vnico nomine ἀχαταρωθί. civitas in Tribu Ephraim, prope terminos tribus Benjamin, inter montes Ephraim & vrbem Ephrem.

AREBBA. Iosue 15. v. 60. apud Septuag. σωθηβά. civitas Tribus Iuda, ad occidentalem plagam.

ARECON vel ARECHON Iosue 19. v. 46. apud Septuaginta, pro his vulgatæ editionis verbis, *& Meiarcon & Arecon* legitur ϰ̀ ἀπὸ θαλάσσης ἱεράκων ὅριον *& à Mari Hieracon terminus.* civitas Tribus Dan, ad septentrionem, non longe à finibus Tribuum Benjamin & Ephraim.

AREOPAGVS ἄρειος πάγος, cujus denominatus AREOPAGITA; promontorium, seu regio ac vicus, apud Athenas, vbi capitales ferebantur sententiæ.

ARGOB regio & vrbs. Deut. 3. v. 4. & seq. olim in Basan 3. Reg. 4. v. 13. vbi apud Septuag. ἐρεὰβ ἐν τῇ βασάν. data fuit dimidiæ tribui Manasse vltra Iordanem, vbi sita erat; aquis Merom ab occasu, à Meridie Iordane, terrâ Hus ab Ortu, ab Aquilone Trachonitide conclusa.

ARIE 4. Reg. 15. 25. *in Samaria in turre domus Regia juxta Argob & juxta Arie* apud Septuag. *cum Argob & cum Aria.* ex his liquet nomina Argob & Arie, ibi esse virorum non locorum. sic censendum de ARIEL à quo Arielitæ. Num. 26. 17.

ARIEL. Isaiæ. 29. quæ dictio montem Dei, seu Leonem Dei si-

gnificat, qua intelligitur civitas David, vide infra verbo Ierusalem.

ARIMATHIA, sive ARIMATHEA & ARIMATHÆA, putatur esse locus prope Lyddam aliàs Diospolim, inter Ioppen & Ierusalem, vulgo Aramathaim, esset itaque idem cum civitate Ramatha, de qua suo loco.

ARMAGEDON. Apoc. 16. v. 16. *& congregabit illos in locum, qui vocatur Hebraicè Armagedon.* quis nam sit, aut vbi sit aut futurus sit, incertum. nomen est cuidam loco, forsan adhuc non extanti, futuris temporibus imponendum.

ARMENIA cujus populi ARMENII, eadem quæ & ARARAT, de qua supra; Regio Asiæ amplissima, dividitur Euphrate amne in majorem & minorem; Armenia major, de qua in Scripturis, ab Armenia minori & Cappadociâ, occasum versus, Euphrate fluvio separata; Iberiam habens ab Aquilone conterminam; Mediam ab Ortu; ab Austro Mesopotamiam: Vulgo *Thoura Emnoe* aut *Aremnoe.*

ARMON. Amos 4. v. 3. *in Armon.* apud Septuag. εἰς τὸ ὄρος τὸ ῥεμμάν. S. Hieronymus vertit, *in Armeniam.* sive *in montes Armeniæ,* de qua supra.

ARNON. vrbs & Rupes & Torrens: vrbs ad radices Rupis, in Tribu Gad: Rupes Arnon inter montes Arabiæ desertæ, inter ipsam & tribum prælaudatam: Arnon Torrens è rupe Arnon originem ducens, Amorrhæos à Moabitis separans; postea australiorem partem tribus Gad ab Arabia dividens, per mediam quasi tribum Ruben defluit ac tandem sese in mare Mortuum exonerat: est etiam vallis Arnon apud Septuag. Ies. Nave. 13. v. 16. & 17.

AROER quæ & AR vt ostendimus supra, & AR MOABITARVM Deut. 2. v. 36. *quæ est supra ripam torrentis Arnon oppido, quod in valle situm est.* in confinio Moabitarum, Amorrhæorum & Ammonitarum. possessa primum à gente Omniim, deinde à filiis Lot Moabitis; cessit postea Tribui Gad. demum Petra dicta, & metropolis facta Arabiæ secundæ, sedem habuit Episcopalem & sub se Episcopatus duodecim. ipsam etiam Moab appellatam & Rabbath Moab id est magnam Moab, tradit Adrichomius.

ARORITES vide Ararites.

ARPHAD. 4. Reg. 19. 13. *Rex Arphad.* concordant Septuaginta, sed Isaiæ 10. v. 9. pro his verbis *& vt Arphad sic Emath.* legitur, *cepi autem Arabiam & Damascum.* cap. 36. v. 19. ἀρφάθ. hinc colligi potest Arphad fuisse aut regnum aut civitatem Regiam, prope terram promissionis, ad Aquilonem.

ARPHASACHÆI. 1. Esdræ cap. 5. v. 6. apud Septuag. est cap. 6. & illius vocis loco legitur. *& sodales qui in Syria & Phœnice præsides.* hinc sequitur aut nomen esse familiæ, aut ad præcitatas referri provincias.

ARVBOTH. 3. Reg. 4. v. 10. apud Septuag. ἀραβώθ. Hieronymus dicit Araboth seu Araba esse campestria Moab, quæ cesserunt tribui Ruben.

ARVNDINETI VALLIS Iosue 16. v. 8. apud Septuaginta ἐπὶ χελκανά

item cap. 17. verſ. 9. ἐπὶ φάραγγα καρανά. erat in tribu Ephraim, ad Iordanem, inter fluenta Torrentis Carith, à quo ſane Carana eſt appellata.

Asan. ſic etiam apud Septuaginta duob. in locis; Pro Aſan tamen legunt. Ioſue 15. 42. αἰὼχ. & primi Paralip. 4. v. 32. αἰσυρ. civitas quæ primum ſortis fuit Tribus Iuda, poſteà in Tribu Simeon, tandem Levitis ſegregata levitica eſt facta, illam multiplicat Adrichomius, ſed perperam, à quo expungenda eſt Aſan quam collocat in tribu Iuda ſub num. 30. eademque eſt cum Levitica Ain de qua Ioſue 21. v. 16. nam apud Septuaginta vocatur ἀσὰ. vide ſupra Ain.

Lacvs Asan. 1. Reg. 30. v. 30. civitati Aſan vicinus, à qua nomen ſumpſit.

Asaramel. 1. Mach. 14. v. 27. in codice Græco σαραμὲλ. Vatablus dicit verbum eſſe corruptum & legendum Ieruſalem, alii aſſerunt vocem eſſe hæbraïcam, quæ ſignificat *in principe Deo*, eſſe que retinendam.

Asasonthamar, *quæ eſt Engaddi*. 2. Paralip. 20. v. 2. vide Engaddi. apud Septuag. ἀσασὰν θαμὰρ.

Ascalon, cujus gentile nomen Ascalonita, quæ etiam Aſcalo, vrbs olim vna ex quinque Satrapiis Philiſtinorum, maritima, quingentorum & viginti ſtadiorum ab Hieruſalem diſtans, poſtea Palæſtinæ civitas Epiſcopalis, ſub Patriarcha Hieroſolymitano. hodie vulgo *Scalona*.

Ascenez. Ierem. 51. v. 27. Septuag. cap. 28. ἀχαναζέοι. populi Armeniæ & Mediæ finitimi.

Ascensvs Scorpionis, vide ſupra Arabathane.

Asebaim. 1. Eſdræ. 2. v. 57. *qui erant de Aſebaim*. videtur eſſe aliquis locus, ſed hactenus intactus & ignotus.

Asedoth, ſic etiam apud Septuag. Ioſue 10. v. 40. civitas Regia, quam delevit Ioſue. videtur fuiſſe cis Iordanem & diverſa ab ea, quæ Aſedoth etiam Ioſ. 12. v. 8, quam arbitror eſſe Haſerim. v. hoc verbo.

Asedothphasga. Ioſue 12. v. 3. apud Septuag. ſed in vulg. editione leg. *Aſedoth, Phaſga*. quæ lectio locorum diverſitatem inſinuare videretur. credendum Phaſga quaſi agnomen, ob vicinitatem montis Phaſga, & ſane ad differentiam præcedentis Aſedoth. fuit olim civitas Amorrhæorum; quæ poſtea in Tribu Ruben. Deut. 4. v. 49. *ad radices montis Phaſga*, apud Septuag. ὑπὸ ἀσηδὼθ. Aſedoth itaque ad radices Phaſga, Aſedothphaſga dicta.

Asem, Asom & Esem vna eademque civitas. Ioſue 15. 29. Eſem. apud Septuag. ἀσὶμ. cap. 19. v. 3. Aſem. apud Septuag. ἀσαὶ. 1. Paral. Aſom. apud Septuaginta. αἰσὶμ. civitas quæ primum in ſorte tribus Iuda, poſtea Tribui Simeon ceſſit.

Asemona quam eandem cum Hassemon de qua Ioſ. 15. v. 27. aſſerit N. Sanſon. de ea Num. 34. v. 4. & 5. Ioſue 15. v. 5. ἐπὶ σελμωνὰ. apud Septuag. civitas ad meridionalem & occiduam partem tribus Iuda, illam ab Ægypto diſterminans.

Asena Ioſue 15. v. 33. apud Septuag. ἀσνὰ. civitas Tribus Iuda, in confiniis tribuum Dan & Simeon.

Aser

ASER vna ex Tribubus Iſrael ab octavo filio Iacob ſic appellata, ad Aquilonem Terræ promiſſionis, ab Ortu Tribui Nephthali finitima; ab Auſtro tribui Zabulon, à qua torrente Ieptael ſeparatur; ab occaſu mari concluditur Syriaco & Phœnicio; ab Aquilone monte Libano; partem-que Phœnicis occupat, ejus ſpecialiorem deſcriptionem habes Ioſue 19. à v. 24. ad 31.

ASER Ioſue 17. v. 7. & v. 11. civitas aut locus in tribu Manaſſe cis Iordanem. ex Aſer & Machmetad vnicam facit N. Sanſon.

ASERGADDA Ioſue 15. v. 27. civitas tribus Iuda; ſed cur eam in tribu Simeon collocet Adrichomius, ex ſcripturis non poteſt colligi.

ASIA. nomen quod vni ex tribus Orbis partibus datum eſt. Aſia minor, regio majoris Aſiæ, quæ ab Aquilone Ponto-Euxino; ab Occaſu Mari Ægæo; ab Auſtro Mediterranei Maris parte, quæ Pamphilium dicitur; ab Ortu vero terminatur Euphrate fluvio; plures minores complectens Provincias; quarum vna Aſiæ proprie dictæ nomine gaudet, de qua vt plurimum ſermo eſt in novo teſtam. ipſa autem Ægeo mari alluitur.

ASION GABER, Num. 33. v. 35. apud Septuaginta γασιὼν γάϐερ. 32ª manſio Iſraëlitarum in deſerto Pharan, in terra Edom poſtea civitas & portus ac navale ad littus maris Rubri, de qua libris Regum, vbi apud Septuag. legitur γασίων γαϐὲρ. hæc tempore Ioſephi Berenice vocabatur, tempore Hieronymi Eſſia, in ſinu Elanitico non procul ab Elana villa.

ASOM vide Aſem.

ASOR. plures ſunt hujus nominis civitates, quæ pronominibus ab aliis diſtinguntur, ſuis locis referentur, cæterarum autem præcipua

ASOR civitas regia de qua Ioſ. 11. v. 1. & ſequent. quæ antiquitùs inter omnia regna principatum tenebat Chananæorum metropolis, munitiſſima, in campo ſita, quam à Ioſue captam flamma conſumpſit; in tribu poſtea Nephthali, non longe à finibus tribus Aſer: tempore Chriſti vna ex civitatibus regionis Decapoleos. hodie vulgo *Antiopia*. in concordantiis Bibliorum de ea pluries ſub nomine Azor. alia priſca nomina Aſſor, Haſor, Hazor, Eſer & Heſer.

ASOR civitas in tribu Iuda. Ioſue cap. 15. v. 23.

AZOR. ibid. v. 25. vide infra Heſron.

AZOR NOVA, Ioſue 15. v. 25. quæ apud Septuag. ἀσερωναΐν. ad diſtinctionem veteris, civitas. vide infra Baloth.

AIOR in tribu Benjamin, vt patet ex 2. Eſdræ 11. v. 33. Adrichomius eandem in tribu Ephraim perperam collocat, eundem Eſdræ textum citans ſui erroris indicem.

ASPHAR lacus. 1. Machab. 9. v. 33. in Tribu Iuda, inter Gabaa & Ianoe. prope deſertum Thecuæ.

ASSEDIM Ioſue 19. v. 35. apud Septuag. τῶν τυρίων. Nobilius obſervat alios legere ἀσσηδὶμ, hancque vocem deeſſe in editione Complutenſi. Civitas Tribus Nephthali, ad Aquilonem, prope ſaltum Libani & limites tribus Aſer.

ASSVR in Scripturis plerumque pro Aſſyriis ſumitur. v. infra. Aſſyrii.

ASSVS de qua Act. 20. v. 13. & 14. vrbs maritima. in finibus

Troadis & Mysiæ; insulæ Lesbos exposita; quam S. Hieronymus dicit etiam Apolloniam appellatam, quæ postea Episcopalis sub Archiepiscopo Ephesino hodie *Asso*.

Asson de quo Act. 27. cap. 13. quidam suspicantur esse aliquem locum ad oram australem Cretæ insulæ. alii quibus assentirer, dicunt hîc vocem ἆσσον adverbium esse quod *prope* significat & neutiquam nomen loci.

Assyrii populi, seu gens de qua sæpissime in sacris Script. in quibus etiam aliquando sub nomine Assur exprimitur. Primam statuit Orbis monarchiam; plurimas sub ditione sua continens regiones, Syriam puta, Mesopotamiam, Chaldæam, &c. ac tandem ipsam Assyriam, habentem à Septentrione majorem Armeniam conterminam; ab Ortu Mediam, à Meridie Susianam & Babyloniam, ab occasu Tigrim fluvium, quo à Mesopotamia distinguebatur; quæ hodie *Diarbech* in limitibus Turquiæ & Persidis.

Astaroth quæ & Bosram. Gen. 14. v. 5. fuit 1o Gigantum sedes, postea civitas Regia Og, qui remansit ex Gigantibus, Regis terrę Basan, erat itaque trans Iordanem in Basan sive in Basanitide. cessit dimidię tribui Manasse factaque est civitas confugii & Levitica. Si Iosue cap. 21. v. 27. cum 1. Paralipomenon capite 6. v. 71. conferas, reperies eandem esse quę Bosram quæ Ios. 21. v. 27. apud Sept. Βοσορὰν. 1. Paralip. 6. v. 71. apud eosdem ἀσηρὼθ appellatur. nunquam vocatur Basan, sed Astaroth in Basan. tempore Hieronymi vicus erat Carnea dictus. Gen. 14. v. 5. vulg. editio nomina jungit *Astarothcarnaim*. v. Carnaim.

Area atad. locus quem Adrichom. vult eundem esse cum Bethhagla. v. suo loco.

Ataroth. Num. 32. v. 3. & v. 34. civitas trans Iordanem in tribu Gad.

Ataroth. Iosue 16. v. 7. civitas cis Iordanem, in tribu Ephraim.

Ataroth addar. Ios. 16. v. 5. non est haud dubie alia à præcedenti Atharoth tribus Ephraim. apud Septuag. pro Ataroth-Addar legitur, ἀταρὼθ καὶ ἐρὼκ. illas multiplicat Adrichomius.

Ataroth addar. Iosue 18. v. 13. apud Septuag. ματαρὼθ ὀρὶχ. civitas tribus Benjamin. non procul ab Ælia inquit Hieronym.

Athach vrbs vna ex iis, ad quas David misit de pręda Amalecitarum. 1. Reg. 30. v. 30. apud Septuag. νομβέ. illam in tribu Iuda inter desertum Iudææ & Speluncam Adami collocat Adrichomius.

Athar Iosue 19. v. 7. apud Septuag. ἰεθὲρ. quæ & Ether. Ios. 15. v. 42. apud Septuag. ἰθὰκ. necnon Etam. 1. Paralip. 4. v. 32. apud Septuag. αἰτὰν. civitas quæ primo sortis tribus Iuda, postea Tribui Simeon data est, ibi Spelunca Petrę Etam, de qua Iudic. 15. v. 8. tres diversas civitates facit Adrichomius.

Athenæ, vrbs Græciæ clarissima, Academia & Atticæ metropolis ad Ilissum fluvium. Archiepiscopalis, ad sinum Saronicum, nunc vulgo *Setines*. cujus Gentile Athenienses.

Athmatha. Ios. 15. v. 54. ap. Septuag. εὐμὰ. civitas tribus Iuda, quam in ejus medio collocat Adrichomius.

Attalia. Act. 14. v. 25. vrbs Pamphyliç maritima, ad sinum ab ea Attalicum dictum; apud Ostia fluvii Cataractes dicti. Postea Archiepiscopalis. hodie vulgo *Satalia*, Turcis *Santali*.

Avah. 4. Reg. 17. v. 24. ap. Septuag. ἀιὰ. locus aut regio Chaldææ, quem ad ostium Tigris in sinum Persicum collocat N. Sanson.

Avim. Iosue 18. v. 23. ap. Septuag. αἰεὶν. civitas tribus Benjamin.

Avith. Gen. 36. v. 35. apud Septuag. γετθαίμ. de eadem 1. Paral. 1. v. 46. ap. Septuag. γεθαιμ. civitas in qua habitavit Arad Rex, qui regnavit in Edom.

Avothiaïr & Havoth-Iair. id est oppida Iair, erantque numero triginta in terra Galaad. Iair, nomen vnius ex Iudicib. Iudic. 10. v. 4. & 3. Reg. 4. v. 13. nota illud verbum sexaginta oppida Iosue 13. v. 30. non solum comprehendere vicos Iair sed & vrbes regni Basan. dicitur & Chenath regio vt ait Zieglerus.

Avran. Ezech. 47. v. 16. & 18. apud Septuag. αὐξανίτιδος. vers. 18. λαυρανίτιδος. regio in dimidia tribu Manasse trans Iordanem, quę Auranitis ab vrbe Auran dicta; sitâ inter Cęsaream Philippi & Damascum.

Avsitis. Ierem. 25. v. 20. terra seu regio in Idumæa inter Ægyptum & Philisthæos; nam in ejusd. Ierem. Lamentationib. c. 4. v. 21. *Lætare filia Edom, quæ habitas in terra Hus.* non assentior opinioni quę aut plures Ausitides putat, vnamque in Idumęa, aut Ausitidem esse terram Hus in tribu Manasse vltra Iordanem patriam Iob. de qua verbo Hus. & verbo Pharan.

Axaph. Ios. 19. v. 25. ap. Septuag. ἀκὰφ. in tribu Aser, vide supra Achsaph.

Aza. 1. Paral. 7. v. 28. apud Septuag. ἕως γάζης. Nobilius notat in Complut. editione legi. ἕως ἀϊα. civitas quę & Asa, in tribu Ephraim, ad orientem.

Azanotthabor. Ios. 19. v. 34. apud Septuag. ἐπὶ θάλασσαν ἐν Ἐθθαβὼρ. civitas in Tribus Nephthali meridionali parte ad mare Tiberiadis vt constat ex Septuag. & forte eadem cum vicina Bethsaïda, vt subdubitat N. Sanson.

Azeca & Azecha. concordant Septuag. pluribus in locis. tamen. Ios. 15. v. 35. legunt ἰαζηκὰ, civitas in Tribu Iuda, de cujus situ non parum discrepant Adrichomius & N. Sanson. 1. Reg. 17. v. 1. inter Sochoth & Azeca in finibus Dommin ἀζηκὰ ἐφερμὲμ. locus aut vicinus aut idem ac Dommin & Phesdomin.

Azmaveth. 2. Esdræ 12. v. 29. *& de regionibus Geba & Azmaveth.* hinc collig. esse regiunculam aut villam, circa Ierusalem, in tribu Benjamin; quæ etiam Beth-azmoth.

Azor. v. Asor.

Azotvs. civitas insignis, quam incoluerunt Gigantes Enachim, vna postea ex quinque Satrapiis Philistinorum & media: inter Accaron & Geth ad Septentrionem; & Ascalonem & Gazam ad Meridiem; fuit primo sortis tribus Iuda, postea in districtu tribus Dan. Tandem Episcopalis. tempore S. Hieronymi non ignobile municipium, tandem villula. Iosue 15. v. 46. & 47. Sept. ἀσηδὼθ. & ἀσιδὼθ

appellant. demùm ad parvi Casalis quantitatem redacta vulgo Alxette.
Azotii civitatis aut villarum Azoti incolę, *fœminin.* Azotidæ.
Azoti mons civitati Azoto vicinus.

B

BAAL. 1. Paralipom. 4. v. 33. eadem quæ Baalath, de qua Iof. 19. v. 8. *vsque ad Baalath Beer Ramath contra Australem plagam.* apud Septuag. ἕως βαλὲκ πορευομένων βαμὲθ κατὰ λίβα. Terminus tribus Simeon vltra torrentem Besor, ad Meridiem civitas quę S. Hieronymo Ballath.

Baal. 1. Paralip. cap. 5. v. 23. terminus septentrionalis simul & orientalis dimidię tribus Manasse trans Iordanem, vbi fanum Dei Baal; ad montem Hermon, qui à quibusd. iunctis vocibus dicitur Baalhermon, sed tùm vulgata Editio tùm Septuaginta suadent vocum disjunctionem; quę tamen alio in loco junguntur, vide infra Baal hermon.

Baala mons quem & promontorium dicit Adrichom. terminus sortis tribus Iuda, de quo Iosue 15. v. 11. non longe à Iamnia versus Boream: postea in tribu Dan.

Baala quę & Bala. Iosue 15. v. 29. (diversa à Baala quæ Cariathiarim de qua eod. cap. versu 60. apud Septuag. βαλὰ. civitas quę primo sortis tribus Iuda, tribui postmodum Simeon data est, de ea etiam 1. Paralip. 4. v. 29.

Baala. Iosue 15. v. 29. vide Cariathiarim.

Baalam. vide Geth-remmon.

Baalath. vide supra Baal.

Baalath. 3. Reg. 9. v. 18. vide Balaath.

Baalberith. Iudic. 9. 4. locus seu mons in Tribu Ephraim, non longe ab vrbe Sichem, vbi Israëlitæ extruxerunt fanum Baal.

Baalgad. Iof. 11. v. 17. & 12. v. 7. apud Septuag. βαλαγὰδ. de quo etiam cap. 13. v. 5. apud Septuag. γαλγὰλ. Complut. editio βααλγὰδ. locus quem vibem & montem facit Adrichomius. in campo Libani, sub monte Hermon, in finibus tribus Aser ad septentrionem & occidentem.

!. Baal-hasor & Baalasor. 2. Reg. 13. v. 23. ap. Sept. βαιλασὼρ. locus in tribu, vt putatur, Ephraim, non longe ab vrbe Ephrem.

Baal-hermon. Iudic. 3. v. 3. apud Septuag. est tantum ἀερμὼν pars septentrionalior montis Hermon, à fano Baal, Baal-hermon dicta; in finibus dimidiæ tribus Manasse trans Iordanem, versus Aquilonem. vide supra v. Baal.

Baal-maon. Iosue 13. v. 17. apud Septuag. μεελβὼθ. & Baal-meon. Num. 32. v. 38. apud Septuag. βεελμεὼν. ipsa eadem quæ & Beon eod. cap. v. 3. Septuag. βαιὰν. vrbs Tribus Ruben insignis, non longe à torrente Arnon, tempore S. Hieronymi vicus maximus, eadem est ac Beelmeon. 1. Paral. 5. 8. ap. Septuag. βεελμαών. de ea quoque Ezech. 25. v. 9.

BAAL PHARASIM. 2. Reg. 5. v. 20. & 1. Paral. 14. v. 11. quod interpretantur Septuag. *superiores rupturæ*, *desuper rupturæ* sive *scissuræ*. locus sive campus in valle Raphaim, civitati Ierusalem vicinus, teste Adrichomio, versus occasum. credit Volffang. Vissemburgi. hoc verbo civitatem Cariathiarim significari.

BAALSALISA. 4. Reg. 4. v. 42. apud Septuag. βαιθσαρισά. quæ etiam Balsalisa & Bethalisa, civitas in tribu Ephraim, sita in planitie, in finibus Diospoleos, quindecim ab ea milliaribus distans contra septentrionem, in regione Thamnitica. ex Hieronymo Adrich.

BAAL-THAMAR. Iud. 20. v. 33. locus seu vicus in Tribu Benjamin, civitati Gabaa vicinus, ad occidentem; ætate. S. Hieronymi Bethamari nominatus.

BABEL. Gen. 11. v. 9. apud Septuag. non legitur nomen appellativum, sed loco hujus nomen *confusio*. locus in campo terrę Sennaar, in quo turrim homines ædificare cœperunt. Vide Sennaar.

BABYLON & BABYLONIA civitas. Regio & Regum civitas, Assyrię metropolis, regionis & regni olim maxima, ad Euphratem fluvium; postea Archiepiscopalis, tandem excisa, cujus etiam nunc rudera visuntur apud locum cui nomen *Felougia*: huic successit vrbs *Bagdath* vulgo *Bagdet* ab illa vnius diei itinere distans ad Tigrim fluvium. nomine sæpius Babylon & Babyloniæ in scripturis Assyriorum regnum intelligitur.

BABYLONII Babyloniæ regionis accolæ.

BAHVRIM. 2. Reg. 3. v. 16. apud Septuag. βαρακίμ. cap. 16. v. 5. & alibi βαουρίμ. oppidum & Castrum in monte alto situm, in Tribu Benjamin, ad orientem vrbis Ierusalem, vltra Bethaniam. hodie *Bachori*.

BALA. Gen. 14. v. 2. vide Segor.

BALA. 1. Paralip. 4. 29. vide Baala.

BALAATH. Iosue 19. v. 44. ap. Septuag. γαβααθά. eadem quæ BAALATH. 3. Reg. 9. v. 18. & 2. Paralip. 8. v. 6. quæ etiam Baalad civitas in Tribu Dan, quam munivit Salomon.

BALOTH. Iosue 15. v. 24. civitas in tribu Iuda, hanc N. Sanson cum Asor nova conjungit vt numerum 29. civitatum reperiat, vide supra Asor-nova.

BAMOTH. Num. 21. v. 19. & 20. ex vulgata editione creditur esse vallis in regione Moab; aliud suadet textus Septuag. vbi legitur *à Bamoth in Ianen, quæ est in campo Moab*. Interpr. Orig. *à Bamoth in nemus, quod in campo Moab*. cæterùm Bamoth locus erat in Tribu Ruben.

BAMOTH BAAL id est excelsa Baal. Iosue 13. v. 17. apud Septuag. βαμὼν βαὰλ civitas & mons in quo colebatur Baal, in tribu Ruben.

BANE. Iosue 19. v. 45. apud Septuag. βανὰ. civitas in Tribu Dan.

BARACH. Iosue 19. v. 45. apud Septuag. ex hac & præced. vnica vox est βαναιβακάτ. civitas in tribu Dan; vsque hodie inquit Hieronymus prope Azotum Barecca viculus appellatur.

BARAD. Gen. 16. v. 14. locus solitudinis Bersabee, in Tribu Simeon, ad Austrum, inter quem & Cades erat puteus Agar.

Barasa. 1. Machab 5. v. 26. in Græco codice βόσορα. civitas munita & magna, hęc *Iosepho* Bosor & Bethsura in Galaaditide regione, in tribu Gad.

Barne. vide Cadesbarne.

Basan terra, regio sive Regnum, quę prius terra Raphaim, id est Gigantum dicta, data fuit dimidię tribui Manasse trans Iordanem, ejus fines à meridie torrens Iaboc, ab occasu Iordanis fluvius, ab Aquilone montes Libani & Hermon, ab ortu Arabia deserta; continebat regiunculas minores, terram Argob, terram Gessuri, terram Machati, partem terrę Galaad, Regiones Auranitidem Gaulanitidem Batanæam Gamaliticam, &c. complectebatur; Quæ regio etiam Basanitis est appellata.

Bascama. 1. Machab. 13. v. 23. ex textu Græco constat fuisse locum in Galaaditide regione, in tribu videlicet Gad.

Bascath. Iosue 15. v. 39. Hieronymo Basechad & Basecat, civitas tribus Iuda, de cujus situ discrepant Adrichomius & N. Sanson.

Bathvel. 1. Paralip. 4. v. 30. concordant Septuag. eadem est ac Bethvl. Iosue 19. v. 4. ap. Septuag. βουλὰ. eadem quoque ac Cesil. Iosue 15. v. 30. ap. Septuag. βαθὴλ. Hieronymo Bathul. ex hac vnica tres facit Adrichom. Bethul, Cesil, & Bola. Civitas itaque fuit primo in sorte tribus Iuda, postea tribui Simeon data.

Bavramites. vide Beromi.

Baziothia. Iosue 15. 28. civitas tribus Iuda, hanc N. Sanson contendit esse eandem cum Bersabee, quæ postea tribui Simeon data est, ipsius opinioni suffragatur textus Septuag. in quo post Bersabee deest Baziothia.

Beelmeon. vide Baal-maon.

Beelsephon locus Ægypti ad mare Rubrum contra Magdalum & Phihahiroth. Exodi 14. v. 2. & 9.

Beer ramath id est puteus Ramath. videtur agnomen vrbis Baalath. Ios. 19. v. 8. vide supra. v. Baal.

Belma. Iudith. 7. v. 3. apud Septuag. βελθὲμ. locus prope Bethuliam in tribu Zabulon, qui aliàs Helma, postea Abelina; villa grandis in alto loco sita.

Benejaacan. Num. 33. v. 31. & 32. apud Septuag. βανααν. vigesima octava mansio filiorum Israel in deserto inter Moseroth & montem Gadgad. vocatur & Beroth filiorum Iacan. Deut. 10. v. 6.

Benennon vallis. 2. Paralip. 33. v. 6. apud Septuag. γὲ βεεννόμ. *vallis filiorum Ennom* locus in suburbanis Ierusalem ad orientem, sub monte offensionis, juxta piscinam fullonum & torrentem Cedron. vide verbo Ennom.

Beniamin vna è tribubus filiorum Israël, in meditullio terræ promissionis sita; à meridie & occasu tribui Iuda contermina; à septentrione tribui Ephraim, ab ortu Iordane fluvio à tribu Ruben separata erat.

Beon. v. Baalmaon.

Bera. Iudic. 9. v. 21. apud Sept. βαιὴρ. in tribu Dan, vicus inquit Hieronym. distans ab Eleutheropoli octo millibus ad Aquilonem.

Berea. 1. Machab. 9. v. 4. sic etiam in codice Græco, locus quem Ortelius dicit eundem esse cum Berzetho, Iosephi Antiq. 12. superioris Galilææ, in tribu Nephthali prope Arbella.

Beroea. Act. 17. v. 10. & 13. & Berrhoea, vrbs Macedoniæ Episcopalis sub Archiepiscopo Thessalonicensi, inter Thessalonicam & Candavios montes, non longe à fluvio *Ludias* in Emathia regione hodie vulgo *Veria*.

Beromi. 2. Reg. 23. 31. *Azmaveth de Beromi*. apud Septuag. ἀσμὼθ ὁ βαρδιαμίτης. 1. Paralip. 11. v. 32. Azmoth. Bauramites. apud Septuag. ἀζβὼν ὁ βαρωμί. hunc locum in tribu Benjamin collocat Adrichomius.

Beroth filiorum Iacan. vide Benejaacan.

Beroth. Iosue 9. v. 17. apud Septuag. βηρὼτ. cap. 18. v. 25. Sept. βηρωθὰ. 1. Esdræ cap. 2. v. 15. ap. Septuag. cap. 5. βηρὼγ. civitas cujus incola Berothites & Borothites. in Tribu Benjamin, tribui Ephraim vicina.

Beroth. 2. Reg. 8. v. 8. *& de Bete & de Beroth*. pro his duobus nominibus legitur apud Septuag. ἐκ τῆς μετεβὰκ. videtur esse eadem cum Berotha. Ezech. 47. v. 16. apud Septuag. μεαβηρὰς. Beroth enim terminus est terræ Israeliticæ ad septentrionem, in tribu Nephthali & Berotha inter terminum Damasci & confinium Emath. Beroth civitas erat Regis Adarezer.

Bersabee quam credit N. Sanson eandem esse cum Baziothia. Iosue 15. v. 28. & cum Sabee de qua Iosue 19. v. 2. de qua suo loco. civitas primo sortis tribus Iuda, postmodum tribui Simeon data, terminus terræ promissionis ad Austrum, in regione Geraritica contigua deserto magno; ad radicem montis sita. interpretatur puteus juramenti, tempore S. Hieronymi erat grandis vicus, ab incolatu Isaac aliquando oppidum Isaac dicta; in regione quæ demum Gibelina vnde *Gibelin* à quibusdam dicta hodie vulgo *Bethgebrim*.

Bisor torrens. 1. Reg. 30. v. 9. 10. & 21. apud Sept. βοσὸρ. in tribu Iuda enascens, per fines tribus Simeon ad austrum defluens, ad vrbem Majumam mare ingreditur; aliquando pro torrente Ægypti sumitur, qui tamen ipsi Australior est.

Bessur. vide Bethsur.

Bete. 2. Regum 8. v. 8. Septuag. μετεβὰκ. vna ex vrbibus Regis Adarezer. videturque fuisse ad Aquilonem terræ promissionis. vide supra verbo Beroth. eadem est cum Thebath. vide hoc verbo.

Beten. Iof. 19. v. 25. ap. Septuag. βαιθὰκ. civitas in tribu Aser, quæ etiam Bethen dicitur.

Bethacaram vicus. 2. Esdræ 3. v. 14. & regio, nam apud Septuag. περιχώρου βηθαχχαρὶμ. & Bethacarem. Ierem. 6. v. 1. apud Septuag. βαιθαχαρμά. vrbs in monte sita, in tribu Iuda, non longe à finibus tribus Benjamin.

Bethanan de quo v. Bethhanam idem ac

Beth-anath vnde Beth-anithæ. Iosue 19. v. 38. apud Sept. βαιθαμὲ. & Iud. 1. v. 33. ap. Sept. βαιθανὰχ & βαιθενὲθ. S. Hieronymo Bethna. vrbs munitissima in tribu Nephthali. vide infra Bethhanan.

BETHANIA oppidum seu Castellum Mariæ & Marthæ sororum Lazari. Ioan. 11. v. 18. juxta Ierosolymam quasi stadiis quindecim ad orientem versus. in tribu Benjamin.

BETHANIA. Ioan. 1. v. 28. *hæc in Bethania facta sunt trans Jordanem vbi erat Joannes baptizans.* Adrichomius Bataneam regionem trans Iordanem in tribu Manasse dicit Bataniam & Bethaniam appellari, cui assentiendum reor vt servetur lectio vulg. editionis. vult N. Sanson legendum esse pro Bethania, Bethabara, quem locum ponit ad Iordanis orientalem ripam, in tribu Ruben.

BETHANOTH. Iosue 15. v. 59. ap. Septuag. βαιθανάμ. S. Hieronymo Bethaloth, civitas in tribu Iuda.

BETH-ARABA. Iosue 15. v. 6. & 61. vbi apud Septuag. v. 6. βαιθαραβὰ & vers. 61. Ֆαραβαάμ. civitas in tribu Iuda ad fines tribus Benjamin, eapropter eadem creditur cum Beth-araba civitate, quę Ios. 18. v. 21. tribui Benjamin assignatur. diciturque esse in deserto.

BETHARAM. Num. 32. v. 36. apud Septuag. βαιθαρρὰ. & Iosue 13. v. 27. civitas tribus Gad, quam filii Gad extruxerunt: in valle; hanc esse asserit Adrich. quæ *Iosepho* Bethanarea, Betharantha, Betaramphtha oppidum, quod postea Iulias dictum, in Peræa regione.

BETHAVEN, de ea Ios. 7. v. 2. civitas. est etiam solitudo Bethaven, Ios. 18. v. 12. apud Septuag. βαιθὼν. 1. Reg. 13. v. 5. ap. Sept. pro *Bethaven* est βαιθωρὼν. cap. 14. v. 23. βαμὼθ. editio Complut. βαιθαῦν. Osee 4. v. 15. pro *Bethaven* est οἶκος ὤν. notandum Bethaven significare domum Idoli. erat ergo in Tribu Benjamin, juxta vrbem Hai. male à quibusdam confunditur cum Bethel.

BETHAZMOTH. vide sup. Azmaveth.

BETHBERA. Iud. 7. v. 24. apud Septuag. βαιθηρὰ civitas in dimidia cis Iordanem tribu Manasse sita, juxta Iordanem fluv.

BETHBERAI. vide BETHLEBAOTH.

BETHBESSEN. 1. Machab. 1. v. 62. & 64. in codice Græco βαιθβασὶ. apud Iosephum Bethalaga, civitas in deserto; forte in deserto *Quarentanæ*. in tribu Benjamin.

BETHCHAR. 1. Reg. 7. v. 11. ap. Septuag. βαιθχόρ. locus seu vicus terrę Philistinorum, in tribu Dan, circa Bethsames.

BETHDAGON. Iosue 19. v. 27. apud Septuag. βαιθεγενὲθ. civitas in tribu Aser, ad Austrum, apud torrentem Ieptael, prope fines tribus Zabulon, vt vult Adrichomius.

BETHDAGON. Iosue 15. v. 41. apud Septuag. βαγαδιὴλ. civitas in tribu Iuda, cui situm ad Aquilonem dat Adrichomius. hodie *Caferdazo*.

BETHDAGON. 1. Machab. 10. v. 83. templum Idoli Dagon apud Azotum. Beth Dagon enim domum Dagon significat.

BETHEL, de qua sæpius in scripturis, apud Septuag. βαιθὴλ. civitas *quæ prius Luza vocabatur.* vnde aliquando in script. Bethel Luza; fuerat olim civitas regia, postea data est tribui Benjamin, erat in alto loco sita. vnde Mons sive vicini Montes Bethel. nomen Bethel domum Dei significat, postquam vero Ieroboam posuit in ea vnum ex vitulis aureis, ab eo tempore Bethaven id est domus Idoli nominata

nata est; ea propter à quibusdam cum Bethaven, de qua supra, confunditur, non est Bethelia Sozomeni vt male credidit Ortelius. hodie vulgo *Sargorel*.

BETHEMEC. Iosue 19. v. 27. ap. Septuag. βαιθμὲ. civitas tribus Aser, in valle Iephthael. quę etiam Bethemeth, ad terminos tribus Zabulon.

BETHGAMVL. Ierem. 48. v. 23. nomen familiæ mihi videtur non loci. Gamul enim erat familia sacerdotalis vt constat ex 1. Paral. 24. v. 17.

BETH HAGLA. Iosue 15. v. 6. apud Septuag. βαιθαγλαὰμ. & cap. 18. v. 19. & 21 ap. Septuag. βεθεγλαὰ. civitas tribus Benjamin, ad Austrum, non longe à tribu Iuda cis Iordanem, ac proinde diversa est ab Area Atad, quę erat trans Iordanem; hanc nullibi Bethaglan appellari reperio.

BETH-HANAN sic concordantię, sed Editio nostra vulg. BETHANAN. 3. Reg. 4. v. 9. non videtur locus diversus à Bethanath de quo supra, in tribu Nephthali, vtrobique enim Bethsamitis conjungitur.

BETHIESIMOTH. Iosue 13. v. 20. apud Septuaginta βαιτθασινὼθ. Ezech. 25. v. 9. Septuag. βεθασιμοὺθ. eadem BETH-SIMOTH. Num. 33. v. 49. apud Septuaginta ἀσιμὼθ. Iosue 12. v. 3. Septuag. ἀσειμὼθ. quæ etiam Bethsimon; civitas in campestribus Moab, ad Aquilonem, quæ postea in tribu Ruben.

BETHLEBAOTH. Iosue 19. v. 6. apud Septuag. βαθαρὼθ. eadem est ac LEBAOTH. Iosue 15. v. 32. apud Septuag. λαβὼς. ipsissima est BETH-BERAI. de qua 1. Paralip. 4. v. 31. apud Septuag. pro his verbis vulg. editionis. *& in Beth-berai & in Saarim*. legitur vnico verbo καὶ οἴκου βαρυσωεὶμ. civitas primo in sorte tribus Iuda, quæ postea Tribus Simeon facta est, ex hac vnicâ quatuor facit Adrichomius, vnam Laboth in tribu Iuda, alias sub præallatis nominibus in tribu Simeon.

BETH-LEHEM de qua passim in scripturis quæ & Lehem seu Lahem & EPHRATA, quæque Bethlehem Iudæ, ad discrimen alterius dicta est, & civitas David, in Tribu Iuda 7. milliariis ab Ierosolymis distans, Hebron versus ad Austrum; Salvatoris nostri Iesu Christi filii Dei nativitate celeberrima effecta; de qua hæc Stephanus de Vrbibus. verbo. ΒΗΤΑΕΜΑ. ἐν ᾗ γέγονεν ὁ κατὰ σάρκα γένεσις τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν. (hæc vt hujus Authoris religionem agnoscas). Bethlehem tandem à Paschali II. Episcopalis effecta sub Patriarcha Hierosolymitano, cujus (vrbe licet excisâ) Episcopatus manet apud Gallos, in Clametio vrbe *Clamecy* diœcesis Antissiodorensis, in Nivernensi provinciâ, apud Yonam fluvium.

BETH-LEHEM. Ios. 19. v. 15. v. Bethulia.

BETH MAACHA. 2. Reg. 20. 14. & 15. vide supra in Abel Domum Maacha vbi hoc nomen familiæ esse ostendimus, non loci.

BETH-MAON. Ierem. 48. 23. nomen familiæ videtur potius quam loci, Maon etenim nomen viri filii Sammai. 1. Paralip. 2. v. 45. vide quæ supra in Bethgamul.

BETH MARCHABOTH. Iosue 19. v. 5. apud Septuag. βαιθμαχαρὲβ.

1. Paralip. 4. v. 31. ap. Septuag. βαιθμαρχαβὼθ. eadem est ac MEDEMENA. Iosue 15. v. 31. apud Septuag. μαχαρὶμ. de qua etiam Isaiæ 10. v. 31. ciuitas primo fortis tribus Iuda, quæ post-modum tribui Simeon concessa est; duas pariter fecit Adrichomius, easque in sola tribu Simeon. Medemanam etiam Menoais dictam affirmat Ziegleru.

BETH NEMRA. Num. 32. v. 36. apud Septuag. ναμρὰμ. Iosu. 13. v. 27. βαιθαναβρὰ. eadem est ac NEMRA. Iosue 32. v. 2. Septuag. ναμρά. ciuitas munita, data tribui Gad, apud Iordanem.

BETHORON duplex, vtriusque simul mentio. 2. Paralip. 8. v. 5.

BETHORON inferior. Iosu. 18. 13. apud Septuag βαιθωρὼν ἡ κάτω. ciuitas in tribu Benjamin. hodie *Bethar*.

BETHORON superior, ciuitas Tribus Ephraim, quæ facta est confugii & Leuitica. Iosu. 21. v. 22.

BETHPHAGE. Matth. 21. viculus sacerdotum Ierosolymis proximus, ad radices montis Oliueti, orientem versus.

BETHPHALET. 2. Esdræ 11. v. 26. quæ & BETHPHELET. Iosue 15. 27. apud Septuag. βαιθφαλὰθ. ciuitas tribus Iuda, quam ad Tribum Simeon (sed perperam vt arbitror) refert Adrichomius.

BETH-PHESEZ. Iosue 19. v. 21. apud Septuag. βηρσαφὴς; ciuitas in Tribu Issachar.

BETHPHOGOR. Iosu. 13. v. 2. ap. Septuag. βαιθφογὼρ Domus aperturæ seu fanum Phogor, in Moabitide regione, postea in tribu Rubena. videtur eadem cum ciuitate Phau de qua infra.

BETHSAÏDA. Marci 6. v. 45. & alibi, ciuitas Galilææ, vna ex decem Decapolitanæ regionis, ad Maris Tiberiadis ripam septentrionalem & occiduam, in districtu tribus Zabulon. quę postmodum aliquando Iulias fuit appellata.

BETHSAMES tres.

BETHSAMES Iosue 19. v. 22. ap. Septuag. βαιθσαμύς ciuitas, quæ & Bethsemes, in tribu Issachar, in pede extremo montis Carmeli.

BETHSAMES. Iosue 21. v. 16. apud Septuag. βαιθσαμύς. 1. Paralip. 6. v. 59. vbi dicitur BETHSEMES. ipsius incolæ BETHSAMITÆ. 1. Regum cap. 6. ciuitas sumpta ex tribu Iuda factaque Leuitica & confugii, dicta fuit ea propter Bethsames Iuda, & etiam Bethsamis, id est domus solis. & quia Bethsamitę, cùm nimis curiose arcam Domini ad se reductam introspexissent, plaga magna percussi sunt, Abel magnum appellata fuit, id est planctus magnus. sita nihilominus est in tribu Dan.

BETHSAMES. Iosu. 19. v. 38. apud Septuag. θεσαμύς. Iud. 1. 33. vbi incolæ BETHSAMITÆ apud Septuag. βαιθσαμύς. ciuitas munita, in tribu Nephthali, cujus habitatores delere non potuit; apud sanctum Hieronymum Bethsamis.

BETHSAN. Iosue 17. v. 11. ap. Septuag. βαιθσὰν & Iudic. 1. v. 27. vbi pro hoc verbo *Betsan* vulgatæ ed. legitur βαιθσὰν ἥ ἐςι σκυθῶν πόλις. fuit ergo primo ciuitas Chananæorum, dimidiæ Tribui Manasse cis Iordanem data, quæ postea Scythopolis, vt constat, est appellata, à Plinio Nysa, & olim quoque Methora dicta, etiam Bersan & Beth-

ſean, erat regionis Decapoleos maxima, ſub Gelboe montibus, non longe ab ora Meridionali lacus Genezareth, ad ripam occiduam egredientis ab eo Iordanis fluvii; in Galilæa; fuit poſtmodum Archiepiſcopalis 9 habens ſuffraganeos, ſub Patriarcha Hieroſolymitano, ſed ſedes tandem Nazareth tranſlata fuit. adhuc hodie vulgo *Betſan.* ejus incolæ. 2. Mach. 12. v. 30. SCYTHOPOLITÆ.

BETHSETTA quidam legunt Bethſecca & Bethſeca. Iud. 7. v. 23. ap. Sept. βαιθσεὶδ. illam N. Sanſon non credit diverſam à BETHZECHA de qua 1. Mach. 7. v. 19. in codice Græco βηζέθ. eandem quoque cum BEZEC. Iudic. 1. v. 4. & 5. à Ioſepho Balam appellatur; locus ſitus ad Iordanem, in media tribu Manaſſe, quę intra Iordanem erat.

BETHSEMES. v. Bethſames.

BETHSIMOTH. vide Bethieſimoth.

BETHSVR. Ioſue 15. v. 58. in vulg. editione BESSVR. apud Sept. βηθσοὺρ. 2. Paralip. 11. v. 7. apud Septuag. βαιθσουρὰ. & ſic eadem ac BETHSVRA de qua ſæpius in libris Machab. quæ etiam Bethſora, & Bethſor, & à Ioſepho quoque Beſſeron vocata; civitas Tribus Iuda, ab Ieruſalem milliario diſtans Auſtrum verſus, in rupe ſita & munitiſſima.

BETHTHAPHVA. Ioſ. 15. 53. ap. Sept. βαιθαχοὺ. civitas tribus Iuda.

BETHVL. vide Bathuel.

BETHVLIA ipſa eſt BETHLEHEM de qua Ioſue 19. v. 15. ap. Sept. βαιθμὰν. civitas tribus Zabulon, in alto monte poſita; de ea ſub nomine Bethuliæ in ſolo libro Iudith, vbi Holofernis oppugnatione & cæde notiſſima.

BETHZACHARA. 1. Machab. 6. v. 32. & 33. in codice Græco βαιθζαχαρία. civitas in diſtrictu tribus Iuda, ad Aquilonem.

BETHZECA. vide Beth-ſetta.

BETONIM. Ioſue 13. v. 26. ap. Septuag. βοτανὶμ quę & Bethonim & Bethanim, civitas in tribu Gad.

BEZEC. vide Beth-ſetta.

BITHYNIA regio Aſiæ minoris, quæ cum Ponto vna provincia effecta (Ponto ad ortum ſito, Bithyniâ ad occaſum) terminatur à ſeptentrione Mari Pontico ſive Euxino: ab ortu Galatiâ; à meridie, Aſiâ proprie dictâ; ab occaſu Propontide: prius Bebrycia dictâ; etiam Thracia Aſiatica, nunc vulgo *Bolli.*

BOEN lapis, vide ſupra Aben-boen.

BONI PORTVS in recto plurali. Act. 27. v. 8. locus, juxta quem erat civitas Thalaſſa; de hoc ſane loco Stephanus de Vrbibus ſic καλὴ ἀκτὴ, πόλις Κρητῶν. deinde ἔςι δὲ μεγάλη κώμη. in ora Auſtrali Cretę inſulę, juxta Salmonium promontorium.

BOOZ AGER. v. Ager Booz.

BOSES petra ſive rupes. 1. Reg. 14. v. 4. apud Septuag. βαζὲς. in tribu Benjamin, prope Gabaa ad orientem.

BOSOR. Deut. 4. v. 43. in ſolitudine in terra campeſtri. civitas refugii & levitis data, in tribu Ruben. ex adverſo Iericho, contra orientem Iordanis. legendum putat N. Sanſon. Ioſ. 21. v. 36. *in ſolitudine Miſor*, dempta virgulâ poſt vocem ſolitudine. Miſor enim

non recensetur. 1. Paralip. 6. v. 78. nota Misor hebraicam esse dictionem quę planitiem significat; & sic idem est vt supra in solitudine campestri.

BOSRA. Gen. 36. v. 33. ap. Septuaginta ἐκ βοσόῤῥας. quę & Bozra, vrbs insignis in Idumæa, non longe à civitate Theman.

BOSRA. Iosue 21. 27. vide supra Astaroth.

BVBASTVS. Ezech. 30. v. 17. vrbs Ægypti, vt refert Stephanus; quam Herodotus Bubastin dicit, ad orientalis ostii Nili ripam orientalem; Hodie *Aziorh* videtur. Castrum ab Onia Iudæorum Pontifice apud Bubastin Agriam vna cum Templo extructum refert Ioseph. Bell. Iudaic. lib. 7. c. 30.

BVZ. Ierem. 25. v. 23. vnde BVZITES. Iob. 32. v. 2. & 6. vbi Sept. addunt de cognatione Ram τῆς αὐσίτιδος χώρας. Ausitis autem illa erat terra Hus patria Iob, vt dicetur suo loco, & sic Buz erat haud dubie contermina Ausitidi, orientem versus; in Arabia videlicet Petræa.

C

CABSEEL. Iosue 15. v. 21. apud Septuag. βαισελεὴλ. & 2. Reg. 23. v. 20. Septuag. καβεσεὴλ. 1. Paralipp. 11. v. 22. Sept. καβασαὴλ. quæ & Capseel & Gabseel civitas tribus Iuda.

CABVL. vide infra Chabul.

CADEMOTH. 1. Paralip. 6. v. 79. apud Septuag. καδμὼθ. eadem quæ CEDIMOTH. Iosue 13. v. 18. apud Septuag. βακεδμὼθ. eadem quoque ac IETHSON. Iosue 21. v. 36. apud Septuag. δεκμὼν. civitas tribus Ruben, facta refugii & data Levitis; postea *Cormos* sedem seu habitationem principis Assassinorum factam refert Holstenius ex Benjamino Tudulensi.

CADEMOTH solitudo. Deut. 2. vers. 26. apud Septuag. κεδαμὼθ circa prælaudatam civitatem Cademoth.

CADES fons, desertum, statio & civitas; fons Cades. Gen. 14. 7. *venerunt ad fontem Misphat ipsa est Cades.* apud Septuaginta ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως, αὕτη ἐστὶ κάδης. *ad fontem Iudicii.*

Desertum CADES. Psal. 28. v. 8. quod etiam PHARAN dicitur. Num. 13. v. 27. *in desertum Pharan quod est in Cades.* ap. Sept. εἰς τὴν ἔρημον φαρὰν κάδης. erat autem inter terram promissionis, Arabiam & Ægyptum: vocatur quoque SIN. Num. 27. v. 14. *in Cades deserti Sin.* apud Septuag. ἐν κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ σίν.

Statio CADES. Num. 20. v. 1. mansit populus in Cades. fuitque trigesima tertia inter Asiongaber & montem Hor.

CADES civitas non longe à statione in finibus Edom.

CADES. 1. Machab. 11. v. 63. *in Cades, quæ est in Galilæa*, quæ & CEDES. Iosue 12 v. 22. *Rex Cedes.* apud Septuag. κάδης. Ios. 19. v. 37. Cedes in tribu Aser. apud Septuag. κάδες. Iosephus hanc Cedasam alias Cedessam nominat.

CADES. Iosue 15. v. 23. civitas in tribu Iuda, quam cum Asor jungi vult N. Sanson vt vnica sit Cades-Asor, repugnat textus Sept. vbi Asor multo ante quam Cades recensetur.

CADESBARNE locus deserti Pharan seu Idumææ, in finibus terræ promissionis, ad Austrum. Num. 34. v. 4. apud Septuag. κάδης τοῦ βαρνῆ. Deut. 1. v. 46. in vulg. editione Cadesbarne, apud Septuag. legitur tantum ἐν κάδης.

CADVMIN torrens, id est torrens Antiquitatum; ea propter Iudicum 5. v. 21. legitur hebraicæ voci respondens vox græca ἀρχαίων. Cadumim, Cedumim, S. Hieronymo Cadomi, torrens, qui in media tribu Zabulon enascens, ab Aquilone in Austrum decurrit, atque Torrentem Cison ingreditur.

CÆSAREA vrbs Maritima, de qua tantum in novo testamento, quæ olim turris Stratonis, & Cæsareæ Stratonis ac Cæsarea Palestinæ, quam cum Apollonia confundunt aliqui, erat intra limites dimidiæ tribus Manasse; fertur à Vespasiano Flavia Colonia prima dicta; primò Episcopalis, postea metropolis, sub se viginti habens Episcopos, tandem, post Hierosolymam patriarchalem effectam, primaria. hodie vulgo *Caisar*.

CÆSAREA Philippi. vide Lais.

CALANO. Isaiæ 10. 9. apud Septuag. ἡ χαλάνη οὗ ὁ πύργος ᾠκοδομήθη & *Chalanes vbi turris ædificata est*; eadem est ac Chalanne in terra Sennaar. Gen. 10. v. 10. videtur pariter eadem cum CHALANE, de qua Amos 6. v. 2. cujus loco in Septuag. est *omnes*, quam vocem in hebræo observat Nobilius voci *Chalane* esse similem.

CALVARIÆ LOCVS sive mons hebraice Golgotha, aliàs Goatha; mediocriter altus, civitati Ierusalem proximus, ad occidentem & septentrionem, morte Domini N. I. C. celebris effectus.

CAMON. Iudic. 10. v. 5. apud Septuag. ῥαμμών, locus, quem Adrichomius civitatem facit; in Galaaditide in 2. parte tribus Manasse vltra Iordanem.

CAMPESTRIA DESERTI. 2. Reg. 17. v. 16. apud Septuaginta ἐν ἀραβὼθ τῆς ἐρήμου. erant in tribu Benjamin, ad Austrum prope Iordanem, inter Iericho & Mare Mortuum: de aliis Campestribus mentio est in script. quæ propriis nominibus agnoscuntur, velut Campestria Iericho, campestria Moab, &c.

CAMPVS MAGNVS qui Esdrelon & Mageddo, juxta Dothain & juxta Bethsan, in Galilæa, extendebaturque per tribus Manasse, Issachar & Zabulon. alii quoque sunt campi, qui specialibus dignoscuntur nominibus,

CAMPI SYLVÆ. Psalm. 131. v. 6. in tribu Dan, circa civitatem Cariathiarim, quæ dicitur civitas Sylvarum.

CANA. Iosue 19. v. 28. apud Septuag. κανθάν; quæ & Chana major, vt inquit S. Hieronymus, ad alterius differentiam, civitas in tribu Aser, non longe ab Eleuthero fluvio, ex qua fuisse creditur Cananæa Syrophœnissa. Matth. 15.

CANA GALILÆÆ. Ioannis 2. v. 1. civitas in tribu Zabulon, inter Ptolemaidem & Carmelum, quę etiam Chana, & Cana minor appellatur, tempore S. Hieronymi erat adhuc oppidum.

CANANÆVS. Matth 10. 4. & Marci 3. v. 18. nomen ab vna è prælaudatis civitatibus derivatum.

CANATH. Num. 32. v. 42. ap. Septuag. κααθ. & 1. Paralip. 2. 23. vrbs Galaaditidis, quam in tribu Gad reponit Adrichomius: hęc à Nobe expugnatore vocata est NOBE.

CAPHARA. Iosue 18. v. 26. apud Septuag. κεφὶρ. eadem quæ CAPHIRA. Iosue 9. v. 17. apud Septuag. κεφιρὰ sicque ipsa CEPHIRA. 1. Esdræ 2. v. 25. apud Septuag. καφειρὰ. cap. 5. & 2. libri cap. 2. v. 25. χαφιρὰ. & capite 7. v. 29. Septuag. καφιρὰ. civitas tribus Benjamin, ad Aquilonem.

CAPHARNAVM. Matth. 4. & 13. aliisque in locis, civitas vna ex vrbibus Decapoleos, Galilææ metropolis, in finibus tribuum Nephthali & Zabulon, ad ripam dexteram & occiduam fluvii Iordanis, vbi in mare Galilææ influit; Iesu Christi incolatu reddita celebris, proindeque ejus civitas appellata; pene excisa. Capharnon legit Iosephus, in Græco καπερνάυμ ad fontem ejusdem nominis ab incolis, ab aliis fons vivus, sive fons Nili dictus.

CAPHARSALAMA. 1. Mach. 7. v. 31. in codice Græco χαφαρσαλαμά. vide supra Antiparris.

CAPHETETHA. 1. Mach. 12. 37. in Græco codice χαφεναθά. murus civitatis Ierusalem, orientem versus, super torrentem Cedron.

CAPHIRA. vide Caphara.

CAPHTORIM. Gen. 10. v. 14. apud Septuag. χαφθοριείμ populi, quos reponit N. Sanson inter terram promissionis & Ægyptum. Zieglerus in sua Arabia verbo Hauvim refert & refutat interpretationem loci Deut. 2. vers. 23. vbi Caphrorim pro Cappadocibus, & Caphtor pro Cappadocia redditur; & ponit Caphtorim inter sinum Persicum & sinum Arabicum.

CAPPADOCIA cujus populi CAPPADOCES, Regio Asiæ minoris, habens à septentrione Pontum-Euxinum, ab ortu minorem Armeniam, à meridie Taurum montem, quo à Cilicia & Pamphylia submovetur; ab occasu Galatiam; continet nunc regiones *Tocat Sivas & Genech*. sive præfecturam Amasiæ. Deuter. 2. v. 23. Hevæos quoque, qui habitabant in Haserim vsque Gazam, Cappadoces expulerunt, qui egressi de Cappadocia deleverunt eos, & habitaverunt pro illis. Ieremiæ 47. v. 4. depopulatus est Dominus Palæsthinos reliquias insulæ Cappadociæ. in Septuag. tantum τῶν νήσων. in Theodoreto additur ἢ καππαδοκίας. vide quæ supra in Caphtorim.

CARCAA. Iosue 15. v. 3. apud Septuag. κατὰ δυσμὰς κάδης. hebraice Cariathaa, civitas in limite meridionali & occidentali tribus Iuda, non longe à Torrente Besor, qui ibi vocatur torrens Ægypti.

CAREHIM 1. Paralip. 12. v. 6. hujus vocis loco ap. Septuag. legitur & *Cortæ*, locus hactenus intactus & ignotus. forte Corea vel Coreas vrbs, Iosepho Antiquit 14. c. 6. 10. & 1. Bell. 5. & 5. Bel. 4. in dimidia tribu Manasse intra Iordanem; in ead. tribu regionem Acrabitenæ, cui nomen Corea, circa situm Alexandrii Castelli refert Ziegl.

CARIA. 1. Machab. 15. v. 23. Regio Asiæ minoris, Lydiam à septentrione; ab oriente Lyciam habens conterminas, ad Mediterraneum mare, Austrum versus; versus occidentem, ad mare Ægæum; nunc vulgo *Aldinelli*.

CARIATH. Iosue 18. v. 28. apud Septuag. legitur ἰαρείμ. civitas tribus Benjamin, mihi videtur eadem quæ infra Cariathiarim.

CARIATHAIM. Gen. 14. v. 5. in Save Cariathaim. apud Septuag. ἐν σαυῆ τῇ πόλ. Num. 32 v. 37. Septuag. καριαθάιμ. civitas vltra Iordanem, à Chodorlahomor expugnata, reædificata à filiis Ruben, in quorum tribu sita erat. ætate sancti Hieronymi florens à Christianis appellabatur Coraiatha; in decimo milliario, juxta Medabam vrbem Arabiæ.

CARIATHAIM. 1. Paralip. 6. v. 76. eadem quæ CARTHAN Iosue 21. v. 32. apud Septuag. θεμμών. civitas in tribus Nephthali occidentali parte: confugii facta & Levitis data.

CARIATH ARBE. vide Hebron.

CARIATH BAAL. ipsa, de qua statim, Cariathiarim.

CARIATHIARIM ipsa quæ Iosue 15. vers. 9. *Baala, quæ est Cariathiarim, id est vrbs Sylvarum.* apud Septuag. βαὰλ αὕτη ἐστὶ πόλις ἰαρίμ. ibid. v. 60. *Cariathbaal hæc est Cariathiarim, vrbs Sylvarum.* Septuag. vt supra. Iosue 18. v. 14. *Cariat baal, quæ vocatur & Cariathiarim, vrbem filiorum Juda.* Iudic. 18. v. 12. *Cariathiarim Judæ, qui locus ex eo tempore Castrorum Dan nomen accepit, & est post tergum Cariathiarim.* civitas itaque tribus Iuda, quæ prius Gabaonitarum, postea in sorte Dan, in finibus tribuum Iuda, Benjamin, & Dan; proinde diversam non crediderim à Cariath de qua suprà Iosue 18. v. 28. nec à Cheslon de qua infrà. Gabaa 2. Reg. 6. v. 3. & 4. erat collis in vrbe Cariathiarim. vide verbo Nachon.

CARIATHSENNA & CARIATHSEPHER } vide Dabir.

CARIOTH. Iosue 15. v. 25. v. Hesron.

CARIOTH. Ierem. 48. v. 24. videtur esse diversa à præcedente, & trans Iordanem: in regione Moabitarum, vt constat ex Amos 2. v. 2. tamen apud Septuag. pro Carioth legitur τῶν πόλεων. *civitatum.*

CARITH Torrens. tertii Reg. 17. v. 3. apud Septuag. χοῤῥάθ. in tribu Ephraim prope fines tribus Benjamin: hic ab Aquilone in Austrum fluens; in ortum postea parum declinans, Iordanem fluvium ingreditur. Iosue 17. v. 9. vocatur *Torrens civitatum Ephraim.* illum ob vicinitatem vallis arundineti, torrentem arundineti vocat Zieglerus, ejusque fontes ponit ad australiores partes castrorum Ghilghal.

CARMELVS mons. 3. Reg. 18. v. 20. apud Septuag. καρμήλιον, mons in tribu Issachar, ad Mare, qui hebraice Carmel sive Charmel incolatu Eliæ & prophetarum Baal cæde celebris: per tribum Zabulon ad fines vsque tribus Aser extendebatur. Iosue 12. v. 22. Rex Iachanan Carmeli, apud Septuag. χερμὰλ. Iof. 19. v. 26. vocatur Carmelus maris Septuag. τῷ καρμήλῳ. erat pariter ad Montem, saltus Carmeli dictus.

CARMEL. Iosue 15. v. 55. apud Septuag. χερμὲλ. civitas in tribu Iuda; vbi & mons CARMELVS. 1. Reg. 25. per totum cap. ap. Sept. κάρμηλον cujus incola CARMELITES, 1. Paralip. 3. 1. apud Septuaginta καρμήλιος.

CARNAIM. Gen. 14. v. 5. non alia est ab Astaroth, de qua supra; in vulg. ed. Astarothcarnaim, disjungunt tamen Septuag. & 1. Mach. 5. v. 26. 43. & 44. simpliciter Carnaim appellatur, erat-que civitas munita in Galaaditide: apud Septuag. καρναΐμ. & καρναΐν. vide Astaroth. à Iosepho Carnain, aliàs Grana nominatur, S. Hieronymus asserit Astaroth suo ævo fuisse vicum Carnea dictum.

CARNION. 2. Machab. 12. v. 21. & 26. præsidium inexpugnabile & accessu difficile propter locorum angustias. erat in Galaaditide, in dimidia tribu Manasse trans Iordanem, non longe à tribu Gad. Zieglerus fol. 53. dicit *Carmon præsidium non procul ab Ephrone.*

CARTHA. Iosue 21. v. 34. apud Septuag. stupenda ibi est nominum varietas, vt proinde nihil certi conjici possit, editio tamen complut. vulgatæ editioni conformior, legit καρθὰ. hanc eandem credit N. Sanson cum civitate THABOR, Cartha enim loco citato civitas est tribus Zabulon, Levitis data factaque refugii; Thabor quoque 1. Paralip. 6. v. 77. est civitas in tribu Zabulon, Levitica facta. sic eandem facit cum CESELETHTHABOR. Iosue 19. v. 12. apud Septuag. χασελωθαιθ. civitate tribus Zabulon.

CARTHAN. vide supra Cariathaim.

CARTHAGINENSIS. Ezech. 27. v. 12. apud Septuag. Καρχηδόνιοι. Καρχηδὼν etenim in Stephano de Vrbibus, nomen est Græcum Carthaginis civitatis, metropoleos Lybiæ: quæ Africæ quondam clarissima, & maritima, postea Archiepiscopalis: nunc ab Arabibus prorsus eversa, cujus rudera nihilominus adhuc visuntur, non procul à Tunetana civitate, quæ ei successit, Tunes antiquissimam vrbem asserit Nubiensis. 2. p. clim. 3. nomenque ejus in Annalibus esse *Tarsis*, vide infra v. Tarsis.

CASALOTH. Iosue 19. v. 18. apud Septuag. χασαλὼθ. civitas tribus Issachar. N. Sanson credit convenire cum Xaloth apud Iosephum.

CASBON. 1. Machab. 5. v. 36. in codice Græco χασφὼν. videtur eadem cum CASPHOR eodem cap. cod. Græci χασφὼρ. vtraque vrbs in Galaaditide, duas facit Adrichom. Casbon collocans in tribu Gad, & Casphor in dimidia tribu Manasse vltra Iordanem, sed prima verisimilior est sententia.

CASIS. vide vallis Casis.

CASPHIN. 2. Mach. 12. v. 13. *civitas firma pontibus murisque circumsepta; cum adjacente stagno. latitudinis duorum stadiorum.* in codice Græco. κάσπιν. hanc in septentrionali parte tribus Dan, non longe à Iamnia collocat Adrichomius.

CASPHOR. v. Casbon.

CASTRA DAN. Iud. 13. v. 25 vulg. editio *in Castris Dan inter Saraa & Estaol.* apud Septuag. ἐν παρεμβολῇ Δὰν ἀναμέσον σαραὰ καὶ ἀναμέσον ἐσθαόλ. ex hoc textu videmus colligendum non esse, Castra Dan esse inter Saraa & Estaol & cap. 18. v. 12. *manserunt* (sexcenti Danitæ) *in Cariathiarim Iudæ qui locus ex eo tempore Castrorum Dan nomen accepit & est post tergum Cariathiarim.* locus itaque in tribu Dan, proximus vrbi Cariathiarim.

CATHETH corrupte in concordantiis Careth, Iosue 19. v. 15. ap.

Septuag. κατωὰθ. alias Cathetheth, civitas tribus Zabulon, ad vallem Iephtael. Catheth Naaol, vnicam facit N. Sanson, sed & tum vulg. edit. tum Septuag. huic opinioni videntur repugnare.

CAVDA insula. Act. 27. v. 16. insulæ Cretæ vicina, austrum versus, Suidæ καυδὼ, forte ea, quæ vulgo hodie *Gozo*.

CEDAR. Iudith. 1. v. 8. regio, pro qua apud Septuag. legitur. γαλαὰδ. aliis vero in locis κηδὰρ; regio itaque aut Galaaditis, aut pars Arabiæ; Adrichomius tamen, citans authores, facit Cedar civitatem trans Iordanem, in dimidia tribu Manasse. Cedar Cantic. 1. v. 5. regionem Saracenorum in Eremo (*Arabia*) à filio Ismaëlis sic dictam, asserit Zieglerus.

CEDES. 1. Paralip. 6. v. 72. vide infra Cesion.

CEDES. vide Cades.

CEDES. Iosue 20. v. 7. apud Septuaginta κάδης. civitas in tribu Nephthali, super montem Nephthalim sita, vnde plerumque Cedes Nephthali dicta. Iosepho Caedesa, Cedesis, Cydida, alias Sesecha Cades & Tarsa; Hieronymi ætate Cidissus appellabatur. data fuit Levitis, factaque est refugii. hodie vulgo *Sizu*.

CEDIMOTH. vide Cademoth.

CEDMONÆI. Gen. 15. v. 19. populi, terræ promissionis veteres incolæ, Pagnino Chadmonæi, S. Hieronymo Cethmonei.

CEDRON. 1. Mach. 15. v. 39. & 40. vbi nota in vulgata editione irrepsisse. GEDRON, sed vtrobique in codice Græco κεδρὼν. cap. vero 16. v. 9. legitur Cedron. hanc Adrich. eamdem asserit ac GEDOR. Iosue 15. v. 58. quę apud Septuag. γεδδὼν. quæ & Gador, civitas Tribus Iuda, in sorte Tribus Dan, ad orientem sita; quam tempore Ezechię regis occupaverat Tribus Simeon, quæ GADOR. 1. Par. 4. v. 39. γέραρα nominatur, apud Septuag.

CEDRON Torrens, qui ab oriente inter vrbem Ierusalem ac montem oliveti decurrens, ac vallem Iosaphat irrigans, tribum Benjamin in suo cursu à tribu Iuda separat, ac tandem Mari Mortuo absorbetur.

CEELATHA. Num. 33. vers. 22. apud Septuag. μακελλὰθ. mansio 19ª filiorum Israel in deserto.

CEILA. Iosue 15. v. 44. & 1. Reg. 23. civitas tribus Iuda, ad occidentem; cujus vicina regio pariter Ceila est nominata: postea villula ætate S. Hieronymi *Echela* dicta.

CELLON quæ & Chellon. Iudith 2. v. 13. apud Septuag. τῆς χελλαίων. terra sive regio, quæ videtur fuisse, Arabiam desertam inter & Mesopotamiam.

CENCHRÆ; alii Authores Cenchreæ navale Corinthiorum ad orientem & Saronicum sinum.

CENERETH, vrbs & regio ac Lacus sive mare.

CENERETH, civitas in tribu Nephthali. Iosue 19. v. 35. Septuag. κενερὲθ.

Cenereth & CENEROTH & CENNEROTH prælaudatæ vrbi adjacens Regio. apud Septuag. Deut. 3. v. 17. μαχαναρὲθ. Ceneroth. Iosue 11. v. 2. Septuag. κενερὼθ. Cenneroth. 3. Reg. 15. v. 20. omnis

scilicet terra Nephthali. Septuag. χενὲρεθ. regio itaque in tribu Nephthali, quæ etiam terra GENESAR. Matth. 14. v. 34. & GENESARETH. Marci 6. v. 53.

Cenereth & Ceneroth mare. Num. 34. v. 11. Septuag. χενερὲθ. Ceneroth. Iof. 12. v. 3. apud Septuag. ἕως τῆς θαλάσσης χενερὲθ. quod mare aut ſtagnum à regione nomen ſortitum fuit; vnde dictum ſtagnum Geneſar, aut Genezareth, Mare Galilææ ſive Tiberiadis, aqua Geneſar, lacus Geneſareth, ſicum autem eſt ſtagnum Tiberiadis ſeu Mare, interfluente fluvio Iordane, inter dimidiam tribum Manaſſe, quæ trans Iordanem ab ortu; ab occaſu vero, parte tribus Nephthali, verſus aquilonem; tribu Zabulon ad occidentem; parte tribus Iſſachar, ad Auſtrum. hodie vulgo *Tabaria*.

CENEZ. Gen. 36. v. 15. dux Cenez & 1. Paralip. 1. v. 53. apud Septuag. κενὲζ. regio principum Edom. S. Hieronymo Cene civitas.

CENI regio. 1. Reg. 27. 10. & cap. 30. v. 29. vtrobique ap. Sept. κενεζί. hinc videretur conjici poſſe eandem eſſe cum ſuperiori regione Cenez; in qua plures erant civitates. nihilominus Zieglerus probat non eſſe regionem Philiſthinorum, ſed in tribu Iuda, in ambitu oppidi Engaddi, vbi cognati Iethro Chenæi conſederunt; hancque vocat Cheni.

CEPHIRA. vide Caphara.

CESELETH-THABOR. v. Cartha.

CESIL. v. Bathuel.

CESION. Ioſue 19. v. 20. apud Septuag. κισὼν. vrbs data Levitis, ex tribu Iſſachar. Ioſue 21. v. 28. ipſa eadem 1. Paralip. 6. v. 72. Cedes apud Septuag. κέδες. appellatur.

CETEI. vide Cethim.

CETHÆA. Ezech. cap. 16. v. 3. & 45. v. Hethæi.

CETHIM terra & inſulæ Cethim. Ieremiæ 2. v. 10. Septuaginta χεττιεὶμ. 1. Machab. 1. in codice Græco χεττιεὶμ. vnde credit N. Sanſon hoc verbo Macedoniam debere intelligi, quia Alexander Macedo *egreſſus de terra Cethim*. ſed quia Gen. 10. v. 4. pro Cethim apud Septuag. legitur κίτιοι. 1. Paralip. 1. 7. κίτιοι. Iſaiæ 23. v. 1. ἐκ γῆς κιτιαίων. Citiæos vero è Phœnicia profectos habet Cicero de finibus. 4. meminit-que Plutarchus Alexandrum magnum enſem habuiſſe ex dono Regis Citieorum; hinc conſtat diverſos fuiſſe Alexandrum magnum Macedoniæ Regem & Regem Citieorum, & Macedoniam non eſſe terram Citieorum. ſed quia in locis cit. Gen. & Paralip. Citii Rhodiis junguntur, cumque aliunde ſit in inſula Cypro Citium oppidum, ipſamque inſulam Cyprum, Citieam etiam vocari ex Cyrillo notaverit Hermolaus; & vt Ortelius putat Hebræis Chitim, in eam eundum eſt ſententiam Cethim terram ſive inſulam, ipſam eſſe Cyprum, ſic ſentit Marinus Sanutus Torſellus. lib. 3. cap. 4. ſic Zieglerus in ſua Arabia verbo Hauvim; alteram tamen ſententiam non omnino rejicerem: nam. 1. Mach. 8. v. 5. Perſes dicitur CETIEORVM rex. in Sept. κιτιέων ipſe vero eſt haud dubie Perſeus rex Macedoniæ ab Æmilio Paulo victus. eſtque Citium vrbs Macedoniæ. litem ſolvit S. Epiphanius, eo magis credendus quod

Episcopus fuit Constantiæ, vrbis insulæ Cypri, ejus verba Latina damus Græcum codicem desiderantes, sic autem, hæresi 30. *Ait enim* (Heremias) *& ad Citienses si deveneris, neque illic tibi requies erit. Omnibus autem manifestum est, quod Citium Cypriorum insula appellatur. Citii enim Cyprii sunt ac Rhodii. sed & in Macedonia genus Cypriorum ac Rhodiorum habitavit, & ea de causa habetur in Maccabæis, quod exivit semen ex terra Citiensium. Nam ex semine* Græcorum est Alexander *Macedo*. hęc ille.

Hinc breviter conclude, vbique in scripturis per terram Cethim Cypri insulam intelligi: exceptis libris Machab. in quibus per terram Cethim intelligitur Macedonia, vtpote Cypriorum Citiensium Colonia; vel etiam tota Græcia, vt vult Iosephus, cujus Græciæ partis cujusdam Rex ensem dederat Alexandro.

Cethlis. Iosue 15. v. 40. civitas in tribu Iuda. cujus nomen deest apud Septuaginta. in Zieglero Chitlis.

Chabul & Cabul. Iosue 19. v. 27. apud Septuaginta χώβα. S. Hieronymo Chabol, civitas in tribu Aser, ejusque terminus. Chabul vero regio in terra Galilææ, sive tribu Aser, viginti complectens oppida. 3. Reg. 9. v. 13. apud Septuag. pro Chabul est vox terminus. hodie *Zabul*.

Chalane & } vide Calano.
Chalanne. }

Chaldæa & Chaldæorum terra, regio Asiæ majoris notissima; pars Babyloniæ regionis ad Austrum, cujus metropolis fuit Babylon, eratque sub ditione Regum Assyriorum, qui proinde passim Reges Chaldæorum, passim Babyloniæ Reges sunt appellati: intra Arabiam desertam ad occidentem, & Tigrim fluvium ad orientem, nunc pars regionis quæ vulgo *Yerach*.

Chale. Gen. 10. v. 11. & 12. apud Septuag. χαλάχ. vult N. Sanson esse eandem civitatem cum Hala, de qua 4. Reg. 17. v. 6. quæ apud Septuag. ἀλαὶ, vult pariter eandem esse cum Lahela, de qua 1. Paralip. 5. v. 26. apud Septuag. χαάχ, quæ vox parum à χαλὰχ diversa, rationem pro secunda non video; erat ergo in Assyriæ proprie dictæ parte septentrionali, prope majorem Armeniam, non longe à Gozan fluvio.

Chali. Iosue 19. v. 25. apud Septuag. ἀλὶφ. civitas Tribus Aser, quam ad Aquilonem collocat Adrichomius.

Cham terra. Psalm. 104. v. 23. & 27. concordant Septuag. ἐν γῇ χάμ. alia non est à terra Gessen, in parte orientali inferioris Ægypti.

Chamaam. Ieremiæ 41. v. 17. *quæ est juxta Bethlehem*, apud Septuag. vbi illud cap. est 48. ἐν γαβηρωχαμάα τῇ πρὸς βηθλεέμ. villula quam S. Hieron. Chamoan appellat; in terminis tribus Iuda.

Chanaan terra sive regio habitata à filiis Chanaan filii Cham, qui ea propter Chananæi sunt appellati. Gen. 10. v. 19. *factique sunt termini Chanaan venientibus à Sidone Geraram vsque Gazam, donec ingrediaris Sodomam & Gomorrham & Adamam & Seboim vsque Leza*. pro Leza apud Septuag. λασά. ex hoc loco

constat terram Chanaan esse ipsam promissionis terram.

Characa. 2. Machab. 12. v. 17. sic etiam in codice Græco. vide infra Tubianæi. de Characa nihil hactenus authores.

Charan. Tob. 11. v. 1. (Hebræis Acrim, non exprimitur apud Sept.) *quæ est in medio itinere contra Niniven*. Iudith 5. v. 8. pro Charan legitur apud Sept. Mesopotamia; sicque crederem Charan in Tobiæ lib. fuisse inter Ninivem & Rages, ipsi Ninive ad ortum, in finibus Assyriæ; Charan vero libri Iudith esse Haran de qua infra.

In Charchamis juxta Euphratem. 2. Paralip. 35. v. 2. sed Isaïæ 10. v. 9. pro Charcamis apud Septuag. legitur, regio quæ est supra Babylonem, videtur esse ea vrbs Mesopotamiæ quæ κιρκησιον apud Evagrium lib. 5. cap. 9. in quo hæc. quæ Euphrate & Abora fluviis circundata & ab eisdem velut insula facta. quæ vrbs ab aliis Cercusium, Circusium, Circessum dicta est.

Charmel & Charmelvs. vide supra Carmel & Carmelus.

Charran. Act. 7. v. 2. & 4. v. Haran.

Chebbon. Iosue 15. v. 40. cui verbo videtur apud Septuag. respondere χαβρὰ. civitas tribus Iuda.

Chebron. 1. Mach. 5. v. 65. v. Hebron.

Chellon. v. Cellon.

Chelmad. Ezech. 27. v. 23. apud Septuag. χαρμὰν. Chaldæus paraphrastes vertit. Media; de qua suo loco.

Chelmon. Iudith 7. v. 3. *usque ad Chelmon, qui est contra Esdrelon*. apud Septuag. ἕως κυαμῶνος. locus, qui videtur esse in tribu Issachar, vbi Esdrelon.

Chene. Ezech. 27. v. 23. apud Septuag. χαναὰ. Chald. paraphr. Cannæi legit: quidam volunt eundem locum esse ac Chalanne de quo supra. v. Calano.

Cheslon. Iosue 15. v. 10. civitas, primùm tribus Iuda, deinde in sorte Dan. textus Septuag. Interpr. suadet non esse aliam ab Iarim sive Cariathiarim, de qua supra; sic enim loco citato legunt πόλιν ἰαεὶρ ἀπὸ βοῤῥᾶ, αὕτη ἐστὶ χασλών. vide supra Cariathiarim.

Chidon area. 1. Paralip. 13. v. 9. nomen Chidon non est apud Septuag. quorum tamen editio Complut. legit χαιδὼν. locus inter Cariathiarim & Ierusalem. vide infra Nachon area.

Chivs. Act. 20. v. 15. seu Chios insula Maris Ægæi, vbi Icarium dicitur, Ioniæ adjacens, nunc *Chio* vel *Scio* in Archipelago, prope Anatoliam.

Chobar apud Ezechielem proph. fluvius in terra Chaldæorum, qui ab Assyriis flumen regium appellabatur, quem dicunt alveum esse ex Euphrate eductum, & in Tigrim effluentem; quidam credunt esse Chaboram Ptolemæi, alii tandem hoc vocabulo Chobar aut Euphratem aut Tigrim apud prophetam putant intelligi.

Chvb. Ezech. 30. v. 5. populi, qui videntur fuisse inter Ægyptum, Æthiopiam, & Libyam.

Chvn. 1. Paralip. 18. v. 8. apud Septuag. hoc nomen reticetur, vna è civitatibus Adarezer Regis Soba, quæ videtur fuisse in Syria Soba, prope Arabiam Petræam.

Chutæi. vide infra Cutha.

Cibsaim. Iosue 21. v. 22. deest apud Septuag. eadem est, quæ Iecmaan. 1. Paralip. 6. v. 68. civitas in tribu Ephraim, facta confugii & levitis data: hanc & aliàs Iebsan appellari refert Adrichomius. Nobilius in notis ad Septuag. asserit in quibusd. codicib. legi καϐσαειμ, alias καϐσὶν.

Cilicia regio Asiæ minoris longissimo tractu porrecta ab occidente in orientem, inter montem Taurum ad Boream & Cilicium mare ad Austrum; Pamphiliam habens ab occasu; ab Aquilone Cappadociam & Armeniam minorem; ab oriente Syriam; nunc *Caramania* nuncupata. Iudith 2. v. 12. apud Septuag. mentio est superioris Ciliciæ. τῆς ἄγρω κιλικίας.

Cina. Iosue 15. v. 22. ejus loco apud Septuag. legitur ἰκὰμ. civitas tribus Iuda, Idumææ vicina.

Cinæi. Gen. 15. v. 19. apud Septuag. κινάιοι. populi terræ Chanaan ad meridiem; forte à Cina civitate sic appellati, habitarunt in medio Amalec seu Amalecitarum, vt constat ex 1. Reg. 15. v. 6.

Cison. Iudic 4. v. 7. & 13. cap. 5. v. 2. & 3. Reg. 18. v. 40. ap. Septuag. κισῶν. Psalm. 82. v. 10. Cisson. apud Septuag. κισσῶν. torrens geminus, qui à monte Thabor originem ducens ac orientem versus decurrens, mare Galilææ ingreditur; ac ab eodem monte Thabor versus occidentem defluens, Mare magnum subit; terminus erat tribus Zabulon Austrum versus, illam à tribu Issachar separans. dictus fuit etiam Cyson, & Chison. pars quæ ad Iordanem currebat Chesion dexter dicta est, quæ versus Mare, Chesion sinister; hodie vulgo *Madesver*.

Cisterna vetus. Gen. 37. v. 24. in qua fratres Ioseph eum miserant, prope Dothain, juxta viam, quæ ducit in Ægyptum; postea in tribu Zabulon.

Civitas salis. Iosue 15. v. 62. apud Septuag. σαδῶν, in tribu Iuda, quam ad Mare Mortuum collocat Adrichomius.

Coa. 3. Regum 10. v. 28. apud Septuag. ἐκ Θεκουὲ. Coa, quibusdam Cua ex Ptolemæo, Arabiæ felicis oppidum.

Coelesyria & Celosyria, Syriæ pars ea est quæ latine Cava sive plana & humilis appellatur, & quę Phœniciæ & Arabiæ, Samariæ & Galilææ contigua, quibus cum aliqua ex parte confunditur: Cœlesyriç quatuordecim vrbes tribuit Suidas. Antiochiam vrbem Cœlesyriæ dicit Socrates. lib. 6. cap. 3.

Collis aquæductus, *qui est ex adverso vallis itineris deserti in Gabaon*. 2. Reg. 2. v. 24. apud Septuag. Collis ἀμμὰν, *qui est super faciem Gai, viam desertum Gabaon*. Iosepho Mathon, in tribu Benjamin.

Colossæ, vrbs Phrygiæ magnæ, olim Episcopalis sub Sardibus, postea metropolis effecta, ad Lycum fluvium, non longe à loco, vbi in Mæandrum influit: inter Laodiceam & Hierapolim, cujus populi Colossenses, ad quos S. Paulus Apost. Epistolam scripsit, non ad Rhodios, vt perperam arbitrati sunt nonnulli, nunc vulgo *Chone*.

CONTRADICTIONIS AQVÆ. Num. 20. v. 13. 33[a] Mansio *filiorum* Israel ad petram, quæ erat in deserto Zin, quod & Cades.

CONVALLIS illustris. vide Save.

CORINTHVS quæ vt ait Stephanus, prius appellabatur Epope, deinde Heliopolis, postea pagus, demum Ephyra, cujus incolæ CORINTHII, intra Istmum Peloponnesorum: civitas notissima, Archiepiscopalis & metropolis, olim Academia præclara, nunc vulgo *Corintho* vel *Corinto* & *Coranto* Turcis *Gereme.*

COROZAIN & Corozaim, Chorozain & Chorozaim & Chorasain, Græce Chorazin, civitas Galilææ, vna ex vrbibus decapoleos, è regione Capharnaum, ad orientalem Iordanis ripam, intra limites dimidię tribus Manasse, ad Mare Galilæę.

COVS. Act. 21. v. 1. insula, quæ Coos, Coa, Cos, Co, & Coo, nobilissima Maris Ægæi, cum vrbe cognomine, non longe à Doride Asię minoris regione.

CRETA cujus incolæ CRETES, insula maris Mediterranei, Peloponneso adjacens Austrum versus, pluribus olim insignita nominibus quippe quæ dicta Aeria, Chthonia, Idęa,, Curetis, Hecatompolis, Macaros, Macaronesos. hodie vulgo *Candia.*

CVTHA. 4. Regum 17. v. 24. apud Septuaginta χουθὰ. & v. 30. CHVTÆI. Sept. χοὺθ. regio Persica, à qua populi in Samariam missi, Samaritani postea Chutai sunt appellati, N. Sanson pro Cutha, Susa legendum credit; crederem potius legendum Choche, vicus est enim prope Tigridem vt ex Arriano refert Stephanus, cujus incolæ Chochęi.

CYPRVS insula magna maris Mediterranei, in Pamphylio sinu; multis olim appellata nominibus. probavimus supra ipsam esse quę terra Cethim apud Hebręos; dicta est quoque teste Stephano Cerastis, & Cerastias, & Amathusia, & Meionis, & Sphecia & Acamantis: est Cilicię & Syrię proxima, nunc vulgo *Cipro.* ejus incola CYPRIVS

CYRENE cujus incolę CYRENÆI & CYRENENSES, 4. Reg. 16. v. 9. Amos 1. 5. & cap. 9. v. 7. vbi Cyrene nomen non exprimitur, sed 1. Mach. 15. v. 23. vrbs Libyę, primaria regionis Cyrenaïcæ alias Pentapoleos, postea Archiepiscopalis, nunc vulgo *Corena* sive *Caruenna* regionis *de Barca* in *Barbaria.*

D

DABERETH. Iosue 19. v. 12. apud Septuag. Δαβιρὼθ. cap. 21. v. 28. apud Septuag. Δεββὰ. 1. Paralip. 6. v. 72. apud Sept. Δεβρὰ. ipsam esse arbitror RABBOTH. inter civitates tribus Issachar. Iosue 19. v. 20. etenim apud Septuag. vocatur Δαβιρὼν, quod nomen præcedenti Δαβιρὼθ simillimum est. Civitas itaque, terminus, sive in confinio tribus Zabulon & Issachar, quam Cison torrens intermeat; in tribu tamen Issachar, quæ facta est vrbs refugii, & Levitis data. vocabatur etiam Dabrath, Iosepho Dabarita & Dasbath. Zieglero Pabrath.

DABIR, quæ & CARIATH-SENNA & CARIATH SEPHER, idest civitas litterarum; vnde concluditur fuisse Academiam Palæstinæ: civitas olim Regia, quę primùm in sorte tribus Iuda, postea tribui Simeon data; demùm vt constat ex 1. Paralip. c. 6. v. 58. Levitica est effecta.

DABIR altera. Iosue 13. v. 26. apud Septuag. Δαιβὼν. civitas in tribu Gad, apud Iordanem; ab aliquibus Debir appellari Amorrhęorum civitatem dicit Adrichomius.

DALMANVTHA. Marci 8. v. 10. locus aut oppidum trans mare Galilææ, in dimidia tribu Manasse; videtur idem esse cum Magedan aut saltem illi vicinus.

DALMATIA regio Europæ, pars Illyridis versus Macedoniam, quę erat orientale Illyricum, mare Adriaticum ab occidente; Liburniam, alteram Illyridis partem & Pannoniam habens à septentrione, Moesiam, Dardaniam, & Macedoniam ab ortu; Adriaticum Mare ad Austrum; hodie regio quæ Dalmatia dicitur vetus vtrumque Illyricum & orientale & occidentale, Liburniam scilicet & antiquam Dalmatiam complectitur; vulgo *Sclavonia* Turcicę ditionis Europææ pars, cujus quædam vrbes adhuc sunt sub Venetorum Dominio.

DAMASCVS cujus incolæ DAMASCENI, ipsa proinde Damascenorum civitas, Syriæ olim metropolis & Regia, cujus circumadjacens regio Syria Damasci dicta, ad septentrionem terræ promissionis, eique vicina super fluvios Abana & Pharphar, quem Chrysorrhoam esse arbitror, quæ vrbs post-modum Archiepiscopalis effecta cum vndecim suffraganeis. hodie vulgo *Damasco*, Gallis *Damas*, incolis *Sciam* & *Demasco*, Syris *Darmsuc*.

DAMNA. Iosue 21. v. 35. civitas in tribu Zabulon, Levitis data, de qua tamen nec apud Sept. nec 1. Paralip. 6. in Zieglero Dimnah.

DAN vna ex Tribubus filiorum Israël, cui sors data est in parte sortis Tribus Iuda, à qua ortum versus concluditur, ab Austro conterminam habens tribum Simeon, ab occasu Philistinorum terram, ab Aquilone tribum Ephraim; hujus tribus viri DANITÆ sunt appellati.

DAN vrbs. vide Laïs.

DANNA. Iosuę 15. v. 49. apud Septuag. Ῥεννὰ. civitas tribus Iuda, quam ad Australem & occiduam partem reponit Adrichomius: à quibusdam Edenna est dicta. à Ziegléro Damnah.

DAPHCA. Num. 33. v. 12. & 13. apud Septuaginta Ῥαφακὰ. aliis Daphchah. nona mansio filiorum Israel prope desertum Sin. Inter Sin & Alus.

DAPHNE suburbium Antiochiæ Syriæ, in quo celebre Apollinis fanum & oraculum. 2. Machab. 4. v. 33. situm erat, Austrum versus.

DAPHNIS FONS. Num. 34. v. 11. apud Septuaginta solum-modo ἐπὶ πηγὰς. fons prope Reblatam vrbem, in tribu Nepthali, non longe ab aquis Merom.

DATHEMAN. 1. Machab. 5. v. 9. in codice Græco Διαθεμὰ. muni-

tuo in Galaaditide regione, in tribu Gad, inter Bosor & Maspha.

Debbaseth. Iosue 19. v. 11. apud Septuaginta legitur βαιθαράβα. aliàs Dabbaseth. S. Hieronymo Dasbath. locus in tribu Zabulon, quem civitatem facit Adrichomius, non longe à Mari.

Debera. Iosue 15. v. 7. Septuag. legunt *ad quartam*, alii Δαιβὰρ. editio Complut. Δαβὶρ. locus seu terminus tribus Iuda ad Aquilonem, contra Benjamin. civitatem eamque Leviticam facit Volff. Vissemb. quod civitati Dabir, de qua supra. concedunt alii.

Deblatha. Ezech. 6. v. 14. desertum in terra Moab, in finibus tribus Ruben, ibique Deblathaim domus. de qua Ieremiæ 48. v. 22. quam quidam civitatem asserunt, negant alii.

Decapolis regio circa Iordanem, à Libano monte ad mare Galilææ, à decem suis præcipuis civitatibus ita nominata, hæ autem erant

Cæsarea Philippi,	Capharnaum,
Asor,	Bethsaïda,
Cedes-Nephthali,	Iotapata,
Sephet,	Tiberias,
Corozain,	Bethsan quæ Scythopolis.

alii alias decapoleos vrbes recensent. ejus termini ab oriente mare Galilææ & Sidon ab occidente.

Dedan. Ieremiæ c. 25. 23. & Ezech. 25. v. 13. ex quo loco colligitur Dedan fuisse in Idumæa tamen cap. 27. v. 15. pro *filii Dedan* Septuaginta legunt υἱοὶ ῥοδίων *filii Rhodiorum*. versu 20. legunt Δαιδὰν vt proinde non modicum sit dubium an per Dedan Rhodii non sint intelligendi.

Dedanim. Isaiæ 21. v. 13. apud Septuag. Δαιδὰν. hinc liquet eandem esse cum superiori Dedan eamque esse civitatem Idumææ. Paulo enim ante dicit Propheta *Onus Duma ;* & secund. Septuag. *visio Idumææ*. hæc confirmat Zieglerus: nam Dedan eandem cum Dedanim asserit quam Dodanim vocat, & collocat in quarto milliario à Punon (*Phunon*) contra Aquilonem.

Delean. Iof. 15. v. 38. ap. Sept. Δαλαλ civitas tribus Iuda.

Delos insula vna Cycladum, seu potius, quam aliæ insulæ in modum circuli cingunt, vnde & Cyclades dictæ sunt; hæc vt asserit Stephanus de Vrbibus, appellata fuit Cynthus, & Asteria, & Pelasgia & Chlamydia & Scythiada. Apollinis natalibus & oraculo apud profanos authores facta celebris. de ea 1. Mach. 15. v. 23.

Denaba. Gen. 36. v. 32. apud Septuag. Δενναβά. sic etiam 1. Paral. 1. v. 43. civitas Idumææ, in qua regnavit Bale Rex Edom.

Derbe. Act. 14. v. 10. vrbs Lycaoniæ, hanc & Derbeiam dicit Stephanus. postmodum Episcopalis. incola Derbevs.

Desertvm, de desertis plurimis mentio est in vtroque testamento, quæ aut à regione in qua sunt, aut vicinioris vrbis nomine distinguntur: tamen, quia desertum in quod Iesus est ductus & vbi jejunavit 40 diebus & 40 noctibus, nullo nomine apud Evangelistas designatur, à recentioribus Quarentanæ appellatur, non longe à Iericho & mari Mortuo.

Dessav.

Dessav. 2. Mach. 14. v. 16. in Græco codice. Δεσαῦ. castellum Iudææ, sed certa ejus positio hactenus incerta. videtur tamen Ierosolymis fuisse vicinum & ad Aquilonem, vt suspicatur Zieglerus, illud Dessan nominans.

Dibon. Num. 21. v. 30. apud Septuag. Δαιβὼν. civitas, quę trans Iordanem Moabitarum fuit, postea sub ditione Sehon Regis Amorrhæorum: à qua expulsus est à filiis Israel, dataque fuit civitas tribui Gad, quæ illam ædificavit; eratque sita ad Austrum prope tribum Ruben; ex situ ipsissima est quæ Dibongad. Num. 33. v. 46. quæ fuit trigesima nona mansio filiorum Israel, inter Ieabarim & Helmondeblathaim. hanc etiam Dimon vocatam dicit Adrichomius.

Dimona. Iosue 15. v. 22. apud Septuag. ῥεγμὰ. civitas tribus Iuda, ad Austrum, prope Idumæam.

Dioryx. vide infra Doryx.

Dithalassvs locus, idest hinc inde mari cinctus ad modum Istmi. Act. 27. 41. ad oram insulæ Melitæ, Boream versus; hodie etiam propter sancti Pauli naufragium celebris, portus-que S. Pauli *la Cala di S. Paolo* dictus, prope parvam Insulam Salamum dictam.

Doch. 1. Mach. 16. v. 15. in codice Græco Δὼκ. munitiuncula, quam collocat Adrichomius in tribu Ephraim. hanc à Phaselo quatuor milliariis distantem occidentem versus in Acrabitena regione posuit Iacobus Zieglerus. ab aliquib. Doech appellatur. à Sanuto lib. 3. p. 14. c. 3. Dotum.

Dodanim. vide Rhodus.

Dommin. 1. Reg. 17. v. 1. apud Septuag. ἐφερμὴ. alii legunt ἐν ἀφεσδομμίν. locus inter Socho & Azeca, in tribu Iuda. aut idem cum Dommin. vide supra Azeca.

Dor. Iosue 11. v. 2. ap. Septuag. φεναεδδὼρ. cap. 12. v. 23. Rex Dor & Provinciæ Dor; apud Septuag. φεννεαδδὼρ. cap. 17. 11. Δὼρ. Regio & Provincia, vt patet, & civitas ad Mare eadem ac Dora. 1. Machab. 15. v. 11. 13. & 25. apud Septuag. Δωρᾶ. dicit Adrichomius eandem quæ Ador. græce Adora, hebraice Naphath-Dor, hoc est littoralis seu maritima, fuit quondam civitas Regia, postea in tribu Manasse cis Iordanem, tandem tempore Christianorum Episcopalis facta sub metropolitano Cæsareensi. eam etiam *Assur* dictam & ad leucas prope Cæsaream dicit Sanutus lib. 3. p. 14. c. 2.

Doryx in pluribus exemplaribus; sed melius vt in nostra editione Dioryx, Ecclesiastici 24. v. 41. *ego sicut fluvii Dioryx, & sicut aqua ductus exivi de Paradiso.* apud Septuag. κἀγὼ ὡς διῶρυξ ἀπὸ ποταμοῦ, &c. ex vtroque textu constat Dioryx non esse nomen proprium, sed solummodo fossam seu Alveum significare fluvii. vnde male in Glossa ordin. quia Araxes. Armeniç fluvius etiam Dorinx fuit appellatus, sub nomine Dorix Araxem volunt intelligi.

Dothain. Gen. 37. v. 17. apud Septuag. Δωθαείμ. Dothan. 4. Reg. 6. v. 13. apud Septuag. Δωθαΐμ. alias Dotham & Dotha civitas, sic enim 4. Reg. 6. in tribu Zabulon; à monte Bethuli milliario vno, in terra campestri; à Samaria milliariis 12 Aquilonem versus.

D

DVMA. Isaiæ 21. v. 11. hoc verbo Edom seu Idumæa debet intelligi, nam pro *onus Duma*, est apud Septuag. ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΙΔΟΥΜΑΙΑΣ.

DVRA. Daniel. c. 3. v. 1. *campus Dura provinciæ Babylonis.* ap. Septuag. ἐν πεδίῳ Δεείρᾳ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. regio circa vrbem Dura, quæ ex Stephano de Vrbibus Polyb. 5. referente; vrbs erat Mesopotamiæ.

E

ECBATANA. 2. Mach. 9. v. 3. 1. Esdræ 6. v. 2. *in Ecbatanis, quod est Castrum in Medenæ Provincia.* apud Septuag. tantum ἐν πόλει. metropoles olim (& nunc etiam) simpliciter vrbes vocabantur: Nobilius notat in aliquibus codicibus esse ἐν Ἀμαθὰ πόλει ἐν τῇ βάρει τῆς Μήδων πόλεως, *in Amatha civitate in Palatio Medorum civitatis.* in alio ἐν Ἐκβατάνοις τῇ πόλει ἐν τῇ βάρει τῆς Μήδων χώρας *in Ecbatanis civitate in Palatio regionis Medorum.* Tobiæ 5 v. 8. Rages civitas Medorum, quæ posita est in monte Ecbatanis. hæc verba non sunt in textu Septuag. interpr. mons ergo erat vsque Rages protensus. Iudith 1. v. 1. *Arphaxad ædificavit civitatem potentissimam quam appellavit Ecbatanis.* apud Septuag. καὶ ᾠκοδόμησεν ἐπ' Ἐκβατάνων. & ædificavit super Ecbatana. erat ergo Regni Medorum metropolis; hanc dicunt quidam esse eam, quæ nunc *Tauris.*

EDEMA. Iosue 19. v. 36. apud Septuag. ἀρμαίθ. civitas tribus Nephthali. in Zieglero Adamah.

EDEN. Gen. 4. v. 16 Cain *habitavit profugus in terra ad orientalem plagam Eden.* apud Septuag. ἐν γῇ Ναὶδ κατέναντι Ἐδέμ. Naid non est nomen loci vt animadvertit S. Hieronymus, sed significat profugus. per Eden intelligunt omnes Paradisum terrestrem; vbi autem fuerit hactenus incertum. crediderim fuisse in planitie super altissimos vertices Tauri montis, in Armenia, sive super montes Armeniæ è quorum radice fluvii oriuntur Euphrates, Tigris, Phasis, & Araxes. in eodem forte loco, vbi post diluvium requievit arca Noe; hæc autem pars Tauri montis *Gordio* nunc appellatur, non longe à civitate *Dervan* vt asserit Anton. *Govea* Augustinianus Legatus proregis Indiæ apud Regem Persarum an. 1609. in 3. lib sui itineris. & si hîc dissertationis locus esset, miram probarem hujusce opinionis cum sanct. patrum sententiis consonantiam. Eden vero hebraice delicias significat, id est locus deliciarum.

EDEN. 4. Reg. 19. 12 filii Eden, qui erant in Thelassar. apud Septuag. Ἐδέμ. Is. 37. v. 12. *filii Eden, qui erant in Thalassar.* ex his locis nihil ad Geographiam spectans certo colligi potest; Eden enim nomen viri proprium est sicut & loci. Sed Ezech. 27. v. 23. Haran & Chene & Eden negotiatores tui, apud Septuag. hoc nomen non exprimitur, notat tamen Nobilius in aliis codicibus legi καὶ Δαιδὰν aut καὶ Αἰδὰν quapropter aut forte Dedan de qua supra, aut Eden, quam aliqui credunt regionem fuisse Syriæ.

Eder. Iosue 15. cap. 21. apud Septuag ἀρὰ. eadem cum vrbe Regia Hered. Iosue 12. v. 14. apud Septuag. ἀδὶρ. ex iis lectionibus, constat ipsissimam esse Arad, de qua supra.

Edom v. Idumæa.

Edom. Iosue 3. v. 16. in nostra vulg editione Adom. hoc nomen non est apud Septuag. vrbs in tribu Ruben, ad ripam superiorem Iordanis, vbi filii Israel, consistentibus aquis, fluvium transierunt.

Edrai. Num. 21. 33. apud Septuag. ἐδραείν. Deut. 1. v. 4. ἐδραΐν. c. 3. v. 1. ἐδραΐμ. civitas regia Regis Og. in Basanitide, in dimidia tribu Manasse vltra Iordanem; hanc sua ætate asserit S. Hieronym. Adar sive Adaram fuisse dictam, ab Astaroth. 6. pass. mill. à Bosra autem in 24 lapide distantem, quam alii Arabiæ, alii Cœlesyriæ ascribunt.

Edrai. Iosue 19. v. 37. apud Septuaginta ἀσαεί. civitas munita tribus Nephthali, vnicam ex Edrai-Enhasor tentat facere N. Sanson sed ipsius conatibus repugnat textus Septuag. Interpr. duas quoque facit Iacobus Zieglerus.

Eglon. civitas Regia. Iosue 10. v. 3. apud Septuag. legitur ὀδολλάμ. sic. v. 5. & v. 23. notat tamen Nobilius esse in aliis cod. αἰγλὼν aut ἐγλὼν, tamen semper Odolla v. 34. 36. 37. cap. 12. v. 12. apud Septuag. αἰλὰμ in aliis cod. ἐγλὼμ, ibique distinguitur à sequenti Odulla. civitas in tribu Iuda. Ios. 15. v. 39. pro qua apud Septuag. ἰδεαδαλία. ætate Hieronymi villa prægrandis 11. lapide ab Eleutheropoli.

Elam. vide Ælam.

Elath. vide Aila.

Elcesæus. Nahum propheta c. 1. v. 1. apud Septuag. ἐλκεσαῖος. Elcese & Helkesai viculus, teste Hieronymo, in Galilæa, sibi in itinere ostensus, patria prophetæ Nahum, hunc in tribu Nephthali collocat Adrichomius.

Eleale. Num. 32. v. 3. civitas, quam petiit tribus Ruben, quamque ædificavit versu 37. ejusd. libri.

Eleph. Ios. 18. v. 28. civitas tribus Benjamin, quam Heleph appellat Adrichom. de ea nihil apud Septuag.

Elevtherus fluvius. 1. Machab. 11. v. 7. qui in Monte Libano enascens, atque ab oriente in occidentem decurrens, tribum Aser præterfluit ac mare Syriacum ingreditur. postea *Lantz*. ita Nubiensis p. 5. clim. 3. à quibusdam torrens *Rama*, hodie vulgo *Casimire* appellatus.

Elici. Iudith. 1. v. 6. *Rex Elicorum*. apud Septuaginta ὁ βασιλεὺς ἐλυμαίων. hinc constat Elicos esse Elymaidis accolas, de qua Elymaide infra.

Elim. Exodi 15. v. 27. apud Septuag. αἰλείμ sexta mansio filiorum Israel, vbi erant duodecim fontes aquarum & Septuaginta palmæ, inter Mara & Sin. Num. 33. v. 9. in Septuag. αἰλίμ. hunc locum hodie *Belba* vulgo *Belbes* vocari putat Postellus.

Elim puteus. Isaiæ 15. v. 8. locus non videtur à præcedenti diversus,

Elisa. 1. Paralip. 1. v. 7. sic apud Septuag. ἐλισὰ. notat Nobilius in aliquo impresso legi ἐλιδὰ. *Helida*, quæ lectio faveret opinioni N. Sanson. Ezech. vero. 27. v. 7. *de insulis Elisa.* apud Septuag. ἐκ τῶν νήσων ἐλισαί. quia loco Paralip. citato per Cethim insulam Cyprum, per Dodanim Rhodum insulam interpretantur Septuag. (vt ostendimus in verbo Cethim) hic cogimur intelligere insulam Elesam Sophiani, sive Ciliciæ insulam Eleusam Plinii, haud dubie Elæussam Ciliciç insulam Stephani, juxta Coricum, quam sua ætate Sebasten asserit appellatam, hanc Elissam vocat S. Hieronym. quæ Ziegleri Eleusa insula contra Emurium (Anemurium) Ciliciæ, quam hodie *Curcu* nominari asserit Marius Niger.

Elmelech. Iosue 19. v. 26. apud Septuag. ἐλιμελὲχ. alias Elmeleth S. Hieronymo Alimelech, civitas tribus Aser, quæ non est Helba de qua Iud. 1. v. 31. vt vult N. Sanson, vide supra in verbo Abran.

Elon. Iosue 19. v. 33. pro quo apud Septuag. μωλὰ. alias Helon. locus sive terminus in tribu Nephthali; ipse est de quo 3. Reg. 4. v. 9. qui apud Septuag. ἐλὼν.

Elon. Iosue 19. v. 43. apud Septuag. ἐλὼν. civitas tribus Dan, quç etiam Helon.

Elthece. Ios. 19. v. 44. ap. Septuag. ἀλκαθὰ. civitas tribus Dan, quç etiam Eltheco. c. 21. v. 23. ap. Septuag. ἐλκωθαὶμ ex ead. tribu Levitis data; eadem quæ Eltecon. Iosue 15. v. 59. in sorte tribus Iuda, apud Septuag. Θεκοὺμ.

Eltholad. Iosue 15. v. 30. ἐλβωυδὰδ civitas, primo in sorte tribus Iuda postea tribui Simeon data; cap. 19. v. 4. ap. Sept. ἐλθουλὰ ipsa est Tholad, de qua 1. Paralip. 4. 29.

Elymaïs regio in Perside, quæ etiam Elicorum regio, vt probavimus supra verbo Elici.

Elymaïs nobilissima civitas, Elymaïdis regionis caput, in Perside, de qua 1. Machab. 6. v. 1. eadem est, quç alio nomine 2. Machab. 9. v. 2. Persepolis nominatur ad Rhogomanem fluvium sita: hanc dicunt quidam quæ hodie *Siras* alii *Siaphas*.

Emath & Æmath. Num. 13. v. 22. apud Septuag. ἀμὰθ. c. 34. v. 8. ἡμὰθ. Regio & vrbs duplex.

Emath regio, quæ terminus erat septentrionalis terrç promissionis, vnde sæpius in scripturis; ab introitu Emath vsque ad torrentem Ægypti; hujus regionis pars, quæ ad Aquilonem appellabatur Emath Suba. 2. Paralip. 8. v. 3. apud Septuag. βαισωβὰ. à metropoli Soba vnde 1. Paralip. *Adarezer Rex Soba regionis Hemath.* quç erat ea pars Syriæ, quç eapropter vocabatur Syria Sobal. Iudith cap. 3. v. 1. quæ pars quoque erat Cœlesyriæ & Arabiæ, nam Isaiæ 11. versu 11. pro Emath, Arabiam legunt 70. Interpr.

Regionis Emath pars Australior, intra terram promissionis, in tribu videlicet Nephthali, quæ ad alterius differentiam Emath Iudæ appellabatur. 4. Regum 14. v. 28. restituit Damascum & Emath Iudæ in Israel, erat circa vrbem Emath, dicta quoque est Amathites regio, 1. Machab. 12. v. 25. quæ etiam Amathensis regio.

EMATH SUBA civitas. de ea v. Soba.

EMATH civitas. Iosue 19. v. 35. in Septuag. ex duob. Emath & Reccath vnicum fit nomen ἀμαθαρακάθ. vrbs Regia, in tribu Nephthali, juxta montem Libanum, in confiniis regionis Damasci; ejus sicut & regionis varia sunt nomina, nam Hemath dicitur, Amath, Hamath, Ammad, Ammath, Hammath, Hebraice Chamath, & Chammath. Iosepho Amathe, Amathi, Emathin. hanc condidit & incoluit AMATHÆUS. Gen. 10. 18. seu Hamathæus filius Chanaan.

EMATH magna. Amos 6. v. 2. apud Septuag. ἐμαθραββά; nomen Hebræum latino respondens. Sanctus Hieronymus hoc nomine Antiochiam Syriæ cognomento magnam asserit debere intelligi, cujus opinioni alii suffragantur, vt proinde prima ad hujus differentiam minor debeat appellari. restat adhuc ratio dubitandi ne hic verbo Emath Epiphania civitas intelligatur, quæ hodie *Aman* in orientali Orontis fluvii ripa. vt asserit Niger.

EMIM. Deut. 2. v. 10. & 11. ap. Septuag. ὀμμίμ, populi staturæ gigantei, qui primi habitarunt Moabitarum regionem.

EMMAUS. 1. Machab. 3. v. 40. Lucæ 14. v. 13. & AMMAUM Castellum, & Emaus, civitas in tribu Iuda, *stadiorum sexaginta ab Jerusalem* occasum versus, quod Castellum à Varo exustum, postea Nicopolis appellatum est, demum vrbs Episcopalis sub Patriarcha Ierosolymitano; Adrichomius ait sub Cæsariensi metropolitano, nunc vulgo *Nicopol.* penè excisa.

Emona. Ios. 18. 24. v. Hemona.

ENAGALLIM. Ezech. 47. 10. vide Engallim.

ENAIM. Iosue 15. v. 34. ap. Septuag. ηναιμ, civitas tribus Iudæ. Zieglerus Henam, vocat dicitque villam dictam & Bethenmin, in secundo lapide Terebinthi, quarto autem Chebronis, contra australem plagam.

ENAN villa. Num. 34. v. 9. apud Septuag. ἀρσεναΐν. Ezech. 48. *atrium Enon terminus Damasci*. Septuag. αἰλὰμ. in quibusdam ἀιναν. Complut. αἰνάν. & Haser-Enon, hoc est atrium Enon, locus in finibus tribus Nephthali, ad septentrionem, & terminus regionis Damasci; idem ac ENON de quo infra.

ENDOR. Iosue 17. v. 11. & 1. Reg. 28. v. 7. apud Septuaginta ἀενδὼρ. civitas in dimidia tribu Manasse cis Iordanem, prope montem Ephraim.

ENGADDI. Iosue 15. 62. apud Septuag. ἀγκάδης. & 1. Reg. 24. v. 1. & 2. vbi nominatur desertum Engaddi. apud Septuag. ἐγγαδδί. civitas prius dicta Asasonthamar, & simpliciter Thamar, in tribu Iuda, quæ Iosepho Engadda, vna ex Toparchiis, juxta mare Mortuum, de vineis Engaddi mentio Cant. 1. v. 13. ætate S. Hieronymi erat prægrandis vicus. Ezech. 47. v. 10. apud Sept. ἐγγαδίν.

ENGALLIM. Ezech. 47. v. 10. apud Septuag. ἐναγαλλείμ locus seu vicus ad ostium Iordanis, vbi mare Mortuum ingreditur, ad occasum, in tribu Iuda.

ENGANNIM. Iosue 19. v. 21. apud Septuag. πηγὴ. ipsa est, Anem de qua supra.

ENHADDA. Iosue 19. v. 21. apud Septuag. αἰμαρέκ. quæ etiam Enadda, civitas tribus Issachar. in Zieglero Henchaddah.

ENHASOR. Iosue 19. v. 37. apud Septuag. πηγὴ ἀσόρ. alias Enasor, Hasor & Nasor civitas firma & robusta tribus Nephthali.

ENOCH. vide infra Henoch.

ENNOM vallis, sive Geennom & Benennom. Iosue cap. 15. v. 8. & cap. 18. v. 16. ibi apud Septuag. γαίεννα. vallis vicina civitati Ierusalem, orientem versus, dicitur etiam Gehennom. & Topheth. 4. Reg. 23. 10. quod est in convalle filii Ennom. Sept. ταφὲθ.

ENON. Ezech. 47. v. 17. atrium Enon; apud Septuag. αἰνάν. idem locus ac Enan, de quo supra.

ENSEMES. Iosue 18. v. 17. *ad Ensemes id est fontem solis*. cap. 15. v. 7. *aquæ, quæ vocantur fons solis*. in confinibus tribuum Iuda & Benjamin.

EPHA. Is. 60. v. 6. apud Septuag. γαιφὰ regio, quę teste Hieron. pars Arabiæ felicis.

EPHER. 3. Reg. 4. v. 10. apud Septuag. ἡ γῆ ὀφέρ. hinc constat esse Opher, de qua suo loco. vide etiam ibi.

EPHESVS, cujus incolę EPHESII, vrbs Ioniæ, in Asia minori, quæ prius teste Stephano de Vrb. vocabatur, Smyrna, Samorna, Trichia, Ortygia, & Ptelees, Dianæ fano celebris; postea Archiepiscopalis & metropolis, maritima, apud Caystri fluvii ostium nunc vulgo *Ephesο* sive *Fiena*.

EPHRA. Iud. 6. 11. *quercus, quæ erat in Ephra*. apud Septuag. ἐφραθά. sic etiam v. 24. & cap. 8. v. 27. vbi civitas appellatur. & v. 32. cap. 9. v. 5. vbique apud Septuag. Ephratha nominatur, vrbs ad Gedeonem pertinens. in dimidia parte tribus Manasse cis Iordanem, ad ortum.

EPHRA. 1. Reg. 13. 17. *contra viam Ephra*, in concordantiis Ephraim ap. Septuag. γοφερὰ. non videtur à præcedenti diversa.

EPHRAIM tribus, à mari Occasum versus ad fluvium Iordanem, versus ortum protensa, Tribui Manasse Aquilonem versus, tribui vero Benjamin versus Austrum contigua. ejus descriptio in Iosue cap. 16. præcipuam complectebatur Samariæ partem.

EPHRAIM mons sive montes, per partem tribus Manasse, per tribum Ephraim, nec non per tribum Benjamin sparsi, quorum præcipua pars tribum Benjamin à tribu Ephraim separans, terminus erat Regni Iuda, ad Aquilonem, illud à regno Israel disterminans.

porta EPHRAIM civitatis Ierusalem ad septentrionem.

EPHRAIM saltus in Tribu Gad, cui vicinus erat campus. 2. Regum 18. v. 6.

EPHRATHA à qua EPHRATHÆVS. vide Bethleem.

EPHRATHÆVS. Iud. 12. 5. Septuag. ἐφραθίτης. & 3. Reg. 11. 26. virum significat de tribu Ephraim.

EPHREM. Ioannis 11. v. 54. civitas in regione juxta desertum, Græce Ephraim, in tribu Ephraim juxta terminos tribus Benjamin.

EPHRON. 2. Paralip. 13. v. 19. apud Septuag. ἐφρὼν. civitas in tribu Ephraim, eam cum Ephrem confundendi, aut diversam asserendi, rationem non video.

EPHRON. 1. Mach. 5. v. 46. in codice Græco ἐφρὼν. & 2. Mach. 12. v. 27. civitas magna & munita vltra Iordanem, in dimidia tribu Manasse, ad australem & occidentalem plagam.

EPHRON mons, in quo vici. Iof. 15. v. 9. ap. Septuag. ἐφρὼν. in tribu Iuda, ad Aquilonem & occasum.

ESAAN. Iosue 15. 52. apud Septuag. σωμά. civitas tribus Iudæ.

ESDRELON campus magnus. Iudith. 1. 8. & cap. 7. v. 3. Septuag. ἐσδρηλὼμ. in tribu Zabulon, vt ex historia cogimur asserere. nullius civitatis Esdrelon fit mentio in script. vocabatur etiam campus Mageddo, planicies Galilææ, Galilæa inferior, & planum Fabæ, extendebaturque à Betsan vsque Mageddo.

ESEM. vide supra Asem.

ESNA. Iosue 15. v. 43. ap. Septuag. ἰανὰ. ap. S. Hieronym. Ana, civitas tribus Iuda.

ESRON. Iosue 15. v. 3. v. Hesron.

ESTHAMO. 1. Reg. 30. v. 28. apud Sept. ἐσθιὲ. quę & ESTHEMO. Iosue 21. v. 14. apud Septuag. σεμά. & 1. Paralip. 6. v. 58. apud Septuag. ἐσθαμὰ. eadem quæ ISTHEMO. Iosue 15. v. 50. pro qua duæ ponuntur apud Septuag εἰς ἡ μιὰ. civitas tribus Iuda; facta confugii & Levitis data; ætate S. Hieronymi pertinebat ad regionem Eleutheropoleos. huic & Istimoa nomen dat Adrichomius.

ESTAOL & Esthaol. Iosue 15. v. 33. Septuag. ἀσταὰλ. cap. 19. v. 41. Septuag. ἀσὰ. Iud. 13. v. 25. Septuag. ἐσθαὸλ. civitas primò in sorte tribus Iuda, postmodum Tribui Dan data, sita in campestribus, hodie villa Asto. hujus incolę ESTHAOLITÆ, ad præterfluentem Torrentem Sorec asserit Zieglerus.

ESTHEMO. supra Esthamo.

ETAM. ETHAM. vide Athar.

ETHAM. Exodi 13. v. 10. apud Septuag. ὀθὼμ. Num. 33. *Etham, qua est in extremis finibus solitudinis*. Septuag. βουθάν. & v. 8. *per desertum Etham*. fuit ergo tertia mansio filiorum Israel, inter Ægyptum & mare Rubrum, cum vicino ejusdem nominis deserto. ibi hac ætate Zuem emporium esse asserit Zieglerus; ex Num. 33. v. 8. constat desertum Etham adhuc extendi vltra mare Rubrum; esseque idem quod dicitur Sur. Exodi 15. v. 22.

ETHAN. Psalm. 73. v. 15. tu siccasti fluvios Ethan. apud Septuag. ἠθάμ. Aquila vertit ποταμοὺς στερεούς fluvios fortes. sic habet S. Hieron. Symmachus. ἀρχαίους antiquos. hinc constat, Ethan in hoc loco dictionem non esse Geographicam; de ea forte alibi fusius agemus.

ETHER. v. Athar.

ETRHOTH & ETROTH. num. 32. v. 35. in Sept. ἀταρὼθ. omittitur concordantię. civitas, quam extruxerunt filii Gad, in districtu, vt par erat, tribus suę.

EVPHRATES fluvius maximus è montibus Ararat sive Armeniæ erumpens, Cappadociam, Armeniam minorem, Syriam & Arabiam à dextrâ, Armeniam majorem, & Mesopotamiam à sinistrâ alluit, Chaldæamque intersecans in Tigrim sese effundit, ac nomine deperdito cum eo in Persicum sinum evolvitur, vulgo *Le Frat*.

Excelsa Baal. Num. 21. v. 41. apud Septuag. *ad statuam Baal.* mons Moabitidis regionis, quæ cessit postea tribui Ruben, in quo erat fanum Baal.

Ezel lapis. 1. Reg. 20. v. 19. apud Septuag. ἐργὰβ. Theodoretus. ἀργὸβ & ἐργόμ. Hieronymo Lamathara; in tribu Benjamin distans ab Ierusalem stadiis 150. à Iordane 60. locus in quo latuit David.

F

FLVMEN terræ filiorum Ammon, super quem habitabat Balaam propheta. Num. 22. v. 5. quia vero habitabat in Mesopotamia vt constat ex Deut. 23. v. 4. certum est Flumen istud esse Euphratem; de quo supra apud Septuag. in φαθουρὰ. *quod est super Flumen terræ populi illius.*

Fons (Agar) *aquæ in solitudine, qui est in via Sur in deserto.* vbi angelus invenit Agar ejectam à Sara Domina sua: erat vbi postea fines tribus Simeon, ad meridiem. vid. Gen. 16. v. 7.

Fons Harad. Iud. 7. 1. Septuag. ἀρὰδ, vbi Gedeon castrametatus est; ad terminum australem tribus Issachar.

Fons Hortorvm. Cant. 4. v. 15. *fluens impetu de Libano* quia hortos regionis irrigat, fons Hortorum dictus, in fluvium excrescit atque Antaradum alluens mare Syriacum ingreditur, respondet Eleuthero fluvio Ptolemæi; ille est fluvius Syriæ, qui, eo quod septimo quolibet die fluere desisteret, à Iosepho dictus est Sabbaticus. illum ab incolis Syriace *Nahro Kadiscio.* id est flumen sanctum nominari refert Gabr. Sionita cap. 6.

Fons Iacob. Ioannis 4. v. 6. prope Sichar Samariæ civitatem, austrum versus, in tribu Ephraim; vbi Iesus fatigatus ex itinere sedens cum Samaritana collocutus est.

Fons Iezrael. vide Iezrael.

Fons Rogel. v. Rogel.

Fons (*Samson*) invocantis de maxilla. Iudic. 15. v. 19. vide v. Ramathlechi.

G

GAAS mons. Iosue 24. v. 30. Sept. γαλαὰδ. sed iidem. Iud. 2. v. 9. eundem montem γαὰς appellant. in tribu Ephraim: videtur pars montis Ephraim, erat juxta Tamnam inquit Zieglerus.

Gaas torrens. 2. Reg. 23. v. 30. & 1. Paralip. 11. v. 32. qui à monte Gaas in occasum decurrens, Lyddam & Arimathiam alluens, in mare Magnum se se exonerat.

Gaba. Isaiæ 10. v. 29. in aliis codicibus legitur Gabaa, eadem itaque est ac.

Gabaa, Gaba, Gabae, Gabee. Iosue 18. v. 24. apud Septuaginta γαβαὰ. Gabe, Gabatha, Geba, civitas tribus Benjamin; quę etiam ob

ob natales Saülis dicta est. 1. Reg. 11. v. 4. Gabaa Saülis, ejus Regia effecta. & Gabaa Benjamin, quę civitas antea confugii fuerat & Levitica. hæc ab aliis tribubus Israel expugnata. Iudic. 19. & seq.

GABAA. Iosue 15. v. 57. altera à præcedenti. Septuag. γαβαὰ. civitas tribus Iuda, ætate Hieronymi, viculus contra orientalem plagam Daromæ.

GABAA. 1. Regum 6. v. 3. & 4. vide verbo Nachon aréa.

GABAATH. Iosue 18. v. 28. Septuag. γαβαὼθ. 24. v. 33. Septuag. γαβααρ. ipsa est, quę Is. 10. v. 29. Gabaath Saülis dicitur. sed apud Septuag. pro textu editionis vulgatę *Rama Gabaath Saülis* est *Rama civitatem Saülis*, forte in vetustioribus codicibus erat, *Rama Cariath Saülis*, id est civitas Saülis, vt proinde verbum Saülis ad Rama, non ad Gabaath debeat referri, erat civitas tribus Benjamin, cujus incola GABAATHITES, vocabatur & Gabaad & Gebeeth.

GABAE. vide supra Gabaa. Iosue 21. 17. in Septuag. γαϑέθ.

GABAON. Iosue 9. v. 3. civitas quondam Regia, Hevæorum metropolis, cujus cives vltro se dederunt Israelitis; forte data tribui Benjamin, postea facta confugii & Levitis concessa, 50. circiter stadiis ab Ierusalem, in monte Silo sita. vt asserit Brocard. incolę GABAONITÆ. hodie *Garaandavid*.

GABATHON. Iosue 21. v. 23. ap. Septuag. γεθεδὰ. ipsa est GEBBETHON. Ios. 19. v. 44. Septuag. βεγεθὼν. GEBBETHON. 3. Reg. 15. v. 27. Septuag. γαβαθὼν. civitas tribus Dan, Levitis data, quę postea à Philistæis occupata. 3. Reg. 16. v. 15. vrbs dicitur Philistinorum.

GABEE. vide supra Gabaa. 1. Paral. 6. 60. in Septuag. γαβαὶ.

GABIM. Is. 10. v. 31. Septuag. γεββείρ. non locus est specialis, sed habitatores Gabim, id est habitantes loca excelsa.

GAD tribus trans Iordanem, accepit pro sorte mediam terram Regni Amorrhæorum. habens ab Aquilone conterminam dimidiam tribum Manasse, ab austro tribum Ruben, ab ortu Arabiam, ab occasu tribum Issachar dimidiam tribum Manassę, & tribum Ephraim, à quibus Iordane fluvio sejungitur.

GADDI. 1. Paralip. 12. v. 8. & GADI. 2. Reg. 23. 36. pro quo apud Septuag. est *filius Galaaddi*. Ecclesiastici 24. v. 18. pro Cades in quibusdam codicibus legitur, ἐν γαδδὶ; hunc locum civitatem in tribu Gad facit Adrichomius.

GADER. Iosue 12. v. 13. ipsa est teste Hieronymo GEDERA. Iosue 15. v. 36. apud Septuag. γάδηρα. incola GEDERITES. 1. Paralip. 2. v. 28. Septuag. ὁ γεδωρείτης. civitas olim Regia, quę post-modum tribui Iuda assignata fuit.

GADEROTH. 2. Paralip. 28. 18. Septuag. γαληρὼ, alii γαδήρωθ. eadem est ac GIDEROTH. Iosue 15. v. 41. Septuag. γεδδὼρ. incola GADEROTHITES. 1. Paralip. 12. v. 4. apud Septuag. γαδαραϑιμ. civitas tribus Iuda.

GADGAD locus & mons. Num. 33. v. 32. in deserto, vbi vigesima nona mansio filiorum Israel, S. Hieronymo Gaggada, vbi aquarum torrentes sunt.

GADI. v. supra Gaddi.

Gador. vide Cedron.

Galaad, Galaaditis & Galaaditica regio trans Iordanem, concessa tribubus Ruben, Gad & dimidiæ tribui Manasse Iordane ab occasu & Galaad monte ab oriente conclusa; vocatur etiam terra Galaad, Galaadina, Galadena, Galadina; incolę Galaaditæ & Galadeni.

Galaad mons, hebraice Galhed, Gilhad & Gilead, Iosepho Galades, Ptolemæo Hippus; à Rupe Arnon versus septentrionem quinquaginta circiter milliaria longus, ad Libanum vsque porrigitur, qui pro locorum varietate varia sortitur nomina.

Galaad civitas. Iudic. 12. v. 7. concordat textus Septuaginta; hæc Iosepho Semei, Sebei, alias Sebeth; sita in monte Galaad à quo & nomen sortita; in dimidia tribu Manasse trans Iordanem.

Galatia cujus incolæ Galatæ, regio Asiæ minoris, quę etiam Gallogræcia, & Græcogallia, à septentrione Paphlagoniâ; ab ortu Cappadociâ; à meridie & occasu Phrygiâ magnâ concluditur: nunc vulgo *Chiancare*.

Galgal. Iosue 12. 23. Rex *gentium Galgal.* apud Septuag. βασιλεὺς γεὶ τῆς γαλιλαίας. civitas Regalis, Hieronymo Gelgel hanc in dimidia tribu Manasse cis Iordanem reponit Adrichomius.

Galgala, fœmininum si. gul. Deut. 11. v. 30. Septuag. γολγόλ. & neut. plural. Iosue 4. v. 19. Septuag. γαλγαλὰ. civitas insignis in tribu Benjamin; à Iordane quinquaginta stadiis, à Iericho decem Aquilonem versus dissita; pluribus Castrametationibus clara.

Galilæa regio terrę Promissionis & pars Syrię, cujus fines à septentrione Syria sive Phœnicia, interjacente Libano monte; à meridie Samaria & Carmelus mons; ab oriente Iordanis fluvius; ab occidente mare Magnum sive occidentale, quatuor continens tribus, Aser, Nephthali, Zabulon, & Issachar; ejus pars, septentrionem versus, Galilæa gentium sive Galilęa superior, pars, quę austrum versus, Galilæa inferior dicebatur.

Gallim. 1. Reg. 25. 44. ap. Septuag. ῥομμᾶ. Complut. ed. γαλίμ. Isaiæ 10. v. 30. Septuag. γαλλεὶμ. & cap. 15. v. 8. Septuag. ἀγαλείμ. civitas regionis Moab, sita in palustribus, trans torrentem Arnon, in tribu Ruben.

Gamzo. 1. Paralip. 28. 18. conveniunt Septuag. γαμζώ. civitas haud dubie non ignobilis, quippe quæ viculos habebat; videtur fuisse in tribu Dan, aut in confiniis vicinę tribus Iuda, vt cæterę vrbes, quę in hoc scripturę loco dicuntur à Philistæis occupatæ. locus ab aliis hactenus intactus & ignotus. eum Zieglerus, in indice locorum Biblię, Gimson nominat, de quo silet in suo opere.

Gareb collis. Ierem. 31. v. 39. sic etiam ap. Septuag. c. 38. collis juxta Ierusalem, ad Boream situs.

Garisim. Deut. 11. v. 29. apud Septuag. γαριζὶν. mons Samariæ altissimus, in tribu Ephraim, prope vrbem Sichar, Austrum versus, propter templum Ierosolymitano simile notissimus.

Gaser. Iosue 21. v. 21. vide Gazer.

Gaver. 4. Reg. 9. v. 27. *in ascensu Gaver, qui est contra Ie-*

blaam. apud Septuag. γαι ἣ ἐστιν ἰεϐλαάμ Gai ipsa est Ieblaam. vrbs, quæ à pluribus dicta Gaber, vt est in concordantiis Bibliorum. erat in dimidia tribu Manasse cis Iordanem.

Gavlon. Iosue 20. v. 8. apud Septuag. γαυλὼν ἐν τῇ βασανίτιδι. & 1. Paralip. 6. 71. Septuag. γωλὰν ἐκ τῆς βασάν. civitas in Basan seu Basanitide regione, in dimidia tribu Manasse trans Iordanem, quæ facta fuit confugii & Levitis data. eadem est ac Golan, de qua infra; ab ea denominata est Gaulanitis seu Gaulonitis regio.

Gaza. Iosue 15. v. 47. civitas vna ex quinque Satrapiis Philistinorum, quæ cessit sorti tribus Iuda. quæ etiam Gazara, & Gazera, Gazer, Gazaris. Hebr. Aza dicta apud Syros, vt notat Stephanus, qui eam Phœnices, post modo sua ætate Palæstinę vrbem dicit, vocatam quoque fuisse Ione & Minoe. septem stadiis à mari distans, quæ ab Alexandro diruta, nova in vicino loco Gaza constructa est, tempore Machabæorum, postea à Christianis Episcopalis effecta, sub Archiepiscopo Cæsariensi, vltima vrbium versus Ægyptum; hodie etiam florens ac vulgo *Gaza*. sive *Gazara*. ejus incolæ Gazæi & Gazenses.

Gazara. 1. Machab. 7. v. 45. in codice Græco. γάζηρα; ipsa est Gazer, civitas olim Regia. Iosue 10. v. 33. quæ Gaser. Iosue 21. v. 21. apud Septuag. γάζαρα. in tribu Ephraim, & Levitis data; eadem quæ Gazera. 1. Paralip. 14. v. 16. Septuag. γαζηρά. non longe erat à finibus tribus Benjamin. eadem quæ Gezer. de qua infra. ac Gezeron de qua ibidem.

Geba. 2. Esdræ 11. v. 31. apud Septuag. γαϐαά. & cap. 12. v. 29. regio Geba. constat esse eandem ac Gabaa, de qua supra.

Gebal. sic Septuag. Psalm. 82. v. 8. omissis variis sententiis, videntur hoc verbo populi Idumææ intelligi, ac regio, quæ ætate Hieronymi Gebalena dicebatur.

Gebbethon. vide Gabathon.

Gebelem. 2. Regum 8. 13. id est, vt in nostra vulgata editione, vallis Salinarum. v. hoc verbo.

Gedera & Gederites. vide Gader.

Gederothaim. Iosue 15. v. 36. non est in Septuag. aliàs Giderothaim, inquit Adrichom. civitas tribus Iuda.

Gedor. vide Cedron.

Geennom, & Gehennom. v. Ennom.

Gehon. Gen. 2. v. 13. Septuag. γηὼν. Ecclesiast. 24. v. 38. γηὼν. fluvius è paradiso terrestri egrediens. ipse est, qui circuit totam terram Æthiopiæ. volunt recentiores hunc fluvium non esse Nilum (vt veteres putavere) sed Araxem è montibus Armeniæ in Caspium mare effluentem, aiuntque ibi esse Etopas populos quosdam, quorum terram circumeat.

Gelboe. 3. Reg. v. 6. mons sive montes in Tribu Issachar, ab occidente à Iezrael vsque ad Iordanem, per vndecim leucas protensi.

Gelonites. vide Gilo.

Genesar, & Genesareth. v. Cenereth.

Gerara. Gen. 10. v. 19. vrbs olim Regia, inter solitudines

Cades & Sur, terminus Chananæorum versus australem plagam cujus vicina regio Geraritica dicta, proximus torrens Gerara nuncupatus, sicut & vallis; intra tribum postea Simeonis. dicta est & Gurbaal. Γεράρων Episcopus subscripsit actis Concilii Chalcedon. vt refert Holsten. in Annot. ad Palæst. primam.

GERASENORVM REGIO. Matth. 8. v. 28. vltra Iordanem in australi plaga, dimidiæ Tribus Manasse, circa vrbem Geraza seu Gerasa, quę Iosepho Gerasis, Gergesa, Gargasi Hieronymo, mari Galilæę ad ortum proxima.

GERGESÆVS. Deut. 7. v. 1. & Gergesæi. populus terræ Chanaan, vnus ex iis, quos à filiis Israel delendos fore promiserat Deus; præfatam vrbem Gergesam incoluisse dicuntur, hinc constaret regionem illorum fuisse eandem, quæ postea in novo testamento Gerasenorum. pars erat terrę Basan.

GERRENI. 2. Machab. 13. v. 24. incolæ vrbis Gerra, quæ etiam, Gerrha, Gerrum, & Gera, Ægypti inferioris, maritima, ad confinia Palæstinæ, à Pelusio (vt ait Sozomenus) plus minus quinquaginta stadiis distans, in Cassiotide regione, apud paludem Sirbonidem, quæ postea Episcopalis, hodie vulgo *Maseli*.

GERZI. 1. Reg. 27. v. 8. deest in nostra editione Septuag. in editione Complut. τὸν ἰεζραῖον, in alio vetusto cod. τὸν ζεϱζὶ. regio sive populi, de quibus prædas agebat David, quando morabarur apud Regem Achis, in Siceleg. videtur locus Idumææ, sicut Gessuri de quo ibi.

GESSEN TERRA. Gen. 45. v. 10. apud Septuag. γεσὲμ. 46. 28. pro Gessen legunt Septuag. καθ' ἡρώων πόλιν. ad vrbem Heroum. Regio inferioris Ægypti, in qua vrbs Heroum, fluvio Nilo ad orientem; ipsa est, quæ terra CHAM appellatur. Psalm. 104. de qua supra. dicitur hebraice Gosen. ipsa est, quæ Iudith 1. v. 9. terra IESSE nominatur, nam ap. Septuag. est terram γεσὲμ. *vt supra* vsque ad veniendum supra Tanim & Memphim.

GESSVR. 2. Reg. 3. v. 3. Septuag γεσὶρ. cap. 13. v. 37. γεδσοὺρ. cap. 15. v. 8. Gessur Syriæ. Septuag ἐν συρίᾳ. vrbs Regia, quæ terminus erat terræ promissionis ad septentrionem, quæ Iosepho Gesura. erat trans Iordanem, cujus vicina Regio GESSVRI. 2. Reg. 2. v. 9. in concordantiis legitur Assuri, apud Septuag. θασεὶ. Deut. 3. v. 14. pro Gessuri in Septuag. est γαργασὶ. Iosue 12. v. 5. γεργεσὶ. cap. 13. v. 11. γεσεὶ. erat Ptolemæi Bathanæa.

GESSVRI. 1. Reg. 27. v. 8. ap. Septuag. γεσεὶ. asserit N. Sanson Pagum fuisse Idumææ.

GETH. Iosue 11. v. 22. vrbs olim regia, in qua Gigantes habitavere, vna ex quinque Satrapiis Philistinorum, in districtu tribus Dan, non longe à mari, quam expugnavit David, & Roboam restauravit. ætate S. Hieronymi Diocæsarea vocabatur. aliàs Anthedon & Agrippia dicta, postea Episcopalis sub Patriarcha Ierosolymitano, nunc *Zaph* sive *Tbelim*. ejus olim incola GETHÆVS.

GETH, *quæ est in Opher*. 4. Reg. 14. v. 25. apud Septuag. γεθχοφέρ. S. Hieronymo Gethopher, & Geth Epher, in tribu Zabulon;

videtur eadem cum Epher, de qua supra, & Opher, de qua infra. ipsa itaque est GETHEPHER Iosue 19. v. 13. quæ apud Sept. γεθερὶ.

GETHAIM. 2. Reg. 4. v. 3. & 2. Esdrę 11. v. 33. vnde colligitur fuisse vrbem, aut locum in tribu Benjamin; quem non advertit Adrichomius.

GETHEPHER. vide supra Geth, quæ est in Opher.

GETHREMMON. 1. Paral. 6. v. 70. eadem quæ supra Baalam. Iosue 21. v. 25. pro Gethremmon apud Septuag. legitur ἰεβαθὰ. vrbs dimidiæ tribus Manasse, quæ cis Iordanem Levitarum effecta.

GETHREMMON. Iosue 19. v. 45. & 21. v. 24. apud Septuaginta γεθρεμμὼν. civitas tribus Dan, Levitis data, de qua etiam 6. Paral. v. 69. quæ non est tribus Ephraim, vt perperam credidit Adrichomius.

GEZER. 2. Reg. 5. v. 25. apud Septuag. γαζηρὰ. eadem vt constat, quæ supra Gazara.

GEZERON. 1. Mach. 4. v. 15. in codice Græco γαζηρὼν. in aliis quibusdam codicibus ἀσαρημὼθ. est pariter eadem, de qua supra Gazara. eodem lib. cap. 7. v. 45. quem consule constabitque ex collatione textuum.

GIBLII. 3. Reg. 5. v. 18. nihil apud Septuag. Ezechielis 27. v. 9. pro *Senes Giblii* legitur apud Septuag. οἱ πρεσβύτεροι βιβλίων. Hinc constat fuisse incolas vrbis, cui nomen Biblus, & Byblus, quæ erat Phœnicię, maritima, apud ostia fluvii Adonis; quę postea Archiepiscopalis sub Patriarcha Antiocheno, nunc excisa, vulgo *Gibelet.* quam Zieglerus asserit Ghebal in hebræo dictam, Sanutus. l. 3. p. 14. c. 2. dicit antiquitus Eveam, & ab Eveo Chanaan filio ædificatam.

GIDEROTH. vide Gaderoth.

GIHON. 3. Reg. 1. v. 33. Septuag. γιὼν. mons vicinus vbi Ierusalem, & Aquæ Gihon. 2. Paralip. 32. v. 30. Septuag. γιῶν; occidentem versus.

GILO. Iosue 15. v. 51. Septuag. γηλὼμ. & 2. Reg. 15. v. 12. Sept. γωλὰ. cujus incola GILONITES & GELONITES. civitas tribus Iuda, quam ad Austrum collocat Adrichom.

GNIDVS, quæ Gnydus & Cnidus, vrbs Doridis, cum promontorio, in Asia minori, quę primum Triopia, dein Pegusa. Episcopalis; sub Archiep. Stauropolitano. nunc *Stadia*, sive *Capo Crio.*

GOATHA. Ieremiæ 31. v. 39. mons, qui etiam GOLGOTHA, & mons CALVARIÆ; civitati Ierusalem proximus, ad occidentem; morte Salvatoris Domini nostri Iesu Christi celeberrimus.

GOB 2. Reg. 21. v. 18. apud Septuag. γὲθ. eodem cap. v. 19. Sept. ῥὸμ. hinc colligere debemus, Gob, vbi bellum contra Philisthæos, fuisse Geth, nam versu 20. apud Septuag. *& factum est adhuc prælium in Geth;* quod verbum Geth, est in vulgata editione. Adrichomius vult Gob, esse vrbem Nob seu Nobe; Sanson vero vult Nobe eandem esse ac Anathoth.

GOG. nomen futuræ Nationis apud Ezech. cap. 38. & 39. cujus sedes etiam futura, nihilominus regiones Iagog & Magog sub climate quinto p. 10. collocat Nubiensis.

Golan. Deut. 4. v. 43. Septuag. γαυλὼν ἐν βασαν. constat itaque esse Gaulon, de qua supra.

Golgotha. v. Goatha.

Gomorrha. vna ex quinque civitatibus Pentapoleos, in terra Chanaan, igne de cælo descendente consumpta, vbi nunc Asphaltites lacus sive mare Mortuum, ad occasum, vibi Seboim propinquior. incolæ Gomorrhæi. hanc Nubiensis p. 5. clim. 3. *Amur* appellat. & *Ghamuram*.

Gosen, terra. Iosue 10. v. 41. Septuag γοσόμ. & cap. 15. v. 51. civitas tribus Iuda, cujus circumadjacens regio terra Gosen dicta.

Gozan, fluvius. 4. Reg. 17. v. 6. sic etiam Septuag. cap. 19. v. 12. videtur sumi aut pro civitate, aut pro regione, forte huic fluvio vicina, nam in Septuag. est τὴν γωζάν. sic etiam Isaiç 37. v. 12. fluvius Asiç majoris, in confiniis Armeniæ & Mediæ, qui ab occasu in orientem æstivum decurrens mare Caspium ingreditur.

Græci, & Græcia. regio Europæ celeberrima, quæ olim ab incolis, vernaculo nomine Hellas, appellata est, Macedoniam, Epirum, Thessaliam, Achaiam (quæ Græcia proprie dicta) & Peloponnesum, & vicinas circum insulas continens: terminis includitur ab ortu Ægæo mari, à meridie Cretico, ab occasu Ionio, à septentrione Scardicis jugis, ab Illyriis ac Moesis separatur: Strimoneque amne à Thracibus; nunc vulgo Turcis, quorum ditioni subest, *Romeli*.

Nota nomine Græciæ in scripturis plerumque Alexandri regnum intelligi, & Græcorum nomine, eos qui post Alexandrum regnum, sive regna ipsius tenuerunt.

Granatvs. vide Malus Granatus.

Gregis Tvrris. v. Turris Gregis.

Gvrbaal. 2. Paralip. 26. v. 7. *Arabes, qui habitabant in Gurbaal*. apud Septuag ἐπὶ τῆς πέτρας. hinc clarum est Gurbaal non esse alium locum, quam Petra Arabiæ Petrææ metropolis, non autem Gerara, vt absque fundamento insinuatur in Glossa ordinaria.

H

HABOR. 4. Regum 17. v. 6. Septuag. ἀϐώρ. *Abor. juxta fluvium Gozan*. Septuag. *in Alae & in Abor fluviis Gozan:* cap 18. v. 11. in vulg editione in Hala & in Habor fluviis Gozan. Septuag. in Habor fluvio Gozan. ex his locis colligendum videtur, Habor esse fluvium terrç Gozan. 1. Paralip. 5. v. 26. *in Habor & in Ara & fluvium Gozan*. Septuag. & Chabor & super fluvium Gozan. ex hoc vltimo textu & primo, videtur Habor esse ad fluvium Gozan. sacræ itaque scripturæ textus sententiam Sanson destruit, nam aut Habor civitas est ad fluvium Gozan, non ad fluvium Chabur (vt vult Sanson) vbi in Euphratem labitur; aut Gozan esset ipse Chabur, quod ipsius Sanson contra dicit sententiç.

Haceldama. Matth. 27. v. 8. ager sanguinis. locus ad meridiem civitatis Ierusalem.

HACHILA. 1. Reg. 23. v. 19. Septuag. ἐχελᾶ. collis in tribu Iuda, ad dexteram id est ad ortum deserti Ziph ; vocat Adrichomius collem Achillæ, super quem postmodum constructa fuit civitas, & Massada nominata.

HADASSA. Iof. 15. v. 37. Septuag. ἀδασαὶ. in Adrichomio Adasa alias Adesa, civitas tribus Iuda.

HADID. 2. Esdræ 11. v. 34. civitas in tribu Benjamin.

HADRACH. Zach. 9. v. 1. *in terra Hadrach.* apud Septuag. ἐν γῆ σεδράχ. Scholion πόλις ἐςὶ τῆς ἀραβίας. vrbs itaque Arabię desertæ, quę aliàs Adrach, Adra, Adraon, & Adratum. à qua nomen accepit vicina regio, quæ sub Christianis Episcopalis est effecta, sub Archiepiscopo Bostrensi, atque vulgo civitas Bernardi de Scampis dicta.

HAI. Gen. 12. v. 8. Septuag. ἀγγαὶ. Iosue 7. v. 2. & seqq. Sept. γαὶ. civitas regia, ad orientem Bethel, quam Iosue succendit & tumulum sempiternum fecit, erat in tribu Benjamin. eadem est ac Aiath, de qua supra Iosepho. Ada, & Aina, S. Hieronymo Agai.

HALA. vide Chale. 1. Paralip. 5. v. 25. apud Septuag. χαάχ. in vulg. editione Lahela.

HALCATH. Iosue 19. v. 25. apud Septuaginta ἐξελκάθ. ipsa est HELCATH. cap. 21. v. 31. Septuaginta χελκὰθ. ipsissimaque HVCAC. 1. Paralip. 6. v. 75. apud Septuag. ἀκὰκ. quę in quibusdam codicibus Hacoc. civitas Tribus Aser, Levitis data.

HALHVL. Iosue 15. v. 58. apud Septuag. αἰλουὰ. civitas in tribu Iuda, quæ & Alul. ætate S. Hieronymi villula erat Alula dicta.

HAMATHÆVS, ab Hamath. v. Emath.

HAMMOTH-DOR. Iosue 21. v. 32. apud Septuag. νεμμάθ. ipsa est HAMON. 1. Paralip. 6. v. 76. ap. Septuag. χαμὼθ. S. Hieronymo Emath dor civitas de tribu Nephthali Levitis data. duas ex vna facit Adrichomius.

HAMON altera. Iosue 19. v. 28. apud Septuag. ἐμεμαὼν. aliàs Amon, civitas in tribu Aser, sed indaganti videbitur terminus tribus Aser, possetque esse eadem cum precedenti, in confiniis vtriusque tribus Aser & Nephthali.

HANANIEL TVRRIS. Esdrę 3. 1. Septuag. ἀναμεὴλ. vna è turribus civitatis Ierusalem.

HANATHON. Iof. 19. v. 14. apud Septuag ἀμὼθ. aliàs Anathon & Nathon. civitas tribus Zabulon, ad Aquilonem.

HANES. Isayæ 30. v. 4. credit sanctus Hieronymus hoc loco fuisse civitatem quandam Ægypti prope Æthiopiam. de ea silent Authores.

HAPHARAIM. Iosue 19. v. 19. apud Septuag. ἀγὶν. civitas tribus Issachar.

HARAD. Iudicum 7. v. 1. Septuag ἀρὼδ. fons in tribu Issachar, in confiniis Austrum versus.

HARAN, & ARAM, & CHARAN & CHARRAN. Genes. 11. v. 31. Haran, Septuag. χαῤῥὰν. Isayæ 37. v. 12. HARAM. ap. Sept. χαῤῥὰν. Ezech. 27. v. 23. Aram, de ea supra suo loco. Charan. Iudith 5. v. 9.

pro qua Septuag. legunt Mesopotamiam. Charran. Act. 7. v. 2. & 4. civitas itaque fuit, quę Carrhæ dicta in Mesopotamia. apud Chaboram (*habur* fluvium; infra in Euphratem influentem, quæque postea Episcopalis sub Archiepiscopo Edesseno, vulgo *Harran*. Gen. 24. v. 10. vocatur vrbs Nachor.

HARES. Iud. 1. v. 35. *in monte Hares, quod interpretatur testaceo*, sic ap. Septuag. qui addunt, *in quo vrsi & in quo vulpes*; mons in tribu Dan, in finibus, vt arbitror, ortum versus; ne mireris, si tantam vulpium copiam potuerit Samson colligere.

HARET saltus. 1. Reg. 22. v. 5. erat in terra sive tribu Iuda. pro saltu Haret, legunt Septuag. ἐν πόλει σαρὶκ. alii σαρὶχ. Complut. edit. χαρὶθ.

HARMA. Iosue 15. v. 30. ap. Septuag. ἑρμὰ. civitas primum in sorte tribus Iuda, quæ, vt constat ex Iosue 19. v. 4. facta est tribus Simeonis. hinc probatur esse vrbem olim Regiam, quæ cap. 12. v. 14. HERMA vocatur, à Septuag. ἑρμὰθ. ipsa est, quæ 1. Paralip. 4. v. 30. nominatur HORMA, nam Septuag. legunt ἑρμὰ. ipsa est, quæ Iudic. 1. v. 17. SEPHAATH appellatur, apud Septuag. σεφὲθ.

HARODI. 2. Reg. 23. v. 25. *Semma de Harodi, Elica de Harodi*: legunt Septuag. Σαμμὰ ὁ ῥουδαῖος. Σελλὴς ὁ κελωδὶ. malim fateri incognitę positionis locum, quam Rhodium fuisse conjectare.

HAROSETH. Iudic. 4. v. 2. 13. & 16. Haroseth gentium. corrupte à quibusdam Hasoreth. apud Septuag. ἀρισὼθ. Hieronymo Asiroth, civitas erat sita in tribu Nephthali, à diversarum nationum gentibus habitata, super lacum Samachonitidem (id est aquas Merom) vbi ex eo Iordanis fluvius egreditur, à sylvis sic nominata, Haroseth enim sylvam Syriace significat.

HARVPHITES. 1. Paralip. 12. v. 5. Septuag. ὁ χαραιφιὴλ. *Saphatia Haruphites*, de hac patria silent Authores, videtur tamen fuisse locus aut in tribu Benjamin, aut in tribu Iuda.

HASARSVHAL. 1. Paralip. 4. v. 28. apud Septuag. ἑσερσουὰλ. eadem quę HASERSVAL. Iosue 15. v. 28. Septuag. χολασεωλὰ. cap. 19. v. 3. Septuag. ἀρσωλὰ. & 2. Esdræ 11. v. 27. civitas primum sortis tribus Iuda, quæ statim transiit ad tribum Simeon.

HASERIM. Deut. 2. v. 23. ap. Septuag. ἐν ἀσηδὼθ, *Hevæi, qui habitabant in Haserim vsque Gazam*; est itaque eadem ac Asedoth, de qua, Iosue 12. v. 8. Hieronymus Aseroth appellata asserit loca, quæ Hebræi Aserim nominant. civitas in dorso montis Seir, inter Ægyptum & Chananæos. quia tamen Azotus. Iosue 15. v. 46. & 47. ἀσηδὼθ & ἀσηδὼθ appellatur, suspicandi locus est ne Haserim eadem sit cum Azoto.

HASEROTH. Num. 11. v. 34. Septuag. ἀσηρὼθ. Deut. 1. v. 1. ap. Septuag. αὐλὼν. in vulg. edit. *& Haseroth, vbi auri est plurimum. Septuag.* & Aulon & aurifodinas. hanc & Eserimoth vocat Adrich. fuit decimaquarta mansio filiorum Israel, in deserto Pharan.

HASERSVAL. vide Hasarsual.

HASERSVSA. Iosue 19. v. 5. apud Septuag. σαρσουσὶν & HASARSVSIM. 1. Paralip. 4. v. 31. apud Septuaginta ἡμισυσωσὶν. ipsa est

SENSENNA. Iosue 15. v. 31. σεθεννὰχ. civitas, quæ primo in sorte tribus Iuda, postea tribui Simeon est assignata.

HASSEMON. vide Asemona.

HAVOTHIAÏR. in Avothiaïr. hanc esse regionem Chenath dicit Zieglerus.

HEBAL mons. Deuter. 11. v. 29. apud Septuag. γαιβάλ. Garizim monti proximus, in tribu Ephraim.

HEBRON. Gen. 13. v. 18. Septuag. χεβρών. quę etiam Arbee. cap. 23. v. 2. Septuag. ἀρβόκ. & Cariath-Arbe. & Mambre. cap. 35. v. 27. & convallis Mambre. sic, vt patet, Chebron. 1. Machab. 5. v. 63. Cariath-Arbe, id est civitas quatuor, quod quidam Gręcâ voce Tetrapolim interpretati sunt. civitas antiquissima, septem annis ante Tanim Ægypti condita, sub Chananæis vrbs Regia, postea in tribu Iuda, facta confugii & Levitis data; totius tribus maxima, & Regis David per septem annos Regia; tempore Christianorum Episcopali insignita sede: quâ tandem destructâ, nova Hebron in vicino loco constructa est. hodie vulgo ab incolis *Chalil.*

HEBRONA. Num. 33. v. 34. Septuag. ἐβρωνὰ. trigesima prima mansio filiorum Israel in deserto, non longe à mari Rubro.

HELAM. 2. Regum 10. v. 17. Septuag. αἰλὰμ. David transivit Iordanem *& venit in Helam & direxerunt aciem Syri ex adverso David.* 1. Paralip. cap. 18. suadet esse regionem circa Damascum, forte eandem cum Emath, de qua supra,

HELBA. Iudic 1. 31. v. Abran.

HELCATH. vide Halcath.

HELEPH. Iosue 19. v. 33. ap. Sept. μοολὰμ. civitas ac terminus tribus Nephthali, ad Aquilonem, hanc Heleb & Beleb appellat Adrich.

HELIOPOLIS. Gen. 41. v. 45. civitas, quæ & Thebę & Bethsemes, inferioris Ægypti, à qua Heliopolites nomus, intra Nilum & Arabiam, quæ postea Episcopalis.

HELLAS. 1. Machab. 8. v. 9. *qui erant apud Helladam, in Græco codice.* qui erant ex Hellade. ipsa est Græcia, de qua supra.

HELMONDEBLATHAIM. Num. 33. v. 46. Septuag. γελμὼν δεβλαθαὶμ. quadragesima mansio filiorum Israel, non longe ab vrbe Madian; postea in tribu Ruben.

HELON. v. Aialon. HELON tamen de qua Ierem. 48. v. 21. erat in terra Moab, sive in tribu Ruben, nam ap. Septuag. vbi locus iste cap. 31. v. 21. est *in terram Misor super χαλὼν.* Misor vero erat in tribu Ruben;

HELON. 1. Paralip. 6. v. 58. v. Holon.

HEMATH. v. Emath.

HEMONA. Iosue 18. v. 24. villa Emona. apud Septuag. μονὶ. civitas tribus Benjamin.

HENOCH civitas, quam condidit Cain. Gen. 4. v. 17. positionis incertæ, hanc tamen ad Libanum, in tribu Aser reponit Adrichomius, Enosam qaæ dicit Iosephi sive Henochiam.

HERED. v. Adar & Eder.

HIRMA. v. Harma.

Hermon mons. Deut. 3. v. 8. Septuag. ἀερμών. cap. 4. v. 48. *vſque ad montem Sion, qui eſt Hermon.* Septuag. σιὼν ὅ ἐςιν ἀερμών. Ioſue 11. v. 3. *ad radices Hermon, in terra Maſpha.* & v. 18. *per planitiem Libani, ſubter montem Hermon.* Mons itaque à Libano, ad montes Galaad protenſus, qui & Sion, & Sarion, & Sanir dictus, nam Deut. cap. 3. citato v. 9. *Hermon, quem Sidonii Sarion vocant*, Amorrhæi Sanir, apud Septuag οἱ φοίνικες ἐπονομάζουσι τὸ ἀερμὼν σανιὼρ, ϗ ὁ ἀμοῤῥαῖος ἐπωνόμασαν αὐτὸ σανίρ. erat in tribu dimidia Manaſſe, ipſam ab Arabia ſeparans. fuerat olim pars Regni Og regis Baſan, vocaturque Iudic. 3. v. 3. Baal-Hermon, à fano Baal.

Hermoniim. Pſalm. 41. v. 7. quidam putant ſignificare incolas montis Hermon, ſicque legunt Hermonii. alii plurale eſſe nominis Hermon, aut ſaltem partem aliquam hujuſce montis. legunt Sept. ἑρμωνιεὶμ.

Herthim. v. Hethim.

Hesebon. Num. 21. v. 25. Septuag. ἐσεβὼν. erat civitas Sehon Regis Amorrhæi, regia. quę poſtea in terminis tribus Ruben (cui illam vtpote à filiis Ruben reædificatam aſſignat Adrichomius) & Tribus Gad, ad quam pertinuiſſe conſtat, ex Ioſue cap. 21. v. 37. vbi facta confugii civitas Levitis datur, vbi apud Septuag. ἐσεβὼν. confirmaturque ex 1. Paralip. 6. v. 81. Cant. 7. v. 4. fit mentio de Piſcinis, quæ erant in Heſebon; ætate Hieronymi vocabatur Eſbus.

Heser. 3. Reg. 9. v. 15. civitas, quam ędificavit Salomon. putat Adrichom. eandem eſſe quæ ſupra Asor.

Hesmona. Num. 33. v. 29. & 30. ap. Septuag. σελμωνᾶ. vigeſima ſexta manſio filiorum Iſraël in deſerto Sinaï, quæ Hieronymo Aſmona & Aſemona.

Hesron. Ioſue 15. v. 3. in vulgata edit. Esron. Septuag. ἀσωρὼν. & v. 25. *Carioth, Heſron, hæc eſt Aſor.* apud Septuag. ϗ πόλεις ἀσερὼν αὕτη ἀσὼρ. civitas in tribu Iuda, ad meridionalem plagam. textus Septuag. ſuadet vnicam facere ex Carioth-Heſron, & poteſt credi fuiſſe *Cariath*, quod verbum civitatem ſignificat.

Hethæi, ab Hethæo filio Chanaan, populi ex his, qui terram promiſſionis incolebant, qui etiam Cethæi. apud Septuaginta χετταῖοι; regionem circa Hebron incolentes, quæ ceſſit poſtea tribui Iuda.

Hethalon. Ezech. 47. v. 15. & 48. v. 1. *via Hethalon* id eſt via, quæ ducit ab Hethalon, in Septuag. ſecundum partem deſcenſus ipſius abſcindentis, Hethalon terminus erat ſeptentrionalis ſimul & occiduus; videtur mihi fuiſſe mons, nam S. Hieron. in hunc locum montem altiſſimum explicat, confirmat v. 7. cap. 34. libri Num. vbi pro Hethalon, eſt mons altiſſimus, in Septuag. ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος. à Monte Mons, pars erat haud dubie montis Libani. vrbem, ſed abſque fundamento facit Adrichomius.

Hethim. Iud. 1. v. 26. in noſtra editione Herthim, apud Sept. χεττιΐν. terra ſive regio; quæ Ethim & Cethim, quam ponit Adrichomius in tribu Ephraim; crediderim aliam non eſſe à terra Cethim, de qua ſupra.

HEVÆI, populi ex his, qui terram Chanaan incolebant, ex Deut 2. v. 23. Australem plagam, sic enim, *Hevæi, qui habitabant in Haserim vsque Gazam*. & Iosue 13. v. 4. ad meridiem autem sunt Hevæi. plagam quoque septentrionalem. Iosue 11. v. 3. Hevæus *quoque qui habitabat ad radices Hermon in terra Maspha*. Iudic. 3. v. 3. Hevæum qui habitabat in monte Libano in medio quoque regionis ex eod. cap. v. 19. *Hevæus qui habitabat in Gabaon*.

HEVILA. Gen. 15. v. 18. apud Septuaginta εὐιλὰτ. & 1. Reg. 15. v. 7. solitudo seu potius regio Arabiæ Petrææ Australis, ad sinum Arabicum, quam incolebant Amalecitæ. aliàs Evila.

HEVILATH. Gen. 2. v. 11. *terra Hevilath vbi nascitur aurum*. apud Septuag. εὐιλὰτ. hanc Colchidem esse putat N. Sanson, cujus libentissime subscribimus opinioni.

HIERAPOLIS, vrbs Phrygiæ magnæ, in Asia minori, quæ postea Archiepiscopalis sub Patriarcha Constantinopolitano, proxima Laodiceæ. Turcis hodie *Seldeschbeher*.

HIRSEMES, *id est civitas solis*. Iosue 19. v. 41. in Septuaginta πόλεις σαμμαύς. civitas tribus Dan, aliàs Hairsemes, & Heirsemes.

HISPANIA, regio Europæ occidentalior, quæ ab Ibero flumine Iberia, ac etiam Græcis Hesperia. ab ortu & meridie Mari & Gaditano freto terminata; ab occasu Oceano Atlantico; à septentrione Cantabrico Oceano, Pyrenæis montibus à Gallia semota est. olim in citeriorem & vlteriorem distincta: à Romanis in Bæticam, Tarraconensem & Lusitaniam; tandem in plura regna divisa est, quę Hispaniæ etiam dicta sunt; hodie vernaculo sermone *Espagna*, Gallico l'*Espagne*.

HOBA, *quæ est ad Lævam Damasci*. Gen. 14. v. 15. Septuaginta χωβὰ. S. Hieron. Chobaa villa est in regionibus Damasci. aliàs Soba, vt vult Adrichomius; essetque eadem ac Soba metropolis Syriæ Sobal; de qua infra.

HODSI in concordantiis Hadsi. 2. Reg. 2. v. 6. terra inferior Hodsi in Septuag. εἰς γῆν θαβασὼν ἥ ἐστιν ἀδασαί. regio, quæ ex textus lectione trans Iordanem videtur, in dimidia tribu Manasse, de hac hactenus siluerunt authores.

HOLON. Iosue 21. v. 15. in Septuag. χιλλὰ. ipsa est HELON. 1. Par. 6. v. 58. eadem quoque ac OLON. Iosue 15. v. 51. Septuag. χαλοὺ. civitas tribus Iuda, facta confugii & Levitis assignata. nota hic Ios. 21. v. 15. αἰλὼμ subsequens melius respondere civitati Holon, & nos fateri debere inversum esse ordinem. & 1. Paral. 6. v. 58. pro Holon mutato ordine legi σελνὰ.

HOR mons, *qui est in finibus terræ Edom*. Num. 20. v. 23. Septuag. ὤρ. trigesima quarta mansio filiorum Israël in deserto.

HOREB, mons. Exodi 3. v. 1. Septuag. χωρήβ. alias Oreb. jugum montis Sinaï, vt proinde mons sanctus sit nominatus. in deserto Madian. Petra Horeb, ad radices hujus montis, ex qua Moyses sitienti populo aquam eduxit.

HOREM. Iosue 19. v. 38. jungit N. Sanson Magdalel Horem; & merito. nam apud Septuag. his duabus vocibus vnica respondet, ex

illis vt clarum est composita μεγαλααείμ. alias Magdiel. Oram, civitas munita, in tribu Nephthali.

Horma. 1. Paralip. 4. v. 30. v. Harma.

Horma. Num. 14. v. 45. Septuag. ἑρμά. & cap. 21. v. 3. ipsa eadem Harma. sicut & Deut. 1. v. 44.

Horma. Iosue 19. v. 29. in Septuag. ῥαμά. civitas tribus Aser, in colle sita, juxta Eleutherum fluvium.

Horonites. v. Oronaim.

Horræi & Horrhæi. Gen. 36. v. 20. 22. 29. 30. Septuaginta χοῤῥαῖοι & χοῤῥί. populi sub Duce habitantes in terra seu monte Seïr, in terra Edom; prope australem terminum tribus Iuda; ipsis expulsis, ibidem habitaverunt filii Esau.

Hosa. Iosue 19. v. 29. apud Septuag. ἰασίφ. alias Osa, civitas tribus Aser.

Hucac, male in concordantiis Hacoc vide supra Halcath.

Hucuca. Iosue 19. v. 34. apud Septuag. ἰακανά. civitas tribus Nephthali, aliàs Hucoca, Vcuca, & Vcoca, S. Hieronymo Icoc. in plaga meridionali, prope tribum Zabulon & tribum Aser.

Hus. Iob 1. v. 1. Septuag. ἐν χώρᾳ τῇ αὐσίτιδι. terra Hus sive Hus aut Vs & Vz creditur regio vltra Iordanem inter Palæstinam & Cœlesyriam media, & Arabiæ desertæ confinis in Trachonitide & dimidia tribu Manasse quam Aquila dicit γῆ οὔς, sicut & Complut. editio, quæ Ausitis etiam dicta est, vt credi potest ex Septuaginta hæc vulgaris opinio potest destrui ex iis, quæ dicimus in verbo Pharan.

Hus. Thren. 14. v. 21. filia Edom, quæ habitas in terra Hus, vox Hus non est in Septuag. Theodoretus tamen & editio Compluten. ὢς legunt. regio à præcedente, vt pote in Idumæa, eadem plane & vnica Ausitis de qua supra suo loco; quam arbitror veram fuisse patriam Iob. vide verbo Pharan.

Husati. 2. Reg. 21. v. 18. *Sobochai de Husati*, in Septuaginta σεϐοχὰ ὁ ἀςατωθί. cap. 23. v. 27. *Mobonnai de Husati*; de quo nihil in Septuag. derivatum Nomen Husathites. 1. Paral. 11. v. 29. in Septuag. Sobochai (de quo supra) ὁ οὐσαθί. idem cap. 20. v. 4. σωσαθί. locus hic hactènus intactus & ignotus, conjecto tamen fuisse in tribu Simeon, nam iste Sobochai in 1. Paralip. 27. v. 11. dicitur de stirpe Zarahi. Zareitarum vero familia Num. 26. v. 13. ad tribum pertinebat Simeonis.

I

Iabes Galaad. Iudic. 21. v. 28. Sept. ἰαϐεὶς γαλαάδ. civitas Galaaditidis regionis, trans Iordanem, in dimidia tribu Manasse, super collem sita, apud fluvium Hieromace, à civitate Pella euntibus Gerasam, in sexto milliario. vicus erat ætate sancti Hieronymi. de nemore Iabes Galaad fit mentio 1. Reg. 31. v. 13. Hieronymo Iabis. Iosepho Iabisus & Iabissa.

IABNIA. 2. Paralip. 26. v. 6. apud Septuag. ἰαβνὴς. ipsa haud dubie Iamnia de qua infra.

IABOC & IEBOC, torrens. Septuag. Gen. 32. v. 22. ἰαβώχ. Iosue 12. v. 2. ἰαβὸκ. Ieboc. Num. 21. v. 24. Septuaginta ἰαβὸκ. Iosepho Iobacchus. hic ab ortu in occasum è montibus Arabię fluens, vrbem-que Rabba irrigans, profluit in Iordanem, vbi è mari Galilææ egreditur, estque in finibus tribuum Gad & dimidiæ tribus Manasse.

IACHANAN. vide Iecnam.

IADASON. Iudith. 1. v. 6. in Septuag. ὑδάσπῃ fluvius; Hydaspes autem, vt vult Ptolemæus, fluvius est Indię, ab Imao monte Austrum versus Indum fluvium ingrediens.

IAGVR. Iosue 15. v. 21. Septuag. ἀσώρ. civitas tribus Iuda, ad australem & orientalem plagam.

IAIR. Iosue 13. v. 30. oppida sub ditione Iair. vide Avoth-iair; incola regionis, in qua erant oppida, IAÏRITES.

IAMNIA. 1. Machab. 4. v. 15. in codice Græco ἰαμνία. 5. v. 58. ἰάμνεια. cujus incolæ IAMNITÆ. ipsa est Iabnia de qua supra. civitas in campestribus tribus Dan, maritima, & portus, quæ sub Christianorum imperio Episcopalis, sub metropoli Cæsarea. hodie *Zania*.

IANOE. Iosue 16. v. 6. Septuag. ἰανωκὰ. 4. Reg. 15. v. 29. Sept. ἀνιώχ. civitas in tribu Ephraim, ad orientem, prope Iordanem, sancto Hieronymo Iano, illiusque ætate, vicus. dicta quoque fuit Ianum, in 12 lapide Neapolis, vt refert Zieglerus.

IANVM. Iosue 15. v. 53. Septuag. ἰεμαΐν. civitas tribus Iuda.

IAPHETH Iudith 2. v. 15. à torrente Mambre, vsque quo perveniatur ad mare, & occupavit terminos ejus (Mesopotamiæ) *à Cilicia vsque ad fines Japheth, qui sunt ad austrum.* apud Septuag. ἕως ὁρίων ἰάφεθ, τὰ πρὸς νότον κατὰ πρόσωπον τῆς ἀραβίας ad fines Iapheth, qui ad Austrum super faciem Arabiæ. hinc constat Iapheth fuisse Arabiæ regionem, quam incolebant Madianitæ; non vero Iaffam seu Ioppen, vt male quidam sunt suspicati.

IAPHIE. Iosue 19. v. 12. Septuag. φαγγαί. civitas tribus Zabulon, ad austrum & orientem.

IARAMOTH. Iosue 21. v. 29. in Sept. ῥεμμὰθ ipsa est RAMETH, Iosue 19. v. 21. Septuag. ῥεμμὰς. eadem ac RAMOTH. 1. Paralip. 6. v. 73. Septuag. ῥαμώθ. civitas tribus Issachar, facta confugii & concessa Levitis.

IAREPHEL. Iosue 18. v. 27. videtur esse ea, quæ in Septuaginta ναλκάν. civitas tribus Benjamin. S. Hieronymo Ierphel.

IARIM mons. Iosue 15. v. 10. mons Iarim, ad Aquilonem. legunt Septuaginta πόλιν ἰαρὶν ἀπὸ βοῤῥᾶ. Iarim interpretatur saltus sive sylva. est itaque mons Arboribus plenus, cum vrbe cognomine, ad Aquilonem tribus Iuda, in finibus Benjamin.

IASA. Iosue 21. v. 23. Septuag. ἰασὰ. Iudic. 11. v. 20. Septuaginta ἰασὰ. Ieremiæ 48. v. 21. Septuag. ῥεφὰς. ipsa est IASSA. Iosue 13. v. 18. in Septuag. βασάν. eadem ac IASER. Iosue 36. & Iassa. 1. Paralip. 6,

v. 78. Septuag. ἰαζὰ. erat itaque civitas trans Iordanem, quæ *Sehon* regi Amorrhæorum erepta, cessit tribui Ruben & effecta confugii, Levitis est assignata. aliàs Iessa, & Gessa & Iahas h dicta.

IAZER. Num. 21. v. 32. Septuag. ἰαζὴρ. 2.Reg. 24. v. 6. pro Iaser in Sept. est ἰαζὴρ. 1. Paralip. 26. v. 31. Iaser-Galaad. in Septuag. ἰαζὴρ τῆς γαλααδίτιδος ipsa est IEZER. 1. Paralip. 6. v. 81. Septuag. ἰαζὴρ. civitas prius Amorrheorum in Galaaditide, cujus erat terminus, quam filii Gad extruxerunt, quæque eorum tribui cessit, postea fuit assignata Levitis. adjacens terra regio Iazer dicta est, & Torrens Arnon flumen Iazer, vicinusque lacus mare Iazer est nuncupatus.

ICONIVM. Act. 13. v. 51. vrbs Lycaoniæ aliquando metropolis in Asia minori. Archiepiscopalis. nunc vulgo *Cogni*.

IDVMÆA, quæ & EDOM, & DVMA cujus indigena IDVMÆVS regio vicina terræ promissionis, ad meridiem hanc habens, ad Aquilonem; Arabiam ad ortum; sinum Arabicum ad austrum, Ægyptum vero ad occasum quæ hodie *Bidumi*.

IEABARIM. Num. 21. v. 11. apud Septuag. ἀχαλγαί. & cap 33. v. 44. & 45. in Septuag. γαί. trigesima octava mansio filiorum Israël, in solitudine, quæ respicit Moab, contra orientalem plagam, demum in termino australi tribus Ruben.

IEBLAAM. Ios. 17. v. 11. omittunt Sept. quorum tamen Complut. editio habet ἰεβλαάμ. Iudic. 1. v. 27. apud Septuag. βαλαὰκ. 4. Reg. 9. v. 27. ἰεβλαάμ. civitas potens juxta Gaver, in dimidia tribu Manasse, cis Iordanem.

IEBNAEL. Iosue 19. v. 33. Septuag. ἰεφθαμαί. S. Hieronymo Iabnel, civitas in tribu Nephthali; non longe à Iordane meridiem versus, forte Iabnia, sive Iosephi Iamnia, in Galilæa.

IEBNEEL. Iosue 15. v. 11. Septuag. λεβνὰ. civitas ad mare, in sorte tribus Iuda, postea intra fines tribus Dan; non aliam crediderim à Iabnia sive Iamnia. nam Zieglerus Iabneel portum Iamnitorum dictam asserit, v. verbo Iamnia.

IEBOC. v. Iaboc.

IEBVS. v. Ierusalem.

IECMAAN. v. Cibsaim.

IECNAM. Iosue 21. v. 34. ap. Septuag. μααν. alii codices ἰεκναάμ. videtur eadem ac IACHANAN Carmeli. Iosue 12. v. 22. in Septuag. ἰεκὸμ τῦ χερμὲλ; ipsa quoque IECONAM. Iosue 19. v. 11. Septuaginta ἰεκμαν. civitas olim Regia, quæ postea cessit tribui Zabulon, à qua Levitis est data; sita ad Torrentem Cisson, versus mare Magnum, apud Carmelum.

IECTEHEL. 4. Reg. 14. v. 7. *apprehendit petram in prælio vocavitque nomen ejus Iecthehel*. in Septuag. ἰεθοὴλ. rupes, cum munitione, vt verosimile est, ad linguam maris Mortui, in australi & orientali termino tribus Iuda, prope Idumeam.

IECTHEL. Iosue 15. v. 38. ap. Sept. ἰαχαρεὴλ. civitas tribus Iuda.

IEDALA. Iosue 19. v. 15. Septuag ἰεριχὼ. Complut editio ἰεδαλὰ. civitas tribus Zabulon, quę etiam Iedaba, vt ait Adrichomius.

IEGBAA. Num. 32. v. 35. omittunt Septuag. Iudic. 8. v. 11. Sept.

Ἰεγλεάλ. aliàs Iecbaa, ciuitas reædificata à filiis Gad, in eorum videlicet tribu.

IEMINI terra. 1. Reg. 9. v. 4. Septuag. Ἰαμίν. videtur prædium hujus familię, in finibus tribuum Ephraim & Benjamin.

IEPHLETI. Iosue 16. v. 3. Septuag. ἀπφαλὶμ vel Iefleti, ciuitas & terminus filiorum Ioseph, in tribu Ephraim, ad occidentem.

IEPHTHA. Iosue 15. v. 43. de ea nihil in Sept. ciuitas tribus Iuda.

IEPHTAHEL vallis. Iosue 19. v. 14. in Sept. γαιφαὴλ. & IEPHTHAEL vallis. eod. cap. v. 27. Septuag. ἡ ἐκγαὶ ἡ φθαιὴλ. vallis in finibus tribuum Zabulon & Aser, cum torrente cognomine.

IERAMEEL. 1. Reg. 27. v. 10. *contra meridiem Ierameel*. Sept. ἰεσμεγὰ. cap. 30. v. 29. *in vrbibus Ierameel*: nihilominus nomen hoc familiæ esse videtur, potius quam loci.

IERICHO, vrbs olim regia & populosa, quæ etiam Oza Iosepho, & Ptolemæo Hiericus; vna ex vndecim toparchiis Iudææ, quæ aliquando ciuitas palmarum appellata, in tribu Benjamin; Christianorum tempore Episcopali sede cohonestata, ab Hierosolymis 150 stadiis, à Iordane stadiis sexaginta distans. illam *Eriha* vocat Nubiensis, in 5. parte clim. 3.

IERIMOTH. Iosue 10. v. 3. Septuag. ἰεριμὼθ. Ios. 15. v. 35. Sept. ἰεριμὼθ. ciuitas olim Regia, quæ postea cessit tribui Iuda, quarto lapide ab Eleutheropoli distans. ipsa est ARAMA, de qua 1. Regum 30. v. 30. nam apud Septuaginta vocatur ἰαειμὼθ. est quoque eadem ac IERIMVTH. de qua Esdræ 11. v. 29.

IERON. Iosue 19. v. 38. ap. Septuag. κεριωὶ. ciuitas potens in tribu Nephthali, quæ aliàs Giron. Hebraice Iron.

IEROSOLYMA. vide infra Ierusalem.

IERVEL solitudo. 2. Paralip. 20. v. 16. Septuag. ἰεριὴλ. in tribu Iuda, ad Aquilonem & Ortum, non longe à fluuio seu torrente.

IERVSALEM, quæ prius IEBVS, quam sicut & vicinam Regionem incolebant IEBVSÆI, quæ & Hierusalem, à Grǽcis Solyma & in libr. Machab. IEROSOLYMA: ciuitas olim Regia. in tribu Benjamin, quæ Dauidici Regni, omniumque Regum Iuda sedes fuit. Palæstinę metropolis; aliquando ciuitas sancta appellata, totius orientis notissima & clarissima: quâ (vt prædixerat Christus) penitus euersâ, noua in proximo loco ædificata est, & Ælia nominata. primùm Archiepiscopalis, postea patriarchalis effecta, nunc à Turcis *Cuz* appellata. ipsa est ab Isaia cap. 29. ARIEL dicta, à Ptolemæo Capitolia.

IESANA. 2. Paralip. 13. v. 19. apud Septuag. ἰεσωνὰ. ciuitas, cum filiabus suis. de ea silent Authores. erat sub ditione Ieroboam Regis Israel, videturque fuisse in tribu Ephraim.

IESIMON. 1. Reg. 23. v. 24. in Septuag. ἰεσσιμοῦ. locus hactenus intactus. de quo sic loco citato: *in deserto Maon, in campestribus ad dexteram Iesimon* addunt Septuag *ad occidentem*, erat itaque in tribu Iuda, ad occidentem deserti Maon, prope montem Carmelum.

IESSE, terra. Iudith 1. v. 9. vide suprà Gessen.

IESVE. 2. Esdrę 11. v. 26. Septuag. ἰησοῦ locus de quo nihil apud Authores. videtur tamen ciuitas tribus Iuda, vt cætera loca ibidem enumerata.

IETA. Iosue 21. v. 16. civitas tribus Iuda, data levitis. apud Sept. ταvὶ. creditur eadem cum JOTA, de qua Iosue 15. v. 55. in Septuag. Ἰτάν. civitas itidem tribus Iuda, quæ hebraice Iutah.

IETEBATHA. Num. 33 v. 33. apud Septuag. Ἰετεβαθὰ. Deut. 10. v. 7. in Ietebatha in terra aquarum atque Torrentium. trigesima mansio filiorum Israel in deserto, prope montem Gadgad.

IETHELA. Iosue 19. v. 42. in Sept. σιλαθὰ. civitas tribus Dan.

IETHER. Iosue 15. v. 48. Septuag. ἰεθὲρ. & cap. 21. v. 14. Septuag. αἰλὼμ. ordo hic inversus est & sequens γελλὰ. deberet restitui, αἰλὼμ etenim melius civitati Holon respondet, & 1. Paralip. 6. v. 58. mutato ordine ἰεθώρ. de ea quoque 1. Reg. 30. v. 27. in Septuag. ἰεθὸρ quæ aliàs Iecter, cujus incola IETHRÆVS & IETHRITES civitas tribus Iuda, ex iis, quæ fuerunt datæ Levitis, factæque confugii.

IETHNAM. Iosue 15. v. 23. Septuag. ἰθμαὰμ; vbi non exprimitur sequens Ziph, ex qua cum Iethnam vnicam facit N. Sanson, legens Iethnam-Ziph. civitas tribus Iuda, Ziph cum sequenti Telem jungit Zieglerus.

IETHRÆVS & IETHRITES. vide suprà in Iether.

IETHSON. vide Cademoth.

IEZER. vide Iazer.

IEZRAEL. Iosue 15. v. 56. in Septuag. ἰαζιὴλ. civitas tribus Iuda, ex qua erat Achinoa vxor David. 1. Reg. 25. v. 43. vbi in Septuaginta ἰεζραὴλ.

IEZRAEL & IEZRAHEL. Iosue 19. v. 18. in Septuag. ἰαζὴλ. 1 Reg. 29. v. 1. Septuag. ἰεζραὴλ. 3. Reg. 4. v. 12. in Septuag. ἰσραὶ. civitas tribus Issachar, in finibus dimidiæ tribus Manasse, sedes regia Achab Regis Israel; ætate Sanuti anno vid. 1306. vocabatur *Carethi*. nunc vulgo *Zerechin*. seu Gerinum magnum.

Item fons Iezrael. 1. Reg. 29. v. 1. quem Niger in Geogr. Asiæ com. 4. postea dictum Tubania credit.

Vallis quoque Iezrael. Iosue 17. v. 6. civitati Iezrahel vicina.

hujus vrbis incola IEZRAHELITA. fit etiam in script. mentio de Agro Iezrael, & de vinea Naboth Iezrahelitæ, prope hortos regios.

IIM. Iosue 15. v. 29. apud Sept. βακὼκ. hanc cum Esem jungit N. Sanson, ex duobus vnicam faciens, probatque sententiam ex lectione veterum bibliorum, in quibus pro Iim & Esem legitur Humesem. sed huic opinioni repugnare videtur lectio Septuag. interpretum.

ILLYRICVM. Rom. 15. v. 19. Illyrium & Illyria, Græcis Illyris. Regio Europæ ab occasu Arsya flumine, ac lineâ ab Arsyæ fontibus, ad Colapis fluvii ortum ductâ; à septentrione perpetuis montium jugis à Pannoniâ; ab oriente Monte Scodro & fluvio Drilone à Macedonia submovetur; Liburniam & Dalmatiam complectens, nunc Europææ Turciæ pars, cum parte Germaniæ, quæ Danubio fluvio australis est, *Sclavonia*.

INDIA, regio majoris Asiæ amplissima, olim ab occasu Indo flumine (à quo nomen sortita est) terminata; ab Aquilone Emodis montibus à Scythiâ secreta, ab ortu Sinæ regnum; à meridie mare Indicum habens; in citeriorem & vlteriorem divisa; citeriorem

quæ

quæ intra Gangem fluvium, vlteriorem, quę extra illum est, nomen ab ea derivatum INDICVS, regionis indigena INDVS, de ea Esther lib. 1. cap. 8. Nota Iob. 28. v. 16. *non conferetur tinctis Indiæ coloribus*. legunt ibidem Sept. Καὶ ὐ συμβασταχθήσεται χρυσίῳ σωφίρ. *& non conferetur auro Sophir*. Sanctus Augustinus legit Ophir vt observat Nobilius, additque. *Notant Græci hanc esse regionem Indiæ feracem gemmarum & auri optimi.*

IOPPE. Iosue 19. v. 46. Septuaginta Ἰόππη. civitas in districtu tribus Dan, maritima, & portus Iudææ, ex cujus Toparchiis vna, quæ & Iapho & Iaspha hebræis Iaffa, sicut etiam hodie vulgo nominatur; erat in excelso saxo condita. tempore Christianorum Episcopali sede donata est, & anno 1250. à Ludovico Francorum Rege turribus & muris cincta. hujus civitatis incolæ IOPPITÆ.

IORDANIS, fluvius totius terræ promissionis maximus, sub Libano monte, apud Cæsaream Philippi, gemino fonte oriens, atque in Austrum per aquas Merom & lacum Genezareth defluens, ac tandem in Asphaltitem lacum seu Mortuum mare desinens; tribus Ruben & Gad & dimidiam Manasse, quas ad lævam sive orientem habet, ab aliis tribubus separat. in scripturis celeberrimus.

IOTA. v. Ieta.

ISCARIOTES à vico Iscariot, quem post S. Hieronymum, in tribu Ephraim reponit Adrichomius.

ISMAELITÆ ab Ismael nuncupati populi, qui in plures nationes divisi, Agarenos puta & Saracenos, Arabiam Petręam ac felicem incoluerunt. Ismael autem Gen. 25. v. 18. *habitavit ab Hevila vsque Sur, quæ respicit Ægyptum, introeuntibus Assyrios*. in Septuag. *donec veniatur ad Assyrios*, quod concluderet Arabiam desertam & Mesopotamiam.

ISRAEL, hoc nomine ante Salomonem tota gens Hebræorum intelligebatur, quæ quadringentis annis in Ægypti terra Gessen commorata, demum per quadraginta annos per desertum oberrans, tandem in terram promissionis introducta, ibi sedem fixit.

Israel, à Salomonis tempore, Regnum, quod decem tribus (exceptis tribubus Iuda & Benjamin) complectebatur. Gentile vtriusque nomen ISRAELITA, ISRAELITES; fœmininum ISRAELITIS.

ISSACHAR, vna ex tribubus filiorum Israel, quæ à mari Magno, vbi mons Carmel, in longum protensa, ad Iordanem fluvium vsque extenditur; in inferioris Galilæę parte Australi, tribum Zabulon habens ad Aquilonem, dimidiam tribum Manasse ad Meridiem.

ISTEMO. v. Estamo.

ITALIA, regio Europæ celeberrima, terminos habens à septentrionibus Alpes; ab ortu Arsyam Histriæ fluvium, & mare superum, quod & Hadriaticus sinus dicitur; à meridie mare inferum, sive Tuscum; ab occasu iterum Alpes & Varum amnem. indigena ITALICVS. ipsa est Mosoch. vide hoc verbo infra.

ITVRÆA. Lucæ 3. v. 1. cujus populi ITVRÆI. 1. Paralip. 5. v. 19. populi & regio inter Arabiam & Samariam, in tribu Gad & tribus Ruben parte, sub Tiberio imperatore Tetrarchia facta.

IVCADAM. Iosue 15. v. 56. in Septuag. ἰεκαμὶμ. civitas tribui Iuda.

IVD. Iosue 19. v. 45. hujus loco in Septuag. ἀζὼρ. civitas tribus Dan.

IVDA, tribus inter duodecim potentissima, cui Iosue cap. 15. centum & quindecim civitates assignatæ, in partes undecim est divisa, à qua tamen aliquæ civitates exceptę tribui Simeon, nec non tribui Da i datæ sunt, tribus tamen Iuda remansit cæteris longe potentior & amplior; habens ab ortu mare Mortuum; ab Austro Idumæam conterminam; ab occasu tribum Simeon & tribum Dan; ab Aquilone tribum Benjamin finitimam.

IVDA, regnum, à rebellione Ieroboam sub Salomone, solas tribus Iuda & Benjamin sibi subditas habebat.

IVDÆÆ desertum. Iud. 1. v. 16. quod est ad meridiem Arad. in districtu tribus Iuda, vt ipsa civitas Arad, ad meridionalem plagam.

IVDÆÆ montana; loca sparsim tribus Iuda, vbi civitates supra montes extructæ vel fines ejus ad occasum, prope tribum Simeon.

IVDÆA, hoc nomine intelligitur primo regio Asiæ, minima quidem, sed nobilissima, Syriam (cujus etiam pars fuit) ad Aquilonem habens; ab ortu Arabiam desertam & Petræam; ab Austro Idumæam; ab occasu mare Magnum, quod & Syriacum: variis fuit insignita nominibus, etenim terra Chanaan, terra Promissionis, terra Israel, terra quoque Iuda (à Philisthiim) Palæstina, quæ à Romanis in tres Palæstinas divisa est sub Tiberio Imperatore; Phœniciam etiam continebat & Galilæam; olim duodecim tribubus filiorum Israel distributa; postea in sex dispertita regiones, Galilæam, Samariam, Iudæam proprie dictam intra Iordanem, vltra Iordanem Trachonitidem, Ituræam ac Peræam, & Idumæam, quæ vltra Iordanem. tandem in toto orbe & omnium consensu nationum, sub nomine terræ Sanctæ celebratur. hodie vulgo *la Sourie*. sub ditione Turcica gemit.

Iudæa hoc nomine sępius solum regnum Iuda intelligitur; quod est Iudæa proprie dicta. de eo supra. vtriusque indigena IVDÆVS. derivatum IVDAICVS.

IVNIPERVS, sub cujus vmbra obdormivit Elias propheta, impiæ Iezabel persecutionem fugiens, vnius circiter diei itinere à Bersabee, in deserto, in finibus tribus Simeon, ad Austrum.

L

LABAN. Deut. 1. v. 1. trans Iordanem, in solitudine campestri contra mare Rubrum: inter Pharan, Thophel & Laban & Haseroth. apud Septuag. λοβὸν. vnde non modica ratio asserendi hunc locum esse Lebna. Num. 33. 20. qui apud Septuag. λεβωνᾶ.

LABANA. Iosue 15. v. 42. Septuag. λεβνὰ. hinc constat esse eandem ac LEBNA, de qua Iosue 10. v. 29. 30. 31. &c. in Septuag. λεβνά. civitas primò Regia, postea in tribu Iuda. eadem pariter ac LOBNA.

Iof. 21. v. 13. in Septuag. λεμνὰ. fed eadem Lobna. 4. Reg. 8. v. 22. in Septuag. λεβνὰ. civitas Levitica effecta. 1. Paralip. 6. v. 57. in Septuag. λεβνὰ. 4. Reg. 23. v. 31. Septuag. λεβνά. 2. Paral. 21. v. 10. qui textus refpondet 4. Reg. 8. v. 22. fupra cit. in Septuag. λομνὰ. 4. Reg. 19. v. 8. vbi eadem, quæ Ifaiæ 37. v. 8. vbique λεβνὰ. ætate S. Hieronymi villa erat, prifcum nomen Lobna retinens.

LABANATH. Iofue 19. v. 26. fic apud Septuag. civitas & terminus tribus Afer; alia eft, vt dixi, à civitate Ahalab.

LACEDÆMON. 2. Mach. 5. v. 9. πρὸς λακεδαιμονίους. Lacedæmones hujus civitatis incolæ. civitas ergo nobiliffima Peloponnefi; vt afferit Stephanus de Vrbibus, quæ prius Sparte, in Laconica regione, & Græciæ primaria, ad Eurotam fluvium, primo Epifcopalis, fub Arch. Cor. poftea metropolis effecta. hodie vulgo *Mifithra* in *Morea*.

LACHIS. Iofue 10. v. 3. & 5. &c. in Septuag. λαχὶς. vrbs regià. in forte tribus Iuda. Iof. 15. v. 39. Septuag. μαχὴς. poftea ceffit tribui Dan, vt patet Iofue 19. v. 47. vbi vocatur LESEM. apud Septuag. λαχὶς. *& vocaverunt eam Lefem Dan ex nomine Dan patris fui*. in Septuag. λασενδὰν. ætate S. Hieronymi villa, feptimo milliario ab Eleutheropoli, euntibus Daromam, diftans à Cariathiarim ad duas leucas contra occidentem.

LAHELA. v. Chale.

LAHEM. 1. Paralip. 4. v. 22. in editione Complut. Septuag. λεὶμ. non videtur diverfa civitas à Bethlehem, de qua fupra.

LAIS. Iudic. 18. v. 7. Septuag. λαϊσὰ. hinc conftat effe eam quæ LAISA, If. 10. v. 30. Septuag. etenim λαισὰ, eadem quoque quæ LYSA. Gen. 10. v. 19. apud Septuag. λασὰ. civitas. quæ à fexcentis viris tribus Dan expugnata, poftea DAN appellata fuit, fub quo nomine de ea fæpe in fcript. vt pote termino feptentrionali terræ promiffionis, vnde fæpe à Dan vfque Berfabee; erat in tribu Nephthali. ipfa quoque Græcis Paneas, & Diofpolis, demum CÆSAREA PHILIPPI, in novo Teftamento, Neronias etiam dicta. Ptolemæo Cæfarea Paniæ & Panias, ad fontes Iordanis fluvii, in finibus Cœlefyriæ, & ad montis Libani radices fita. Epifcopalis demum fub Archiepifcopo Tyrio. nunc excifa vulgo *Belina* feu *Belenas* quibufdam *Bolbec*. illam in Phœnicia collocat Ptolemæus. ante portam civitatis confluunt fluvioli Ior & Dan, qui fic fluvium Iordanem efficiunt.

LAISA, quæ fupra Laïs.

LAMPSACUS. 1. Mach. 15. v. 23. quæ & Lampfacum; olim Pityufa dicta & Pityeia Homeri, inquit Stephan. vrbs Myfiæ, juxta Propontidem, in Afia minori: apud Granii oftia. Archiepifcopalis. hodie vulgo *Lampfico*.

LAODICIA, ad Coloff. 2. v. 1. quæ & Laodicea, vrbs quæ tefte Plinio prius Diofpolis, deinde Rhoas dicta, in Lydia, regione minoris Afiæ, ad Lycum fluvium, haud procul in Mæandrum influentem. prope Philadelphiam, Hierapolim & Coloffas. Archiepifcopalis & metropolis. hodie *Laudichia*. cujus incolæ LAODICENSES.

LAPIS ADIUTORIS, inter Mafphath & Sen ad feptentrionalem

plagam tribus Dan, prope fines tribuum Iuda & Benjamin. subter Bethchar. 1 Reg. 7. v. 12.

LEBAOTH. vide Beth-lebaoth.

LEBNA. Num. 33. v. 20. Septuag. λεβωνᾶ. decima septima mansio filiorum Israel in deserto, quam credimus esse eandem cum Laban, de quo supra.

LEBNA civitas regia. vide sup. Labana.

LEBONA. Iudic. 21. v. 19. Septuag. λεβωνᾶ. castrum, quod in tribu Ephraim ponit Adrichom. quodque Lebna, Lepna, & Lemna asserit nominari.

LECHI. Iud. 15. v. 9. id est maxillla, & RAMATH LECHI, id est Elevatio maxillę, v. 17. & vt v. 19. fons invocantis de maxilla. locus in terra Iuda; id est terra Hebræorum; qui in tribu Dan.

LECVM. Iosue 19. v. 33. apud Sept. δωδάμ. civitas tribus Nephthali ad Iordanem sita; ejusque terminus ad orientem & austrum, vrbi Capharnao vicina, si non eadem cum ipsa sit.

LEHEMAN. Iosue 15. v. 40. videtur ea, quæ apud Septuaginta κϛαχὼς. civitas tribus Iuda.

LESA. vide Lais.

LESEM, & LESEM DAN. vide Lachis.

LEVI tribus vna filiorum Israel, eaque sacerdotalis; per aliàs omnes tribus dispersa, specialem non habens regionem, cujus proinde nomen ad Geographiam non spectat.

LEVITÆ DOMVS. Iud. 19. v. 18. in latere montis Ephraim.

LIBANVS. Deut. 1. v. 7. in Septuag. ἀντιλίβανος. sic cap. 3. v. 25. sic cap. 11. v. 24. sic quoque Iosue 1. v. 4. & cap. 9. v. 1. sed cap. 11. v. 17. per planitiem Libani in Septuag. λιβάνου. ex his solis locis script. (alios omittimus brevitatis gratiâ) constat nomine Libani in scripturis debere intelligi montem Antilibanum Ptolemæi (nam Libanum montem, vltra Damascum ad septentrionem collocat.)

Libanus itaque mons, de quo agimus, quique Antilibanus Ptolemæi, à mari Syriaco, in orientem, Arabiam desertam vsque protensus; terram Promissionis, tribum videlicet Aser & Nephthali à septentrione terminabat. cujus amplam descriptionem vide in Adrichomio. nunc ab Arabibus *Lobnan*; à Syris *Lebnon* appellari asserit Gabr. Sionita cap. 6.

LIBYA, regio, cujus indigenæ LIBYES, hoc olim nomine tota exprimebatur Africa. Libya proprie dicta, pars Africę inter Ægyptum inferiorem ad ortum, & Cyrenaïcam regionem ad occasum. Libya exterior nunc regio & desertum *de Barca* Libya interior nunc *Biledulgerid* cum deserto.

LINGVA MARIS SALSISSIMI. Iosue 15. v. 2. & alibi. in Septuag. est summitas ac etiam extremitas. erat pars australior & occasum versus maris Mortui, in modum lingvę efformata, eratque terminus, ab ortu versus austrum, tribus Iuda.

LOBNA. vide Labana.

LOD. 1. Paralip. 8. v. 12. Septuag. λὼδ. civitas, quam ædificavit Samad de tribu Benjamin, quamque eapropter in tribu Benjamin

ponit Adrichomius: sed cur ad Iordanem? nescio.

LODABAR. 2. Reg. 9. v. 4. & 5. non variant Septuag. locus aut prædium, forte vrbs vltra Iordanem, vt colligi potest ex cap. 17. v. 27. in tribu Gad. Iosepho Labatham. 7. Antiq. c. 5.

LVITH. Isai. 15. v. 5. Septuag. λουιθ. Ieremiæ 48. v. 5. qui apud Septuag. 31. v. 5. ἀλώθ. oppidum Moab in monte situm, in districtu tribus Ruben prope Oronaim; quod ætate Hieronymi Luitha nominabatur.

LVZA. vide Bethel.

LVZA. Iudic. 1. v. 26. civitas à præcedenti diversa, constructa in terra Hethim vel Herthim, vt est in editione nostra, apud Septuag. χεττίμ. ostendimus in verbo Cethim, hanc terram esse insulam Cyprum, in qua credendum est hanc vrbem fuisse ędificatam.

LYCAONIA regio Asię minoris Mediterranea, & pars Cappadocię australis, Isaurię ab occasu, Cilicię ab austro, Armeniæ minori ab ortu finitima, cujus metropolis Iconium, à qua nunc regio vulgo *Cogni* appellatur.

LYCIA, regio Asiæ minoris, maritima, in ora australi, quæ à septentrione & occasu Asia proprie dicta, à meridie mari suo Lycio, ab ortu Pamphilia terminata est; nunc vulgo *Aldinelli* & *Menteseli*.

LYDA. 1. Machab. 11. v. 34. codex Græcus λύδδα. vna ex tribus civitatib. quas Rex Demetrius Iudęis concessit. vide supra ἀφαίρεμα. eadem itaque est ac LYDDA civitas in tribu Ephraim, quæ postea Diospolis est appellata, vna ex vndecim toparchiis Iudææ, aliàs Lidda: eam etiam Trigida appellatam fuisse, ait sanctus Hieronymus; demùm Episcopalis facta, sub Patriarcha Hierosolymitano. vulgo. S. Georgius. ipsi vicinam civitatem *Rama* construxerunt Arabes, post tempora Mahumeti; sic refert Sanutus. lib. 3. p. sexta cap. 4.

LYDIA, regio Asię minoris, ab austro Cariam, ab occasu Asiam proprie dictam, à septentrione & ortu Phrygiam habens conterminam. hodie vulgo *le Sarchan*.

LYDI Ezech. 30. v. 5. in Septuag. λυδοὶ. & LYDII. Ierem. 46. v. 9. apud Septuag. cap. 26. v. 9. λυδοὶ. & Ezech. 27. v. 10. in Sept. λυδοὶ. populi Africæ, inter Lybiam & Africam proprie dictam, vt suspicor. nam Iudith. 2. v. 13. in Septuag. Phud (quæ est Africa propriè dicta) & Lud. (quæ mihi hæc videtur regio) simul junguntur.

LYDI. 1. Machab. 8. v. 8. in codice Gręco est λυδίαν. regio vt apparet, Asiæ magnæ, nam ibi Medis seu Mediæ conjunguntur.

LYSTRA & LYSTRÆ. Act. 14. v. 6. civitas Lycaoniæ. Act. 27. v. 5. Lystra, quæ est Lyciæ, (confines sunt Asiæ minoris regiones) tamen in Græco & melius pro Lystra legitur μύρα.) Episcopalis sub Iconio metropoli; excisa.

M

MAARA SIDONIORVM. Iosue 13. v. 4. (in Sept. solum Sidonii) id est Spelunca Sidoniorum, quæ postea Cavea Tyri dicta est, inexpugnabile postea Christianorum municipium, in Sidoniensi territorio, in tribu Aser.

MACCES. 3. Reg. 4. v. 9. Septuag. μαχμὶς. vnus è locis præfecturæ Bendecar, qui haud dubie in tribu Dan, vt cætera loca ibi simul enumerata. forte μαχὲς. de qua in Septuag. Iof. 15. v. 40.

MACEDA. Iofue 10. v. 10. &c. Septuag. μακηδά. vbi erat fpelunca, civitas olim Regia; quæ poftea fuit tribus Iuda. Iofue 15. v. 41. ibi in Septuaginta μαχηδὰν in octavo milliario Eleutheropoleos contra folis ortum. Iofue 12. v. 16. Maceda in Septuag. vocatur ἠλάθ.

MACEDONIA, regio Europæ ampliffima, ab ortu Ægæo Mari conclufa; à meridie Theffaliâ & Epiro; ab occidente Ionio mari; ab aquilone Scardo monte & Orbelo; Myfiæ & Thraciæ parti confinis, olim Emathia, & Mygdonia, nunc ejus Occidua pars *Albania*: pars ad ortum *Iamboli*. quę ad auftrum *Comenolitari*. ejus indigena MACEDO. oftendimus per terram Cethim, in libro 1. v. 1. Machabæorum c. 1. intelligi Macedoniam; in aliis vero facrę fcript. locis, per terram Cethim, infulam Cyprum effe intelligendam. vide verbo Cethim.

MACELOTH. Num. 33. v. 25. vigefima fecunda manfio filiorum Ifrael in deferto.

MAGHATI. Deut. 3. v. 14. Septuaginta μαχαθί. Iofue 12. v. 5. Sept. μαχὶ. Regio aut civitas vltra Iordanem; primùm ad Regem Bafan pertinens; poftea dimidiæ tribus Manaffe. Adrichomius vult eandem effe cum Maacha, regionemque vocari Syriam Maacha; 1. Paralip. 19. v. 6. fed probavimus Maacha effe nomen viri. V. Abel domum Maacha. vrbem effe afferit Ziegler. juxta montem Hermon, & Regiam Aram, id eft Syriæ partis, quæ Geffuri, fed fitum ex Hieronymo ponit ad Iordanem, in tribu Nephthali.

MACHMAS. 1. Reg. 13. v. 2. civitas terminus tribus Ephraim contra Auftrum; alias Magmas, & Megmas. non longe à Gabaa tribus Benjamin; ætate S. Hieronymi vicus grandis, nunc vulgo *Byra*. ipfa eft MECHMAS. 2. Efdræ 11. v. 31. quidam afferunt hodie *Elbir* appellari.

MACHMETHATH. Iofue 16. v. 6. Septuag. ἰκασμὼν Nobilius obfervat libros veteres partim habere ἰκλομὼν, partim μαχὼθ. alios μαχθὼθ. Iofue 17. v. 7. fuitque terminus Manaffe ab Afer, Machmethath. in Septuag. fines filiorum Manaffe δηλανὰθ, quæ eft ad faciem filiorum Anath. in aliquo libro ἀπὸ ἀσὴρ τῆς μαχθὼθ ἡ δηλαὰθ. hoc fundamento potuiffet conjecturam fuam fulcire N. Sanfon; Afer cum Machmethath confundens. civitas itaque dimidiæ tribus Manaffe cis Iordanem, ad fines tribus Ephraim.

MADABA. 1. Machab. 9. v. 36. in codice Græco μηδαβὰ. eft itaque eadem ac MEDABA, de qua Num. 21. v. 30. & Iofue 13. v. 9. Septuag. μαιδαβὰ. civitas prius Ammonitarum, dein Amorrhæorum, tandem tribus Ruben, ad torrentem Arnon, cujus vicina Regio, campeftria Medaba.

MADIAN, terra, cujus populi MADIANITÆ. de quibus fæpius in fcripturis. hos appellat Stephanus de Vrbibus, Madrenas, & Mandianitas, populi Arabiam, & præcipue Petræam incolentes. quorum Regio terra Madian dicta; nulla vero eft mentio in tota fcriptura

de vlla civitate, cui speciale nomen Madian. nihilominus de Madian, vt civitate loquitur Zieglerus.

MADON. Iosue 11. v. 11. Rex Madon in Septuag. μαρῶν. civitas regia, quę versus Aquilonem fuisse videtur terræ Chanaan, nullam video rationem illam (vt vult Nic. Sanson) confundendi cum vrbe Abdon.

MAGALA. 1. Reg. 17. v. 20. versus duodecimus vsque ad trigesimum primum desunt in Septuag. sed eos restituit Nobilius in notis. itaque vulgata editio. venit ad locum Magala. codex Græcus εἰς τὴν στρογγύλωσιν. ad rotunditatem (id est vallum) locus erat prope vallem Terebinthi, in tribu Iuda.

MAGDALEL. vide Horem.

MAGDALGAD. Iosue 15. v. 37. apud Septuag. μαγαδαλγάδ. idest turris fœlicitatis. civitas tribus Iuda.

MAGDALVM castrum in littore maris Galilææ, ac in tribu Zabulon, à quo volunt Mariam, de qua Matth. 27. v. 56. Magdalenam esse nominatam. sed cur non à Μαγδαλὰ; quæ latine Magedan, de qua infra?

MAGDALVS. Exodi 14. v. 2. in Septuag. μάγδωλος. Ierem. cap. 44. v. 1. locus in monte situs, inter sinum Arabicum sive mare Rubrum, & Nilum fluvium, Magdolus Stephano, est civitas Ægypti; videlicet inferioris.

MAGEDAN. Math. 15. v. 30. in Græco μαγδαλὰ. regio aut locus ad orientem maris Galilææ, in dimidia tribu Manasse, vicinus Dalmanuthæ, si non idem cum ipsa.

MAGEDDO. Iosue 12. v. 21. ap. Septuag μαγεδδώ. cap. 17. v. 11. μαγεδδώ. civitas olim regia, postea in dimidia tribu Manasse cis Iordanem, ad Aquas, ab ipsa Mageddo dictas, cui vicinus etiam campus Mageddo nominatus, de quo Zach. 12. v. 11. vrbs nunc *Subimbre* sive *Subube* appellatur. campus vero hodie dicitur planities *de Saba*.

MAGETH. 1. Machab. 5. v. 26. & 36. in codice Græco μακέδ. civitas magna & munita Galaaditidis regionis, in tribu Gad.

MAGI. Matth. 1. v. 1. & 7. & 16. de his anxie quærunt Interpretes; vnicus mihi audiendus videtur Stephanus de Vrbibus, qui verbo *Magia*, sic ait, sunt & *Magi gens circa Mediam*. dictio itaque ad Geographiam spectans.

MAGOG. Ezech. 38. v. 1. terra Magog. gens futura, vt prædicit Ezechiel. cujus sicut & Gog nondum certa potest esse sedes; de his plurimæ Authorum sententiæ, seu potius conjecturæ. regiones Iagog & Magog sub climate quinto. parte 10. reponit Nubiensis; subditque de his fabulosa.

MAGRON. 1. Reg. 14. v. 2. in Septuag. μαγδών. Isaiæ 10. v. 28. pro Magron vulg. editionis, est μαγγεδώ. locus erat in extremitate civitatis Gabaa, in tribu Benjamin, in summitate collis, ibi erat Malus Granatus, sub qua sedere solebat Saül.

MAHANAÏM. Genes. 32. v. 2. id est castra, locus sic à Iacob appellatus, vbi post fœdus cum Socero suo Laban initum, in monte

Galaad, ipsi obviam occurrerunt Angeli; civitas, quæ *Iosue* 13. v. 26. MANAÏM. Septuag. μααν. tribus Gad, quæ Levitis datur. cap. 21. v. 37. in Septuag. καμιν. 1. Paralip. 6. v. 80. μααναΐμ. erat ad Aquilonem, ad fines dimidiæ tribus Manasse. & vicinum erat desertum Manaïm.

MALLOTÆ, incolæ civitatis Ciliciæ, cui nomen Mallus. sic Stephan. de Vrb. de iis. 2. Mach. 4. v. 30. maritima erat ad Pyrami fluvii ostia. Episcopalis sub Archiepiscopo Tharsensi. hodie *Malo* in Caramania.

MALVS GRANATVS. 1. Regum 14. v. 2. vide supra Magron.

MAMBRE & CONVALLIS MAMBRE. vide Hebron.

MANAHATH. 1. Paralip. 8. v. 6. in Septuag. μαχαναθί. regionem in dimidia tribu Manasse cis Iordanem asserit Adrichomius; dictam quoque Manath, Manaath, Manathath. & nunc *Cato* ; cum Castro, sub monte Ephraim, non longe à monte Saron.

MANAÏM. vide Mahanaïm.

MANASSE, vna è tribubus, in duas partes divisa, quarum prima pars cis Iordanem, ab occasu ad ortum in longum protensa. ab ortu, Iordane fluvio, austrum versus, tribu Ephraim; ad occasum mari magno; ad Aquilonem tribu Issachar conclusa erat.

Secunda pars ejusdem tribus trans Iordanem; occasum versus Iordane fluvio & lacu Genezareth, à tribubus Nephthali & Zabulon secernebatur, habens ad aquilonem Syriam; ab ortu Arabiam desertam, à meridie tribum Gad sibi finitimam.

MAON. Iosue 15. v. 55. in Septuag. μαώρ. civitas tribus Iuda, cùm solitudine vicina, quæ desertum Maon. 1. Reg. 23. v. 24. Sept. μαὼν. in campestribus ad dexteram Iesimon.

MARA. Exodi 15. v. 23. μεῤῥὰ. apud Septuag. alias Marath, fons amarissimus, cujus aquæ injecto ligno dulces redditæ; vbi quinta statio filiorum Israel in deserto.

MARE magnum sive Syriacum pars orientalior maris Mediterranei, totam terram Promissionis ab occidente claudens, cujus respectu mare occidentale appellatur, ac etiam mare novissimum, & simpliciter mare. quod mare internum plerumque vocant Authores Latini, mare Mediterraneum à Nubiensi mare nominatur Damascenum, idest Syriacum, Arabes enim Damascum vsurpant pro Syria.

MARE RVBRVM, de quo sæpe in scripturis, quodque filii Israel sicco vestigio, hinc inde aquis recedentibus, transierunt; proprie Sinus est Arabicus, inter Africam (vbi Æthiopia & Ægyptus) & Asiam (vbi Arabia felix & Petræa) habens vicinam ab Aquilone Idumæam. qui per plusquam mille & ducenta millia passuum extenditur. ab Hebræis *mare Suph* nominari dicit Zieglerus.

MARE SALIS. Gen. 14. v. 3. *in vallem Sylvestrem, quæ nunc est mare Salis.* apud Septuag. in vallem Salsam, id est θάλασσα τῶν ἁλῶν. & MARE SALSISSIMVM. Num. 34. v. 3. & MARE DESERTI. *quod est salsissimum.* Deut. 3. v. 17. apud Septuag. ἕως θαλάσσης ἄραβα, θαλάσσης ἁλυκῆς. & MARE SOLITVDINIS. eod. lib. cap. 4. v. 49. *mare Solitudinis (quod nunc vocatur)* MORTVVM. ita

Iof. 3.

Iof. 3. v. 16. dictum est quoque MARE ORIENTALE. Ezech. 47. v. 18. & Zach. 14. v. 8. ibi pro verbis *mare Orientale*. Septuag. legunt εἰς τὴν θαλάσσαν τὴν πρώτην. in mare PRIMVM. tribui Iuda ad orientem; vallis olim Silvestris, in qua quatuor civitates igne cælesti succensæ, à Bitumine dictum lacus Asphaltidis; partem tribus Ruben ad Littus orientale habet; in illud suas evomit ac perdit aquas Iordanis fluvius ab aquilone ingrediens. ejus longitudinem quingentorum octoginta stadiorum, ab aquilone in austrum: latitudinem vero ab occidente in orientem centum quinquaginta stadiorum asserit Iosephus. Stephanus de Vrbibus, sic verbo Zoara. *ad Asphaltitem nuncupatum mare Zoara*. Nubiensis 5. parte clim. 3. illum nominat, *mare Fœtidum, mare Zogar quod appellatur mare Sadum & Amur*. id est Sodomæ & Gomorræ.

MARE TIBERIADIS seu MARE GALILÆÆ. vide suprà verbo Cenereth.

MARESA. Iosue 15. v. 44. in Septuag. βαθησάρ. 2. Paralip 11. v. 8. Septuag. μαρισάν. cap. 14. v. 9. Septuag. μαρησά. aliàs Maresia, civitas tribus Iuda.

MARETH. Iosue 15. v. 59. Septuag. μαγαρὼθ, civitas tribus Iuda.

MASAL. Iosue 21. v. 30. Septuag. βασελλάν. 1. Paralip. 6. v. 74. Septuag, μασαάλ. aliàs Messal & Masan, civitas tribus Aser, data Levitis. juxta Carmelum ad mare. ipsa est MESSAL, de qua Iosue 19. v. 26. Septuag. μασσά.

MASALOTH. 1. Machab. 9. v. 2. in codice Greco μαισαλὼθ. quæ est in Arbellis, civitas in tribu Nephthali, in Galilæa superiori sive Gentium.

MASEPHA. Iosue 15. v. 38. in Septuag. μασφά. civitas tribus Iuda.

MASEREPHOTH. v. suprà aquę Merom.

MASOBIA. 1. Paralip. 11. v. 46. *Jasiel de Masobia*. Septuag. Ἰεσσιὴλ ὁ μεσωβία. vulgata editio suadet Masobia nomen esse loci, dissuadere videntur septuaginta.

MASPHA. Iud. 20. v. 1. & 3. in Septuag. μασσηφά. cap. 21. v. 1. Septuag. μασσηφάθ. est ergo idem locus ac MASPHATH. 1. Reg. 7. v. 5. etenim in Septuag. μασσηφάθ. idem ac MESPHE. Iosue 18. v. 26. apud Septuag. μασσημά. civitas tribus Benjamin, in confinio tribus Iuda, vbi aliquando fuit Arca Domini.

MASPHA. Iud. 10. v. 17. in Septuag. ἐν τῇ σκοπιᾷ. alii codices dictionem habent hebræam ἐν τῇ μασσηφᾷ. quæ speculam significat. & pluribus aliis in locis, pro hac Maspha & in Septuag. specula, eadem est ac MASPHE. Iosue 13. v. 26. nam in Septuag. est μασσηφα. civitas tribus Gad, in Galaaditide regione, vbi Iephte populum judicavit. quam arbitror male ab Adrichomio inter leviticas enumeratam.

MASPHA terra. Iosue 11. v. 3. ad radices montis Hermon. in Sept. εἰς γῆν μασσύμα. & v. 8. *Campus-que* MASPHE, *qui est ad orientalem illius* (Sidonis magnæ) *partem*. Septuag. μασσώχ. in tribu Aser, circa Sidonem, eo vsque Iosue Chananæos est persecutus.

Maspha, *quæ est Moab.* 1. Reg. 22. v. 3. in Septuag. μασσηφὰθ τῆς μωάβ. ipsa est Mephaath. Iosue 13. v. 18. Septuag. μαιφαὰθ. & cap. 21. v. 36. in Septuag. μωφαὰ. & Mephaat. 1. Paralip. 6. v. 79. in Septuag. μαιφλα. civitas tribus Ruben, facta refugii & Levitis assignata. illam Iosephus aliquando Mellen sive Mellam vocat.

Masreca. Gen. 36. v. 36. *Semla de Masreca.* (qui regnavit in terra Edom) in Septuag. ἐκ μασεκκάς. civitas itaque credenda est Idumææ, de qua silent Authores.

Mathanites. *Iosaphat Mathanites.* 1. Paralip. 11. v. 43. in Septuag. ὁ μαιθανί. incola vrbis, quam sanctus Hieronymus dicit Methane nominari, ad Arnonem torrentem in tribu Ruben.

Matthana solitudo. Num. 21. v. 18. & 19. in Septuag. μανθαναΐν. quam transierunt filii Israel, vbi postea fines tribus Ruben, ad orientem & austrum.

Mechmas. vide supra Machmas.

Medaba. v. Madaba.

Meddin. Iosue 15. v. 61. hujus loco in Septuag. legitur ϑαραβαάμ. civitas tribus Iuda, in deserto.

Medemena. v. Beth-marchaboth.

Medena Provincia. vide Media. itaque

Media Regio majoris Asiæ maxima, Caspium mare ad Boream habens, Hyrcaniam & Parthiam ad ortum: Assyriam, & Susianam ad meridiem; & Armeniam majorem ad occasum. nunc vero Regiones complectens, quæ *Schirruan* & Karabach & *Kilan* & *Erak* appellantur. illius populi Medi, sed observa Medorum imperium fuisse longe extensum, quippe qui aliquando Assyriorum regnum, Armeniam, Assyriam, Mesopotamiam, nec non Persiden obtinuerint; vnde in script. civitates Medorum intelliguntur non Mediæ regionis, sed Medorum ditioni subjectæ. Ezech. 27. v. 23. *Chelmad* à Chaldæo paraphr. Media redditur.

Meïarcon. Iosue 19. v. 46. in Septuag. vt notavi verbo Aiecon, pro duabus his dictionibus vnica est. à Mari. ἱεράκων terminus prope Ioppen. civitas tribus Dan; S. Hieronymo Ereccon.

Melita, insula maris Mediterranei, S. Pauli naufragio insignis. Siciliæ ad meridiem, olim Carthaginensium colonia, nunc Equitum S. Ioannis Hierosolymitani sedes tutissima; vulgo *Malta* Gallice *Malte.*

Mello. Iud. 9. v. 6. in Septuag. βηθμααλώ. sententiam Libentius amplector Dn. N. Sanson. cum enim Mello voraginem significet, legenti videbitur Mello fuisse vrbem vicinam vrbi Sichem; in tribu Ephraim, & quasi suburbium illius civitatis.

Mello. 2. Reg 5. v. 9. vorago seu vallis profunda, quæ montem Sion à civitate inferiori Ierusalem secernebat; hæc dictio non est in Septuag. cujus loco, summum, sepem, circuitum aut plenitudinem arcis vsurpant. 4. Reg. 12. v. 20. in domo Mello ap. Septuag. ἐν οἴκῳ μελλώ.

Melothi. Iudith. 2. v. 13. suspicatur N. Sanson hoc verbo vrbem Ciliciæ Malluntem Tarso vicinam (de qua nos supra v. Mallotæ)

debere intelligi, sed nullomodo nobis hæc arridet opinio, nam fundatur in vicinitate Tharsis, sed Tharsim ibi confundit cum Tarso; duplicem conjecturam in re tam difficili referam. si Holophernem non longe vltra Ciliciam fuisse exspatiatum contendant aliqui. verbo Melothi Melitenem civitatem intelligendam, quæ & Melita dicitur, in Armenia minori ad Euphratem fluvium; conjecturam nostram probamus ex eo quod v. 12. dicitur quod Holofernes venerit ad magnos montes Ange, quos verbo *Ange* diximus esse Amanum montem, de Amano autem monte sic Stephanus de Vrbibus verbo Melitene; *Amanus autem mons vsque Euphratem & Melitenem procedit*.

Secunda nostra conjectura est, verbo Melothi posse intelligi Carthaginem vrbem, totius Africæ metropolim (si quis consentiat Holofernem dissitas regiones potuisse pervadere) nam hoc loco apud Septuag. pro effregit Melothi legitur ἢ διέκοψε τὸ φοῦδ ἢ λοὺδ. & pro Tharsis legitur ῥαασὶς. diximus autem in verbo Africa, verbo Phud Africam proprie dictam à Septuag. intelligi; & verbo Lydi per Lud. regionem Africæ vicinam insinuari; Tharsis nomen Chaldæus Africam reddit. 3. Reg. 10. v. 22. cap. 22. v. 29. & Ieremię 10. v. 9. pro Tharsis Carthaginem intelligit S. Hieronym. de locis Hebraicis. Theodoret. in 1. cap. Ionæ. Nec verba textus Septuag. primæ conjecturę repugnant, plures enim per Lud, Asiam minorem interpretantur, ad quam pertinet prælaudata Melitene civitas.

MEMPHIS, civitas quam clarissimam Ægypti metropolim appellat Stephanus de Vrbibus. ad sinistram & occiduam Nili ripam, in Angulo Deltæ è regione Babylonis Episcopalis. Hebræis Noph & Migdol. aliis *Menchis* & *Mitzar*. hodie vt Gabr. Sionita refert. cap. 9. ab incolis *Alcahera* ab Europæis *Alcairo* seu *Cairo*, dictam, quæ olim *Metsr* sicut tota Ægypti regio dicebatur.

MENNI. Ierem. 51. v. 27. quidam hoc verbo inferiorem Armeniam alii Minyas populos Armenię proximos interpretantur. sed quia Septuag. hanc dictionem nulla aliâ propria loci efferunt, crediderim non esse cujusquam loci nomen, & proinde ad Geographiam non pertinere.

MENNITH. Iud. 11. v. 33. civitas Ammonitarum tribui Gad contermina, apud Septuag. pro Mennith legitur ἀρνὼν. in aliis codicibus μεννίθ. quia forte ad Arnon hæc vrbs fuerat posita.

MEPHAAT & MEPHAATH. vide Maspha.

MERALA. Iosue 19. v. 11. Septuag. μαγελδά. civitas tribus Zabulon, non longe à Mari, quæ aliàs Medalaa.

MEROM AQVÆ v. verbo aquæ Merom.

MEROME. Iudic. 5. v. 18. *Zabulon & Nephthali obtulerunt animas suas morti, in regione Merome*. apud Septuag. venerunt ad altitudines agri sui, observat Nobilius Merome idem significare ac ὕψη altitudo. itaque erant loca montosa in terra tribus Zabulon, vbi tribus Nephthali contra Sisaram dimicavit.

MEROZ. Iud. 5. v. 23. *maledicite terræ Meroz*. in Septuag. μηρώζ. creditur fuisse civitas locq certaminis adversus Sisaram vicina,

viris fortibus plena, quæ tamen ad prælium venire noluit, *ob idque* maledicta & perpetua etiam situs oblivione punita.

Merrha. Baruch. 3. v. 23. apud Septuag. μεῤῥάν. locus quem non arbitror esse Maara Sidoniorum, sed Idumææ vt Theman, de quo ibidem sermo est, aut contiguę Arabiæ.

Mesopotamia, quæ dicta est Aram Num. 23. v. 7. regio Asiæ, Euphrate fluvio ad occidentem & meridiem; & Tigri fluvio ad ortum comprehensa; cui ad Boream Armenia major; Assyria & Susiana ad ortum; Babylonia & Chaldæa ad meridiem; Syria vero cum Armenia minore ad occasum. quæ etiam Charam dicta est; nunc vero *Diarbech.* illam Algeziram nominat Nubiensis clim. 4. parte 6.

Mesphe. vide in Maspha.

Messa. Gen. 10. v. 30. Septuag. ἀπὸ μασσῆ. Masse. Messam sive Muzam portum Arabię felicis notum asserit N. Sanson, ad sinum Arabicum & australem plagam.

Messa domus. 4. Reg. 11. v. 6. domus in civitate Ierusalem, apud montem Sion.

Messal. vide Masal.

Methca. Num. 33. v. 28. apud Septuag. μαθεκκά. vigesima quinta statio filiorum Israel in deserto, inter Thare & Hesmona.

Miletus, vrbs illustris in Caria Ionum, inquit Stephanus de Vrbibus, in Asia minori, quæ primo Lelegeis vocabatur, deinde Pithyusa, postmodum Anactoria, tandem Miletus, maritima, non longe à Mæandri fluvii ostiis. Episcopalis sub Archiep. scopo Myrensi. nunc vulgo *Milasso.*

Misor. Iosue 21. v. 36. N. Sanson demptâ virgulâ legendum credit, in solitudine Misor, & merito nam licet in textu Septuag. legatur ἐν τῇ ἐρήμῳ. τὴν μισώ. observat Nobilius in aliquo libro esse ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ μισώρ. Misor itaque erat solitudo, in qua erat civitas Bosor, tribus Ruben.

Misphat fons. vide Cades.

Mitylene, insula maris Ægęi, quæ antea Lesbos, & Lesbia, ad Assum promontorium Mysiæ, quę est Asiæ proprie dictæ finitima, contrà ostia Cayci fluvii; hodie vulgo *Metelin* cujus metropolis Mitylene, civitas Episcopalis, scribitur apud Stephanum Mytilene; quam dicit etiam vocari Mytanida.

Moab Regio, quæ & Moabitis, in qua & campestria Moab, & desertum Moab. Num. 21. v. 13. si quidem Arnon terminus est Moab, dividens Moabitas & Amorrhæos. Iud. 11. v. 18. Arnon quippe confinium est terræ Moab. Regnum erat vbi postea tribus Ruben, torrente Arnon ab ortu, Iordane fluvio ab occasu conclusum; ab austro ad desertum vsque protensum; inco æ Moabitæ quibus permixti, nec non imperantes repeciuntur Amorrhæi. vrbem Moab. vide suprà verbo Aroer. hanc vero nuncupatam fuisse Moab non possumus colligere ex scripturis, nam Isaiæ 15. versu 1. vbi vulg. Ed. legit *murus Moab.* Septuag. legunt τεῖχος τῆς μωαβίτιδος.

Mochona. 2. Esdræ 11. v. 28. *de filiis Iuda & habitaverunt in*

Mechona, & in filiabus ejus. hinc constat civitatem fuisse intra terminos tribus Iuda.

MODIN. 1. Machab. 2. v. 1. codex Græcus. μωδεΐν. civitas in tribu Dan, in qua sepulchra Machabæorum, & marmoreæ Pyramides prææltæ in monte sita, cum deserto vicino, nec non Campo, juxta torrentem, qui apud Secronam effunditur vt observat Zieglerus.

MOLADA. Iosue 15. v. 26. Septuag. μωλαδᾶ & cap. 19. v. 2. in Septuag. καλαδάμ. civitas, quæ primo in sorte tribus Iuda, postea tribui Simeon data.

MOLATHI, cujus incola MOLATHITES. 1. Reg. 18. v. 19. & 2. Reg. 21. v. 8. apud Septuag. μωουλαθὶ; civitas, quam in tribu Simeon collocat Adrichomius, sed quare? non video. quam N. Sanson dicit credi eandem cum superiori Molada, quod adhuc absque fundamento.

MONS AMORRHÆVS. v. Amorrhæorum mons.

MONS in quo Christus Apostolos elegit, & sermonem, in monte nuncupatum, habuit, creditur fuisse non longe à Bethsaïda & Capharnao.

MONS *Dominus videbit.* Gen. 22. v. 14. apud Septuag. ἐν τῷ ὄρει κύριος ὤφθη. creditur à quibusdam esse idem ac Moria Mons; ab aliis, non diversus à monte Calvariæ. de his montibus vide suis locis.

MONS excelsus valde, in quem Matth. 4. Diabolus assumpsit Iesum Dominum nostrum. putatur non longe à Iericho, septent. versus.

MONS. Ios. 15. v. 9. cujus nomen nec in Sept. nec in vulg. ed. qui tamen à Zieglero nominatur Chalcaldema, in terminis tribus Iuda.

MORASTHI. incola MORASTITES patria Michææ prophetæ. cap. 1. v. 1. Septuag. μωρασθεὶ. cap. 26. v. 18. Ierem. in Septuag. cap. 33. Μιχαίας ὁ μωρασθίτης. vicus in Tribu Iuda, juxta Eleutheropolim, orientem versus. teste S. Hieronymo.

MORIA mons. 2. Paralip. 3. v. 1. apud Septuag. ἐν ὄρει τοῦ ἀμωρία. in civitate Ierusalem, super quem ædificavit Salomon templum Domini, in area Ornan, orientali civitatis muro adjacens; creditur idem qui Is. 10. v. 32. mons filiæ Sion.

MOSEL. Ezech. 27. v. 19. *Dan & Græcia & Mosel in nundinis tuis proposuerunt ferrum fabrefactum.* apud Septuag. ἐξ ἀσὴλ σίδηρος εἰργασμένος, ex Asel ferrum factum opere. Asel vero oppidum in Meroe insula Nili, in Æthiopia vt refert ex Plinio Ortelius.

MOSERA. Deut. 10. v. 6. in Septuag. μισαδαί. editio vero Complut. μοσηρά. mansio filiorum Israel in deserto, vbi Aaron mortuus ac sepultus est.

MASEROTH. Num. 33. v. 30. & 31. Septuag. μασουρὼθ. Mansio filiorum Israel in deserto, ordine vigesima septima. non idem locus licet vicinus, cum superiori Mosera, licet ea confundat Adrichomius, nam Mosera, Deut. 10. v. 6. inter Beroth filiorum Iacan (seu Ben-jaacan) & Gadgad ponitur; Moseroth vero loco citato, ponitur inter Hesmona & Benejaacan.

MOSOCH. Ezech. 32. v. 26. in Septuag. μοσὸχ cap. 38. v. 2.

Septuag. μισὸχ. cap. 27. v. 13. in vulg *Gracia, Thubal & Mosoch.* in Septuag. *Gracia & universa & adjacentia.* Iosephus l. 1 Antiq. c. 11. & post eum S. Hieronymus Mosoch. Cappadoces esse putant. melius sane N. Sanson Mosoch asserit esse Italiam, observavit enim quod etiam fecimus. in Isayæ cap. 66. v. 19. vbi in vulgata legitur, verbum Italia ibidem apud Septuag. μοσὸχ legi, & certe Italia vt ex cap. Ezechielis citato 27. v. 13. ex regionibus Græciæ adjacentibus potest reputari.

MYNDVS, vrbs Cariæ, in Asia minori, inter Miletum & Halicarnassum, maritima, Episcopalis sub Archiepiscopo Stauropolitano, vulgo *Mentese.*

Μυρά. Græc text. Vatabli. & alii. pro Lystra legunt. Act. 27. cap. 5. vide verbo Lystra; sed harum lectionum nullam arbitror explodendam.

MYSIA. Act. 16. v. 7. & 8. regio (de qua hic sermo est) Asiæ minoris, in duas divisa, in minorem sive Hellesponticam; quæ ad Hellespontum; Troadem habentem ad Austrum. & in majorem, quæ Olympenica sive vbi Olympeni, quæ Mysia minore & Troade ab occasu; Bythiniâ ab Aquilone; Phrygia ab Ortu; & Asia propriè dictâ ab Austro concluditur.

N

NAALOL. Iof. 19. v. 15. in Septuaginta ναβαὰλ. & cap. 21. v. 35. vbi à Damna distinguitur, cum qua tamen. Iud. 1. v. 30. confunditur, nam in vulgatâ, Naalol legitur, in Septuag. Δωμανά. civitas tribus Zabulon, levitis assignata, quæ aliàs Naalon. sancto Hieronymo Naaloth.

NAAMA, Iosue 15. v. 41. in Septuaginta νωμὰν. aliàs Neama, civitas tribus Iuda.

NAAMATHITES Iob. 2. v. 11. in Septuag. σωφὰρ μιναίων βασιλεύς. cap. 1. v. 1 σωφὰρ ὁ μιναῖος. Minæi ergo, quorum Sophar rex erat, sive Minnæi gens in ora maritima Rubri maris, inquit Stephanus; populi Arabiæ felicis ait Strabo. Mannæos vocat Eusebius in Præparatione Ev. apud quos haud dubie erat Naamath locus, à quo Naamathites Sophar est appellatus.

NAARATHA Iosue 16. v. 7. cujus loco in Septuag. μαχώ. civitas & terminus tribus Ephraim, orientem versùs, apud Iordanem; quæ aliàs Naarath, & Noaratha ætate S. Hieronymi Naorath villa.

NAAS vrbs 1. Paralip. 4. v. 12. sic in Septuaginta ναᾶς. *Techinna pater vrbis Naas* videtur hæc vrbs fuisse in tribu Iuda cujus Genealogia ibi describitur.

NAASSON. Tob. 1. v. 1. locus sub civitate Nephthali; vulg. editio *Nephthali supra Naasson,* in Septuag. ὑπεράνω ἀσήρ. super Aser in Galilæa superiori & tribu Nephthali.

NABO. civitas. Num. 32. v. 38. & cap. 33. v. 47. vbi in Septuag. ναβαῦ, quæ Isayæ 15. v. 2. dicitur, apud Septuag. Nabay Moabiti-

dis, cap. 46. v. 1. in Septuag. ναβὼ. ipsa est NEBO Num. 32. v. 3. in Septuag. ναβαῦ. civitas Moabitarum, quam in sua tribu reædificaverunt filii Ruben, in qua Idolum Chamos sive Beelphegor fuisse arbitratur sanctus Hieronymus.

NABVTHÆI populi Arabiæ qui Stephano de vrb. Nabathæi; erant tribui Gad ad ortum contermini, & Machabæorum amici; qui etiam dicti sunt Arabes Tubianæi. Nabatheni aliàs Tubianæi. v. hoc verb.

NACHOR Gen. 24. 10. id est vrbs in qua habitabat Nachor, ipsa est Haran in Mesopotamia, de qua supra, vide Haran.

NACHON Area. id est area ipsius Nachon, 2. Reg. 6. v. 6. apud Septuag. ἕως ἅλω ναχώρ. eadem est ac area Chidon. 1. Paralip. 13. v. 9. locus, qui à morte Ozæ, percussio Ozæ est appellatus, inter vrbem Cariathiarim & domum Obededom seu Ierusalem (certam loci positionem nullus exprimit) vt patet ex loco Paralip. citato. Displicet Abulensis sententia.

Observa 2. Reg. 6. v. 3. & 4. dicitur aream fuisse in domo Abinadab. qui erat in Gabaa. illud Gabaa non esse locum diversum à civitate Cariathiarim. sed Gabaa significare collem. area erat ap. Cariathiarim in domo Abinadab, qui manebat in vrbis colle. Confirmant hanc sententiam Septuaginta, qui pro in Gabaa vertunt, in colle. hoc loco citato ἐν τῷ βουνῷ. favet quoque vulg. editio in qua 1. Paral. 13. v. 6. sic legitur. *ad collem Cariathiarim, qui est in Juda.*

NAHALIEL. Num. 21. 19. Septuag. ναναλιὴλ id est Torrens Dei. inter solitud. Matthana & Bamoth vallem, in regione Moab. in finibus tribus Ruben ad Austrum, prope torrentem Arnon.

NARM. Lucæ 7. v. 11. civitas in tribu Issachar, in finibus tribus Zabulon quam torrens Cisson alluit ad Aquilonem, in secundo milliario montis Thabor ad meridiem non longe à Nazareth; & Endor.

NAIOTH in Ramatha 1. Reg. 19. v. 18. & seq. in Sept. ναυὰθ ἐν ῥαμᾶ. locus in Rama seu Ramatha, tribus Benjamin sex milliaribus distans ab Ierusalem, ad Septentrionem, versùs Bethel.

NAPHIS. 1. Paralip. 5. v. 19. apud Septuag. μετὰ τῶν ναφισαίων. Naphisæi populi Arabiam incolentes, à Naphis filio Ismaelis descendentes, tribubus Ruben & Gad finitimi.

NAZARETH, cujus incola NAZARENVS, civitas Galilææ, in tribu Zabulon duabus leucis à monte Thabor, trium dierum itinere à Ierusalem distans, sita in colle; Iesu Christi Domini ac Salvatoris incarnatione & incolatu celeberrima; quæ postea Archiepiscopalis effecta est, sub Patriarcha Hierosolymitano; tandem illius sedes Archiepiscopalis translata est Barulum vulgò *Barletta* oppidum in Apulia Peucetia, maritimum, in territorio *de Bari.*

NEAPOLIS. Act. 16. v. 11. vrbs Macedoniæ; in confinio Thraciæ, maritima, ad Strimonicum sinum, olim Episcopalis sub Archiepisc. Philippensi. postea metropolis, vulgò *Christopoli.*

NEBO. Num. 32. v. 3. vide supra Nabo.

NEBO, mons Num. 32. 49. in Septuag. ναβαῦ, mons sive superior pars montis Abarim, in terra Moab, cujus montis Nebo cacumen Phasga vocabatur; post modum in funiculo tribus Ruben.

NEISAN. Iosue 15. v. 62. in Septuaginta νεφλαζών. civitas tribus Iuda, quæ sancto Hieronymo Nepsam.

NECEB Iosue 19. v. 33. *Adami, quæ est Neceb*. apud Septuag. ἀρμὶ καὶ ναζὲκ. illam proinde diversam ab Adami putamus. Sic autem explicandus est textus vulgatæ editionis *Adami, quæ est Neceb* id est, quæ paret vrbi Neceb sibi imperanti. civitas itaque tribus Nephthali. sancto Hieronymo Nezeb.

NEHELAMITES. Ieremiæ 29. v. 24. & seq. ad *Semeian Nehelamiten* apud Septuag. vbi hoc cap. ordine est. 36. legitur τὸ αἰλαμίτην Ælamiten, alij legunt Neælamiten, hinc verosimillimum est, oriundum esse ex vrbe Ælam, in tribu Benjamin, de qua supra.

NEHELESCOL, id est torrens Botri, locus in tribu Dan, ad ortum, non longe à torrente Sorec. vbi exploratores terræ Chanaan à filiis Israel missi, Num. 13. v. 24. absciderunt palmitem cum vva sua.

NEHIEL. Iosue 19. v. 27. in septuaginta ἰναὴλ civitas & terminus tribus Aser, aliàs Neiel ad ortum.

NEMRA, vide Beth-nemra.

NEMRIM. Isaiæ 15. v. 6. *Aqua Nemrim*. in septuag. νεμηρίμ. Ieremiæ 48. v. 34. in Septuag. vbi caput illud ordine est 31. νεβρὶν. locus ab aquis nominatus, in terra Moab, postea teste S. Hieronymo, vicus Banamerium dictus, ad septentrionalem plagam Zoaræ.

NEMVS IABES GALAAD. 1. Reg. 31. 13. vide supra Iabes Galaad.

NEPHATHDOR. 3. Reg. 4. 11. in Sept. νεφθαδὼρ. vide sup. Dor.

NEPHI sive NEPHTAR. Machab. 2. v. 36. in codice Græco νεφθαεί. locus vbi sacerdotes, in Persidem abducti captivi, ignem sacrum absconderant, videtur fuisse in regione Babyloniæ.

NEPHTHALI vna è tribubus filiorum Israel ad Aquilonem sita, & Syriæ vicina, cui ab ortu pars superior Iordanis fluvii, à meridie tribus Zabulon, ab occasu tribus Aser conterminа erat.

NEPHTHALI civitas. Septuag. νεφθαλίμ. *in superioribus Galilææ supra Naasson, post viam, quæ ducit ad occidentem, in sinistra habens civitatem Sephet*. ita Tobiæ 1. v. 1. erat in ejusdem nominis tribu Nephthali. nunc vulg. *Suziz, Siziz* vel *Sirin*, creditur fuisse aliquando Episcopalis.

NEPHTHALI mons Iosue 20. 7. super quem sita erat civitas, sedes Nephthali vide hoc verbo.

NEPHTAR. vide supra Nephi.

NEPHTOA fons Aquæ. Iosue 15. 9. in Septuaginta ναφθὼ: & cap. 18. v. 15. in limitibus tribuum Iuda & Benjamin, vnde ad vtramque pertinere videtur. fons est, addit Zeglierus, in conjunctione memoratarum vallium.

NESIB. Iosue 15. v. 43. Septuag. νασίβ. civitas tribus Iuda septimo milliario Eleutheropoleos euntib. Hebron.

NETOPHATHI. *qui erant de Netophati* Ierem. 40. v. 8. τοῦ νετωφαθί. hæc lectionum varietas dubium creat, an dictio illa propria sit viri, an loci.

NETVPHA. 1. Esdræ 2. v. 22. *viri Netupha*. videtur esse civitas (vt cæteræ, quæ ibidem enumerantur) in tribu Iuda, & quia in Se-

ptuag. legitur νετωφὰ, apparet ab ipsa posse derivari Netophatites, de qua dictione pluries in scripturis; eandemque fore cum superiori Netophati, vnde penè jam resolutum videtur præcedens dubium.

Nicopolis. Ep. ad Tit. 3. v. 12. vrbs Epiri maritima, ad Ambracici sinus ostium, olim Episcopalis sub Archiepis. Naupactensi, postea inter metropoles, ad Arachthum fluvium, vulgò hodie *la Prevesa*.

Nilvs. Isayæ 23. v. 3. pro hoc verbo in Septuag. redditur Negociatores. Nilus fluvius Africæ maximus & notissimus, variisque nominibus appellatus; qui ex Æthiopia veniens totam Ægyptum alluit, seseque septem ostiis in mare Mediterraneum exonerat, suis est tum inundationibus, tum cataractis, tum crocodilis celeberrimus.

Ninive. Gen. 10. v. 11. νινυὶ apud Septuag. ab Assur condita in Assyria, ad lævam Tygris fluvii, civitas magna, vt pote trium dierum itinere; ipsa est Ninus apud Steph. appellata, & hoc nomine apud alios authores celebrata, quam quidam hodie *Mosul* appellari, alii asserunt extinctam. illius incolæ Ninivitæ.

Noa. Iosf. 19. v. 13. civitas & terminus tribus Zabulon. apud Sept. confunditur cum Amthar: nam vbi vulg. ed. legit *Amthar & Noa*, legunt vna tantum dictione, μαθαριοζὰ.

Nob. 2. Esdræ 11. v. 32. ipsa est Nobe, quam N. Sanson vult esse eamdem cum Anathoth, quia loco cit. legitur Anathoth, Nob, & Nob sive Nobe, cum sit civitas Levitica tribus Benjamin, nec recenseatur Iosf. 21. & 1. Paralip. 6. inter Leviticas vrbes, concludit debere reponi sub dictione Anathoth. sed cum Levitis datæ sint civitates cum suburbanis sive adjacentibus, cur aliqua ex illis adjacentibus in civitatem non potuerint excrescere? illius sententiam destruit cap. 10. Isayæ vbi Anathot v. 30. & Nobe v. 32. tanquam ab ea diversa recensetur. Nobe itaque civitas sacerdotum, in via, quæ ab Ierusalem ducit Ramatham & Diospolim, ab ea vt asserit S. Hierony. conspici poterat Ierusalem; eam in tribu Benjamin collocat Adrichomius, subjungens, quod forte rectius poneretur in tribu Ephraim, quæ vt dicit Tyrius postea *Betthenidble*. alii *Bethnopolis* est appellata. apud Septuag. 1. Reg. 21. c. 1. & 22. cap. 9. & seq. vocatur νομβὰ.

Nobe altera, Num. 32. v. 42. in Septuag. ναβὼθ. & Iudic. 8. v. 11. in Septuag. ναβαὶ. ipsa est Canath, de qua supra hoc verbo.

Nodab. 1. Paralip. 5. v. 19. apud Sept. ναδαβαίων, populi quidem, sed an ab aliquâ regione Nodab sic appellati, an ab aliquo duce, cui nomen Nodab, est dubium. nam in interpretationib. vocum hebraïc. à Rob. Steph. Nodab asseritur nomen proprium viri

Nophe. Num. 21. v. 30. dictio, quæ in sola vulg. lectione si sit nomen loci, erat in tribu Ruben circa Medaba; sed quia hebraicè vxores significat, vnde Septuag. reddiderunt γυναῖκες, incertum est an sit nomen proprium loci, an nomen appellativum.

Nopheth. Iosue 17. v. 11. in Septuag. μαφετὰ, vrbs, cujus tertia pars pertinebat ad dimidiam tribum Manasse quæ cis Iordanem, vt proinde in confiniis posita prope tribum Issachar, ad occasum re-

ponitur ab Adrichomio.

NORAN. 1. Paralip. 7. v. 28. in Sept. ναρὰν. locus in tribu Ephraim ad orientem.

O

OBEDEDOM DOMVS. 2. Reg. 6. v. 10. *in domum Obededom Gethæi*. Apud Septuag. εἰς οἶκον ἀβεδδαρὰ τοῦ γεθαίου. in Complutensi editione, εἰς οἶκον ὀβὴδ ἐδὼμ. hæc domus erat, aut in agello Ierosolymis vicino, vt putat Iosephus; vel in inferiori parte ciuitatis Ierusalem, cujus pars superior ciuitas David appellabatur.

OBOTH. Num. 2. v. 10. statio trigesima septima filiorum Israel in deserto, in finibus terræ Edom.

ODOLLA. 2. Reg. Paralip. 11. 7. in Septuag. ὀδολλὰμ. ipsa est eadem ac ADVLLAM. Iosue 15. v. 35. etenim apud Septuag. ὀδολλὰμ. & Odullam. Iosue 12. v. 15. ciuitas; quæ primo regia, postea fuit tribus Iuda, quæ S. Hieronymo Adolla, ejusque ætate vicus erat ad orientem Eleutheropoleos. de spelunca Odollam 1. Reg. 22. v. 1. de petra ad speluncam Odollam 1. Paralip. 11. v. 15. fit mentio, quæ loca à ciuitate vicina nomen sumpsêre. ejus incola *Odollamites*.

ONO. 1. Paralip. 8. v. 12. apud Septuag. ὠνὰ ciuitas à Samad de tribu Benjamin ædificata, in hac propterea tribu, in campo sita & in valle artificum 2. Esd. 11. v. 35.

OPHAZ. Ierem. 10. v. 9. vide Ophir.

OPHEL. 2. Paral. 27. v. 3. Septuag. ὀπὰλ ed. Complut. ὀφὲλ. quod arcem excelsam significat, turris erat altissima ciuitatis Ierusalem, in secunda parte vrbis.

OPHER. Iof. 12. v. 17. sept. ὀφὲρ. ciuitas regia; eadem cum Epher, & Geth, quæ est in Opher; vt ex vocum similitudine constat, vide supra his verbis.

OPHERA. Iosue 18. v. 23. Sept. καφερὰ. ciuitas tribus Benjamin.

OPHIR. 3. Reg. 9. 28. *venerunt in Ophir*. in Septuag. εἰς σωφειρὰ. cap. 10. v. 11. *de Ophir*. Septuag. ἐκ σουφὶρ. ita 1. Paralip. 29. v. 4. sic passim de eodem loco σωφὶρ & σουφὶρ. vbi nam Gentium fuerit Ophir, diligentiores authores scrutati fuêre, & in plurimas variasque sententias abiere, quas nunc referre nec est hujus otii nec loci, meam solummodo paucis proferam, videlicet Ophir ipsam fuisse Indiam. quod sic probatur, India Iob. 28. v. 16. vocatur à Septuag. σωφὶρ ab Augustino Ophir; Ophir itaque est ipsa India. vide supra fusius verbo India. eadem quoque est ac Ophaz Ieremiæ 10. v. 9. quæ in Septuag. dicitur μωφὰζ. Holstenius in Ortelium verbo Ophir, nostram tenet sententiam, dicitque Ophir seu Sophir non aliam esse regionem seu locum præter σύπαρα, Indiæ Emporium celeberrimum, Ptolemæi, Arrianii, & Cosmæ Indopleustæ.

OPHNI. Iosue 18. v. 24. nulla in Septuag. est dictio quæ ad hanc referri possit. ciuitas tribus Benjamin.

OREB mons, vide supra v. Horeb.

ORED Petra. v. infra, Petra Oreb.

ORNAN *Jebusæi area* 2. Paralip. 3. v. 1. in Septuag. ἐν ἅλῳ ὀρνᾶ. in Monte Moria, in parte orientali civitatis Ierusalem.

ORONAIM, cujus incola *Horonites*. in Septuag. ἀρωνιὶμ. Ierem. 48. quod cap. in Septuag. est 31. v. 3. ὡρωνιὶμ. v. 5. ὀρωνιὶμ. civitas Moabitarum in tribu Ruben; quam Iosephus Orona vel Oronas vocat, & Arabiæ attribuit.

ORORI. 2. Reg. 23. v. 33. *Semma de Orori*. in Sept. ὁ ἀρωδίτης. locus incognitæ positionis, & videtur idem cum Harodi, de quo sup.

ORTHOSIAS civitas Phœniciæ maritima, inter Tripolim & Aradum. 1. Machab. 15. v. 37. Episcopalis postea sub Archiepiscopo Tyrio. hodie *Thortosia*. ita Leander. Sanutus l. 3. p. 14. c. 2. dicit Tortosam esse ipsam Antaradum: diversæ tamen sunt in Ptolemæo.

OZENSARA civitas in tribu Ephraim, quam ędificavit Sara filia Ephraim, in Septuag. editione Complut. legitur ὀζενσαρὰ, in codice Vaticani, ἢ υἱοὶ ὀζὰν σηρὰ. & filii Ozan Seera, quæ lectio dubium creat, vtrum nomen proprium sit viri an loci.

P

PALÆSTINI, incolæ regionis, quæ Palæstina, de qua supra, verbo Iudæa.

PALMA sub qua sedebat Debora Prophetissa, Iud. 4. v. 5. in tribu & monte Ephraim.

PALMIRA, in terra solitudinis 3. Reg. 9. v. 18. & 2. Paralip. 8. v. 4. apud Septuag. θοεδμὸρ, quæ est Palmyra, castrum Stephano, quæ postea Hadrianopolis est appellata. hebraice Thamor. civitas Syriæ, in Arabiæ desertæ confiniis, à qua regio vicina Palmyra & Palmyrena dicta; Archiepiscopalis, vulgò *Faid*.

PAMPHYLIA & Pamphilia, quæ est Mopsopia, regio maritima Asiæ minoris, ad Austrum, inter Lyciam ad occasum, & Ciliciam ad ortum, mare Pamphilium ad meridiem, & Phrygiam magnam ad Boream, à qua Tauro monte submovetur; nunc Caramaniæ pars occidentalior.

PAPHVS & Paphium, vrbs insulæ Cypri, in ora occidua ad Drapanum promontorium, Episcopalis, à nova Papho septem millia passuum distans versùs meridiem, Palepaphos, nunc etiam *Basso* dicta.

PARADISVS. Gen. 2. v. 8. & seq. vide Eden.

PARTHI, indigenæ regionis, quæ Parthia olim Asiæ notissima; Mediam finitimam ad occasum, Persiam ad meridiem, Ariam & Bactrianam ad ortum, Margianam & Hircaniam ad Aquilonem; plurimæ nunc regiones. vid. *Arac*, *Corasan* &c.

PATARA. Act. 21. v. 1. vrbs Lyciæ maritima, de qua plura Stephanus de vrbibus. in colle, Xantho vrbi vicina, cujus velut Navale; Episcopalis sub Archiepiscopo Murensi, vulgò *Patera*.

PATMOS. Apoc. 1. v. 9. & Pathmos, insula maris Icarii, vna

Sporadum, cum vrbe Episcopali, sub Archiepisc. Rhodiensi, hodie vulgò *Perne.*

PELAGVS CILICIÆ & PAMPHYLIÆ, mare, quod Ciliciam, Pamphyliam, & Cyprum insulam interjacet.

PELVSIVM. Ezech. 30. v. 15. & 16. apud Septuag. v. 15. σαϊς & v. 15. συήνη. Sain & Syene. civitas, quæ ibi vocatur robur Ægypti; in inferiore Ægypto, ad ostium orientalius Nili Pelusiacum ab ea nominatum, quam passim ad sinistram, passim ad dextram collocant Geographi. Archiepiscopalis sub Patriarcha Alexandrino, vulgò *Belbais* vel *Belbeis*, quam aliqui Damietam interpretantur.

PENTAPOLIS. Sap. 10. v. 6. regiuncula terræ Chanaan, sic dicta à quinque vrbibus Sodoma, Gomorrha, Adama, Seboim, & Segor, quarum quatuor primæ igne consumptæ sunt, vbi nunc mare mortuum.

PERGAMVS & Pergamum, vrbs Troadis seu Mysiæ, quidam dicunt Lydię in Asia minori; olim Episcopalis sub Archiep. Ephesino, postea metropolis, mediterranea, ad Caycum fluvium, vulgò *Pergamo.*

PERGE & Perga, vrbs mediterranea Pamphyliæ, in Asia minori, olim Archiepiscopalis ad Cestrium fluvium, vulgò *Pirgi.*

PERSEPOLIS. vide supra Elymaïs.

PERSIS & Persia, regio, cujus incola PERSA & PERSES; regio Asię amplissima & clarissima, inter Susianam ad occidentem, Parthiam ad Boream, Caramaniam ad ortum, sinumque Persicum ad meridiem contenta. hodie *Farsi.* longius tamen olim extensum fuit, ac etiam hodie est, Persarum imperium, quippe qui Assyriorum & Medorum obtinuerint imperia. Persis & Media, priùs Ælam regio Dan. 8. v. 2.

PETRA, Isayę 42. v. 11. & PETRA DESERTI, capite 16. v. 1. civitas olim Moabitarum regia, & metropolis Arabiæ ab ea Petręæ dictæ, quæ teste Iosepho Hebraice Sela, olim Arce, Arcem aut Arecen, Archis, postea Recem, Racemme, demùm Mozera, & Mons regalis; in tribus Ruben confiniis ad Austrum, & vt ait Evagrius lib. 3. cap. 21. in vltimis oris Palestinæ sita, quam in plurali Petras appellat. in ora lacus Asphaltidis ad ortum, & circa medium prope torrentem Zareth, quem habet ad Aquilonem. Episcopalis. nunc vulgò *Krac.* dicta etiam fuit *Rabath* & *Arrabba Moabitu*, id est *Petra deserti*; sic Holstenius annot. in Ortelium.

PETRA DIVIDENS. 1. Reg. 23. v. 28. mons in quem David confugerat, in deserto Maon, in tribu Iuda.

PETRA OREB. Iud. 7. v. 25. in Septuag. σοὺρ ὠρὴβ, mons seu rupes in tribu Ephraim ad ortum, à Madianitarum Rege Oreb ibi interfecto sic nominata.

PHALONITES, derivatum à loco, qui Phalti.

PHALTI, 2. Reg. 23. 26. *Heles de Phalti.* in Septuag. Σελλὴς ὁ κελωθί. hic. 1. Paralip. 11. v. 27. dicitur *Helles Phalonites*, in Septuag. χελλὴς ὁ φελωνί. & cap. 27. v. 10. *Helles* PHALLONITES *de filiis Ephraim*, in Septuag. χελλὴς ὁ ἐκ φαλλοῦς *Chelles*, *qui ex*

Phallus. ex his constat locum hunc fuisse in tribu Ephraim, ex qua erat Helles. Forte Phaselum oppidum, de quo Ioseph. 1. bell. capite 8.

PHANVEL. Gen. 32. v. 30. apud Septuag. εἶδος θεοῦ. *species Dei*, Iud. 8. v. 8. in Septuag. φανουήλ. & turris Phanuel. ibid. v. 17. 3. Reg. 12. v. 25. in Septuag. φανουήλ. locus in finibus Amorrhæorum contra torrentem Iaboc in tribu Gad ad Aquilonem. postea civitas cum turre.

PHARA. 1. Machab. 9. v. 50. vide Pharathon.

PHARAN, campus, desertum & mons. vide supra Cades. & vrbs. Gen. 14. v. 6. campestria Pharan, quæ est in solitudine, apud Sept. ἕως τῆς τερεβίνθου τῆς φαράν ἥ ἐστιν ἐν τῇ ἐρήμῳ. addidit Nobilius in notis, scholium δρυὸς quercum, ἡ πόλις αὐτὴ τοῦ ἰώβ. *civitas hæc ipsius Iob*. hæc sufficiunt ad destruendam sententiam quæ asserit terram Hus, patriam Iob, fuisse in dimidia tribu Manasse trans Iordanem, & astruendum terram Hus sive Ausitidem, vt reddunt Septuaginta fuisse in Idumęa, in solitudine Pharan, cujus erat Pharan civitas ipsius Iob.

PHARATHON, cujus incola PHARATONITES. Iud. 12. v. 15. civitas aut locus terræ Ephraim, in monte ipsius (vt est in Septuaginta) Amalech. in tribu Ephraim. ipsa forte est PHARA. 1. Mach. 9. 50. *in Phara* etenim in codice Gręco legitur φαραθωνί.

PHARPHAR fluvius Damasci, 4. Reg. 5. v. 12 sic dictus, quia ab Amana monte Libani egrediens, Damascum vrbem præterfluit, habens ab occasu parallelum fluvium Abana, deinde versùs Antiochiam tendens. eamque (vt post Sanutum asserit Marius Niger in Asiæ comment. 4.) intersecans in Orontem fluvium decidit, eum arbitror esse, qui Chrysorrhoas id est aurifluus, quia quæcumque inundat opimat. Pharphar autem Arpath, vocatur a Zieglero. in Stephano de vrbibus Βαρδίνη.

PHARVRIM, 4. Reg. 23. 11. Septuag. ἐν φαρουρεὶμ. locus vt videtur civitatis Ierusalem, Symmachus reddit τοῦ φρουρίου in præsidio sive munitione.

PHASELIS, vrbs maritima Pamphyliæ, quæ, teste Stephano de vrbibus, priùs Pityussa, & posteà Pharsalus, hanc Herodianus solus insulam dicit; postea Episcopalis sub Archiepiscopo Myrensi, vulgò hodie *Fionda*.

PHASGA. Num 21. v. 20. *in vertice Phasga*. reddunt Septuag. in vertice excisi. 23. v. 14. *super verticem montis Phasga*. in Septuag. legitur in verticem excisi. Deut. 3. v. 17. *ad radices montis Phasga ad orientem*. apud Septuag. ὑπὸ ἀσηδὼθ τὴν φασγὰ ἀνατολῶν. & eod. cap. pro Phasga est vt supra excisi. cap. 4. v. 49. *ad radices montis Phasga*. apud Septuag. sub Asedoth excisam. cap. 34. v. 1. apud Septuag. φασγὰ. erat itaque cacumen seu vertex montis Nebo, de quo supra.

PHASGA. Ios. 12. v. 3. in Septuag. ἀσηδὼθ φασγὰ. ex dictis supra, constat esse eandem ac Asedoth Phasga, de qua supra, quæ civitas erat ad radices montis Nebo, cujus vertex Phasga dicebatur.

PHATVRES. Ierem. 44. v. 1. in Septuag cap. 51. *in terra Phathures.* ἐν γῇ παθούρης v. 15. in terra Ægypti in Phathures. Ezech. 29. v. 14. ἐν γῇ φαθωρῆς. regio Ægypti, quam superioris Ægypti partem arbitratur N. Sanſon.

PHAV. Gen. 36. v. 39. & 1. Paral. 1. v. 50. in vtroque loco apud Septuag. φογώρ. civitas regia Regis Adar ſeu Adad, qui regnavit in terra Edom. veroſimile eſt eſſe ap. montem Phogor, in terra Moab, tribus Ruben; eamque eandem eſſe ac Beth-phogor, de qua ſupra, nec obſtat quòd Adar regnaverit in terrra Edom, vltra enim Idumæam & vſque ad Moabitas extendi poterat illius imperium.

PHEREZÆVS vnus ex populis terram olim promiſſionis incolentibus; vbinam autem habitaverit ex Gen. 34. v. 30. & ex cap. 13. v. 7. & præcipue ex cap. 17. Ioſue v. 15. colligi poteſt habitaſſe vbi poſtea tribus Ephraim, ac etiam in tribu Benjamin; ibi ſermo eſt de terra Pheræzei.

PHESDOMIN. 1. Paral. 11. v. 13. apud Septuuag. φασοδαμὶν; locus idem cum Domin in tribu Iuda, qui cum Azeca videtur confundi. conſule 1. Reg. 17. v. 1. vbi eadem quæ hîc exponitur, hiſtoriæ particula.

PHETROS. Iſayæ 11. v. 11. in Septuag. Babylonia. huic itaque adhærendum ſententiæ, & non audiendæ leves aliorum conjecturæ, quæ leviſſima vocum ſimilitudine fulciuntur. de Babylonia vide ſupra.

PHIAHIROTH. Exodi 14. v. 1. in Sept. legitur ſuburbium. Num. 33. v. 7. in Septuag. τὸ στόμα ἰερώθ, *ad os Iroth.* quarta manſio filiorum Iſrael in Ægypto, inter Magdalum & mare contra Beelſephon, vbi vrgentibus Ægyptiis rubrum mare tranſierunt.

PHILADELPHIA, de qua in Apoc. cap. 1. v. 11. & cap. 3. v. 7. vrbs Lydiæ; in Aſia minori, Epiſcopalis, olim ſub Archiepiſcopo Sardiano, poſtea metropolis effecta, ad Tmoli montis radices.

PHILIPPI, cujus cives PHILIPPENSES, quæ aliàs novem viæ & priùs Crenides. Act. 16. v. 11. quæ eſt prima partis Macedoniæ civitas colonia quæ etiam Dathus ſeu Datas dicta, in Thraciæ confiniis, inter Pangæum montem & oram marjs Ægæi. Archiepiſ. vulgò *Philippo.* eandem eſſe cum Philippopoli contendit Holſtenius in Ortelium.

PHILISTHÆVS & PHILISTIIM ac PHILISTINI, Gen. 10. v. 14. φυλιστιείμ. Philiſthæi. Iud. 15. 3. & in libris Reg. vocantur à Sept. ἀλλόφυλοι, *alienigenæ.* Eodem nomine Philiſtini populi filiis Iſrael infenſiſſimi, quorum terra ſeu regio in longum ab occidente hyemali in orientem æſtivum porrecta, à torrente videlicet Ægypti vſque Iamniam, mare magnum habebat ad occidentem & tribum Simeon ac tribum Dan (quæ antea fortis tribus Iuda erant) ad occidentem. eratque in quinque Satrapias diſtincta, quarum auſtralior Gaza, dein Aſcalon, Azotus media, poſtea Accaron, tandem Geth borealior ab eis Paleſtinæ nomen ſub Romanis toti promiſſionis terræ datum eſt.

PHISON Gen. 2. v. 11. ipſe eſt qui circuit omnem terram Hevilath, vbi naſcitur aurum. in Septuag. φισῶν. Eccleſiaſtici 24. v. 35. in Septuag. φισῶν. credunt recentiores Geographi eſſe fluvium Pha-

sim, qui è montibus Ararat seu Armeniæ, vt Euphrates & Tigris, originem ducens & septentrionem versùs procurrens, Colchidem irrigat, atque ad occasum inclinatus, Pontum Euxinum ab oriente ingreditur.

PHITHOM. Exodi 1. v. 11. Septuag. πιθὼ. vrbs Tabernaculorum, quam ędificaverunt Pharaoni filii Israel in Ægypto. intra Nilum, vbi in diversos alveos dividitur, collocatur ab Adrichomio.

PHOENICE & Phœnicia, regio & pars Syriæ, ipsam ad Aquilonem, terram promissionis ad meridiem, mare magnum ad occidentem habens, fluviis Chersæo à meridie, Eleuthero ab Arctos conclusa, in qua Syrophœnices & Galilæa gentium, quæ hujus sunt partes, dividitur in Phœniciam, quæ maritima est & ad occasum, & in Phœniciam Libani, quæ Lybaniensis, Libæesa, & Libanisia dicta, ad ortum.

PHOENICE, portus Cretæ (insulæ) respiciens ad Africum & ad Corum. ita Act. 27. v. 12.

PHOGOR. Num. 23. v. 28. mons in Moabitarum regione, sic à celsitudine dictus, à sancto Hieronymo agri specula nominatur. in districtu tribus Ruben.

PHRYGIA, cujus indigena PHRYX, regio Asiæ minoris gemina, major & minor.

Phrygia major sive magna, Bithynię ab Aquilone, Galatię ab ortu, Pamphylię & Lycię ab Austro, Lydię & Mysiæ ab occasu confinis, & in Pacatianam & salutarem divisa, ac mediterranea; hodie *Becsanguil*, *Chioutaie* & *Germian*.

Phrygia minor ad mare, in Hellespontum, Troadem & Mysiam subdividitur.

PHYNON. Num. 33. v. 42. in Septuag. φινὼ. trigesima sexta statio filiorum Israel in terra Edom, vbi civitas, quæ Phęnon, Phenon & Fenon, vbi erant ęris metalla Phennensia dicta; ad quæ in Martyrologio sæpe dicuntur damnati christiani. Martyrologium romanum illustratum consule.

PHVT, licet ista dictio in vulgata editione ad Geographiam non spectet, illâ tamen aliquando ad regionis expressionem vtuntur Septuag. vide Is. 66. v. 19. vbi φοὺδ reddunt pro Africa.

PIGMÆI. Ezech. 27. v. 11. *Pigmæi qui erant in turribus tuis*. legendum Pygmæi. prima edit. Aquilæ (inquit S. Hieronym. cujus sola hîc sufficiet authoritas) Pygmæos: Symmachus Medos; Sept. φύλακες *custodes* interpretati sunt. *& infra*. sive Pygmæi sunt, hoc est bellatores, & ad bella promptissimi: ἀπὸ τῆς πυγμῆς, quæ Greco sermone in certamen vertitur. *hac ille*, sic probans non esse dictionem Geographicam, sed epitheton Aradiorum. non itaque sermo est de hominibus cubitalis staturæ, de quibus ridicula Homerus, obscœna Ctesias fabulatur, quorum meminit Aristoteles; milites arbitror brevioris staturę (propugnandis turribus aptiores) Pygmæos ideo fuisse per allusionem nominatos.

PILA, Sophon. 1. v. 11. pars inferior civitatis Ierusalem, quæ, propter profunditatem, formam pilę seu mortarii exprimebat.

PISIDIA, regio Asiç minoris, inter Phrygiam ad occasum, Galatiam ad Aquilonem, Isauriam ad ortum, & Pamphyliam (*cujus etiam pars Borealior asseritur*) ad meridiem.

PONTVS. Gen. 14. v. 1. *Arioch rex Ponti*, apud Sept. ἐλλασάρ. Aquila πόντου, Symmachus σκυθῶν. regio Asiæ minoris, mari Euxino apposita, inter Bithyniam ad occidentem & Paphlagoniam ad ortum, quæ Pontus Bithyniç.

Est etiam Pontus regio Europæ, pars Mysiç inferioris, eidem mari Euxino exposita.

Sunt etiam, Pontus Galatiæ, Pontus Cappadociæ, Hellespontus, Pontus Polemoniacus. &c.

PRÆDIVM IOSEPH. Ioan. 4. v. 5. in Samaria prope civitatem, quæ dicitur Sichar, in tribu Ephraim; illud ad Austrum collocat Adrichomius.

PROBATICA PISCINA. Ioannis 5. v. 2. in civitatis Ierusalem parte secunda, inter portam vallis & Templum.

PTOLEMAÏS, cujus cives PTOLEMENSES 1. Machab. 5. v. 15. ipsa eadem est ACCHO in tribu Aser. Iudic. 1. v. 31. in Septuag. ἀκχώ. civitas Phœniciç, quç prius Ace & Acco & Accon, & Abiron, post Hastipos, & Colonia Claudia, maritima, Episcopalis sub Archiepiscopo Tyrio, excisa, nunc *Aca*, *Acre*, *Acri* & *Acon* vulgò Gallis *Saint Iean d'Acre*.

PVTEOLI, quç & Dicçarchia ac Diarchia & Dicæa, colonia olim & vrbs Campaniç; maritima; Episcopalis, sub Archiepiscopo Neapolitano, nunc vulgò *Pozzuoli*. & *Pozzuolo*. in terra Laboris.

PVTEVS AQVARVM VIVENTIVM, *quæ fluunt impetu de Libano* Cant. 4. v. 15. ex textu Putei hujus dignoscitur positio. prope Tyrum fuisse putatur, infra vnam leucam; ita Sanutus lib. 3. p. 14. cap. 2.

PVTEI BITVMINIS. Gen. 14. v. 10. vallis silvestris habebat puteos multos bituminis. visuntur adhuc in littore maris Rubri ad occasum & Austrum versùs, in districtu tribus Iuda.

PVTEVS VIVENTIS & VIDENTIS ME, *ipse est inter Cades & Barad*. Gen. 16. v. 14. in deserto & australi parte tribus Simeon.

Q

QVERCVS FLETVS *ad radices Bethel*. Gen. 35. v. 8. Bethel vero postea in tribu Benjamin. vide supra hoc verbo.

QVERCVS. Iosue 24. v. 26. *quæ erat in Sanctuario Domini*. putatur apud civitatem Sichem in tribu Ephraim. aliarum Quercuum situs cognoscetur à nomine locorum ipsis subjunctorum.

R

RABBA. Iosue 13. v. 25. in Septuag. ἀρὰδ. 2. Reg. 11. v. 1. in Septuag. ῥαββαθ. hinc constat esse eandem, quæ RABBATH *filiorum Ammon*. Deut. 3. v. 11. in Septuag. legitur in Arce filiorum Ammon

Ammon 2. Reg. 12. v. 26. in Septuag. ῥαββὰθ quæ etiam vi. 8 Aquarum v. 27. & Ammon & Amman civitas regia, sed Og regis Basan & metropolis Ammonitarum, in Arabia & confiniis tribus Gad & dimidiæ tribus Manasse; à quibusdam terræ promissionis ascribitur, quę postea Philadelphia dicta. Episcopalis sub Archiepiscopo Bostrensi, postmodum metropolis, habens sub se duodecim Episcopos. sita ad torrentem Iaboc. Etiam nunc hodie vulgò *Rabath*.

RABBOTH. Iosue 19. v. 2. vide Dabereth.

RACHAL. 1. Reg. 30 v. 29. apud Septuag. legitur ἐν καρμήλῳ. locus ex iis ad quos David misit dona de pręda, in monte Carmelo tribus Iuda.

RAGAV. Iudith. 1 v. 6. *in campo magno, qui appellatur Ragau circa Euphratem & Tygrim & Iadason.* apud Septuag. legitur ἐν τῷ πεδίῳ τῷ μεγάλῳ, τοῦτ' ἔστιν ἐν τοῖς ὁρίοις ῥαγαῦ. in campo magno, hic est in finibus Ragau. constat campum hunc fuisse in Mesopotamiæ & Assyrię finibus.

RAGES, *in Rages.* Tobię 1. v. 16. Septuag. ἐν ῥάγοις. cap. 3. v. 7. in Septuag legitur ἐν ἐκβατάνοις. cap. 5. v. 8. *in Rages civitate Medorum. quæ posita est in monte Ecbatanis.* cap. 6. v. 6. iterum pro Rages legitur in Septuag. in Ecbatanis vt supra. Creditur à regione (seu monte Ecbatana) in qua erat, sic appellata; nam civitas Ecbatane ab ea duorum dierum itinere distabat, hęc civitas teste Stephano cap. Ῥάγα vocabatur Europus & Arsace; fuit cognominata Straboni Rageia. vulgariter *Roasse* dictam asserit Sanutus, libro 3. parte 4. cap. 1.

RAMA. Iosue 18. 25. Septuag. ῥαμά. & alibi civitas tribus Benjamin, quam sanctus Hieronymus Saülis civitatem vocat. sita in colle inter Ierusalem & Gabaa. 1. Reg. 22. v. 6. *in monte quod est in Rama* pro nemore in aliis codicibus legitur in arboreto, sub Arbore, seu in loco arboribus consito. locus Matth. 2. v 18. non cogit aliam Rama confingere, vt constat ex S. Hieronymo; hæc postea villa facta fuit.

RAMATA. Reg 12. v. 11. apud Sept ἀρμαθαὶμ est itaque eadem ac Ramathaim Sophim, de qua eodem lib. cap 1. v. 1 etenim apud Sept. ἀρμαθαὶμ σιφὰ civitas tribus Ephraim & in monte Ephraim sita, Levitica, licet de ea sicut & de Nobe Iosue cap. 21. & 1. Paralip 6. nulla fiat mentio; erat in confiniis tribuum Benjamin, Dan & Iuda. creditur quę postea Arimathia, quęque deinde dicta fuit *Ramula*. illam in Tamnitica regione montis Ephraim, juxta Diospolim asserit Zieglerus. hodie ab incolis *Gotz*.

RAMATH LECHI, *quod interpretatur elevatio maxillæ.* Iudic. 15. v. 17. locus qui & fons Samson appellatur, in tribu Dan.

RAMESSES. Gen 47. v. 11. vrbs inferioris Ægypti, in terra Gessen, vna ex vrbibus Tabernaculorum, quas Pharaoni extruxerunt filii Israel; eam esse Arsenoitem civitatem dicit Zieglerus.

RAMETH. Iosue 19. v. 21. vide Iaramoth.

RAMOTH. 1. Paralip. 6. v. 73. vide Iaramoth.

RAMOTH GALAAD. Deut. 4. v. 43. Ramoth in Galaad, quę est

in tribu Gad. & simpliciter RAMOTH, Iosue 13. v. 26. in Septuag. ἀραβὼθ civitas confugii & Levitica. 3. Reg. 4. v. 13. Septuaginta ῥεβὼθ γαλαὰδ. illam Iosephus Arimanum aliàs Arimnam vocat. erat vicus ætate S. Hieronymi.

RAPHIDIM. Exodi 17. v. 1. ῥαφιδείν. vndecima statio filiorum Israel in deserto, ad radices montis Oreb.

RAPHON. 1. Machab. 5. v. 37. locus trans torrentem (creditur Iaboc) in Galaaditide, in finibus, vt apparet, tribus Gad & dimidiæ tribus Manasse.

REBLA *contra fontem Daphnim*. Num. 34. v. 11. in Septuaginta βηλὰ. Rebla *quæ est in terra Emath* 4. Reg. 2. v. 33. in Septuag. ῥεβλαὰμ. eadem est ac REBLATHA. 4. Reg. 25. v. 6. ipsa Ieremiæ 52. v. 9. & 10. in Septuaginta δεβλαθὰ. civitas inclyta in tribu Nephthali, juxta Iordanem fluvium.

RECCATH. Iosue 19. v. 35. apud Septuag. non satis clare exprimitur; civitas munita in tribu Nephthali, quæ aliàs Recath, Racath, & Raccath.

RECEM. Iosue 18. v. 27. forte quæ apud Septuag. ῥεκὲμ. civitas tribus Benjamin.

REEMA. Ezech. 27. v. 22. in Septuag. ῥαμμὰ populi Arabiæ & vbi haud dubie Rhegma, vrbs, & Rhegma sinus, circa Persicum sinum, vt refert Stephanus, quæ Rhegama civitas Ptolemæi, in Arabia fœlici ad sinum Persicum, qui sane à Regma filio Chus duxère originem.

REMMON PHARES. Sept. ῥεμμὼν φαρὲς. decima sexta statio filiorum Israel in deserto, non longe à Cadesbarne.

REMMON Petra. Iudic. 20. v. 45. ad Petram cujus vocabulum est Rhemmon. apud Septuag. πρὸς τὴν πέτραν τῦ ῥεμμὼν. Rupes sive Petra in tribu Benjamin, non longe à Gabaa orientem versùs hanc Ioseph appellat Roob.

REMMON. Iosue 19. v 13. in Septuag. ῥεμμωναὰ. eadem est ac REMMONO. 1. Paralip. 6. v. 77. nam in Septuag. ῥεμμὼν. civitas est tribus Zabulon Levitis assignata.

REMON. Ios. 15. v. 32. civitas primùm in tribu Iuda. in Septuag. ἐρωμὼθ. ipsa est REMMON Iosue 19. v. 7. ἐρεμμὼν. nota in vtroque loco Aen seu Ain vulg. edit. videtur confundi. civitas quæ postea tribus Simeon facta est Remmon & Eremmon perperam multiplicat Adrichomius. vicus erat pregrandis ætate S. Hieronymi.

RESEN, civitas magna, inter Niniven & Chale, Gen. 10. v. 12. ap. Sept. δασὲ. aliàs Resem. civitas Assyriæ, quam condidit Assur.

RESEPH. 4. Reg. 19. v. 12. apud Septuag. ῥαφὲς. & Isayæ 37. v. 12. ῥαφὲθ. in Thelassar aliàs Thalassar regione. in Septuag. fermo est tanquam de civitate; Thelassar vero regionis situm vide infra.

RESSA. Num. 33. v. 21. 22. in Septuag. ῥεσσὰν. mansio decima octava filiorum Israel in deserto, inter Lebna & Ceelatha.

RETHMA. Num. 33. v. 18. & 19. in Septuag. ῥαθαμὰ. decima quinta statio filiorum Israel in deserto, inter Haseroth & Remmon-Phares.

RHEGIVM, vrbs olim & colonia in Brutiis, ad fretum Siculum metropolis & Archiepiscopalis, in ora Calabriæ vlterioris contra Messanam, hodie vulgò *Rheggio*.

RHODVS, civitas Archiepiscopalis, in insula cognomine, quæque insula prius Ophiussa & Æthræa, & Stadia, aliisque variis nominibus vocabatur, ad Carpathium mare & oram Cariæ, olim prægrandi solis statuâ seu Colosso nobilis, quæ postea Ordinis Equitum sancti Ioannis Hierosolymitani sedes, nunc sub Turcarum ditione vulgò *Rhoddo*. Gallice *Rhodes*.

Nota Gen. 10. v. 4. & 1. Paralip. 1. v. 7. vbi in vulg. editione legitur Dodanim, Septuag. interp. reddunt ῥόδιοι.

ROGEL FONS, in Horto regio prope Ierusalem ad orientem.

ROGELIM. 2. Reg. 17. v. 27. *Berzellai Galaadites de Rogelim*. Septuag. ῥωγελλὶμ locus vt constat in Galaaditide, in tribu Gad oppidum dicit Adrichomius.

ROHOB. Num. 13. v. 22. in Septuag. ῥαὰβ. Iosue 18. Sept. ῥαὰβ. & v. 30. in Sept. ῥααῦ. in alijs codicibus ῥοὰβ. repetitio nominis Rohob in enumeratione civitatum tribus Aser, & illa lectionum varietas forte suppeditat fundamentum asserendi duplicem civitatem Rohob in tribu Aser, quarum vna fuit Levitis data, cap. 21. v. 31. quæ in Septuag. ῥαὰβ. 1. Paralip. 6. v. 75. ῥοὰβ. vicina regio Rohob dicta, ex loco Num. cit. erat extrema civitatum ad Aquilonem.

ROHOBOTH. Gen. 36. v. 37. *Saül qui de fluvio Rohoboth, qui regnavit in terra Edom*. in Septuag. σαοὺλ ἐκ ῥοωβὼθ τῆς παρὰ ποταμὸν Saül ex Rohoboth, quæ apud flumen. 1. Paralip. 1. v. 48. de eodem ἐκ ῥοωβὼθ. τῆς παρὰ ποταμόν. ex Rohoboth, quæ apud flumen. hic autem vt constat sermo est de Rohoboth civitate; ea vero sita erat ad Euphratem fluvium (qui plerumque simpliciter dicebatur flumen) in australi parte Mesopotamiæ. in vulgata vero editione Euphrates Rohoboth ab hac civitate appellatur, vt sæpissime alii, ab vrbibus quas alluunt. fluvii. fuit autem condita ab Assur, vt referunt Septuaginta in Genesi 10. V. 12.

ROMA, civitas Italiæ totius orbis caput, olim in Latio, cum suburbio Vaticani in Etruria, fluvio Tiberi interfluente. quondam sub Imperatoribus, nunc summorum Ecclesiæ Pontificum sedes, in *Campagna di Roma* super *il Tevere* fluvium.

ROMANI, hoc verbo, non solius civitatis, sed totius illius Imperii in scripturis intelliguntur incolæ.

RVBEN, vna è tribubus filiorum Israel trans Iordanem, sita in terra Moab, habens ab Aquilone vicinam tribum Gad, ab ortu & meridie Arabiam Petræam; ab occasu mare mortuum & tribum Benjamin & partem tribus Ephraim, à quibus Iordane flu. separatur.

RVMA. Iosue 15. v. 52. Septuag. ῥεμνὰ. & 4. Reg. 23. v. 36. Sept. ῥυμά. sancto Hieronymo Duma, civitas tribus Iuda.

RVMA. Iud. 9. v. 41. Septuag. ἀριμά. civitas in tribu Ephraim, quæ ex historia constat non fuisse longe à civitate Sichem; illi non conveniunt quæ ex S. Hieronymo illi tribuit Adrichomius.

S

SAANANIM. Iosue 19. v. 33. in Saananim apud Septuaginta βισημὶν, ex vulg. editionis particula, *in*, regiuncula, in tribu Nephthali, ex textu Septuag. civitas videtur asseri. vult Adrichom. eandem esse cum valle Sennim, de qua infra.

SAARAIM. 1. Paral. 4. v. 31. apud Sept. confunditur cum dictione prçcedenti, & pro Bethtberaï, Saarim legitur domus Baruseorim. ipsa est SARAIM. Iosue 15. v. 36. in Septuag. σακαρίμ. & 1. Reg. 17. v. 52. vbi in Sept. pro in via Saraim legitur in via Portarum. hanc arbitror esse SAROHEN de qua Iosue 19. v. 6. cujus loco in Septuag. legitur, & agri eorum, civitas, quæ primo sortis tribus Iuda, postmodum cessit tribui Simeon.

SABA. Iob. 6. v. 19. σαβῶν Sabçorum. Psalm. 71. v. 10. Septuag. σαβὰ. Isayæ 60. v. 6. Ezech. 27. v. 22. Septuag. σαββὰ. regio (cujus populi SABÆI) Arabiæ Petrçæ, sed etiam vt plurimum fçlicis Arabiæ.

SABA. 3. Reg. 10. v. 4. Septuag. σαβὰ. & Isayæ 43. v. 3. apud Sept. σοήνη Soene, Syene, ex Stephano. vrbs est Ægypti & Æthiopiæ super Nilum fluvium, quæ etiam Siris hodie Asna teste Ziegler in Marmarica, inter Æthiopiam & Ægyptum. de ea Ezech. 29. v. 10. & 3. v. 6. in Sptuag. συήνη. dicta fuit in hebrço Seueneh.

SABAIM. Isayæ 45. v. 14. in Septuaginta οἱ σαβαεὶμ, vertunt Sabæi; & intelligunt authores de Sabæa, seu Saba prçcipua regione Æthiopiæ, de qua statim diximus.

SABAMA. Num. 32. v. 38. Septuag. σεβαμά. & Iosue 13. v. 19. ipsa est SABAN de qua Num. 32. v. 3. etenim legunt Sept σεβαμά. vrbs tribus Ruben, ab ipsis filiis Ruben reædificata, quingentis passibus ab Esebon distantem asserit S. Hieronymus.

SABARIM, locus non longe à civitate Hai. Iosue 7. v. 5. in tribu proinde Benjamin.

SABARIM. Ezech. 47. v. 16. apud Septuag. ἐβραμηλιὼν, civitas aut locus intra terminum Damasci, & sic vt Berotha in tribu Nephthali. ne pro Berotha Beroth (vrbs tribus Benjamin) legendum sit, quæ in Sept. ἐβραθὰ, & sic coincideret cum Sabarim præcedenti.

SABEE. Iosue 19. v. 2. in Septuag. σαμαὰ. civitas tribus Simeon, quam suspicatur N. Sanson eandem cum Bersabee. lectio tamen Septuag. suadet eandem esse ac SAMA, de qua Iosue 15. v. 26. vtrobiq; enim ei statim subjungitur Molada. in Septuag. vero σαμαὰ. quæ primò fuit in sorte tribus Iuda. & transiit ad tribum Simeon.

SACHACHA. Iosue 15. v. 61. apud Sept. αἰχιοζὰ. quæ aliàs Sacha vel Schacha, civitas tribus Iuda.

SALABONI. 2. Reg. 23. v. 32. *Eliaba de Salaboni* apud Septuag. sicut 1. Paral. 11. v. 32. SALABONITES ὁ σαλαβωνὶ, locus hactenus intactus, positionis incognitæ.

SALAMINA & Salamis, quæ postea Constantia dicta, civitas olim

insulæ Cypri, Archiepiscopalis, in ora orientali, excisa, apud Famagustam, ab ea parum in Boream recedens.

SALEBIM. Iudic. 1. v. 35. in Septuag. Σαλαβίν. 3. Reg. 4. v. 9. Septuag. σαλαβὶν ipsa est SELEBIN. Iosue 19. v. 41. Septuag. σαλαμὶν. civitas tribus Dan.

SALECHA. Iosue 12. 4. Septuag. σελχαὶ cap. 13. v. 11. Sept. ἀχὰ. eadem est ac SELCHA. Deut. 3. v. 10. Septuag. ἐλχᾶ. & 1. Paralip. 5. v. 11. filii vero Gad è regione eorum (Agareorum) habitaverunt in terra Basan, vsque SELCHA. Sept. ἐλά. civitas itaque Og Regis Basan. in finibus tribus Gad & dimidiæ tribus Manasse, quæ in ea ideo ad Austrum ponenda, non ad Aquilonem vt fecit Adrichom.

SALEM. Gen. 14. v. 18. *Melchisedech Rex Salem.* Sept. σαλήμ. cap 33. v. 18. *transivit in Salem vrbem Sichimorum, quæ est in terra Chanaan.* Septuag. εἰς σαλὴμ πόλιν σικίμων ἥ ἐστιν ἐν γῇ χαναὰν. est sane eadem, quæ SALIM. 1. Reg. 9. v. 4. in Septuag. σεγαλίμ. & Salim Novi Testam. Ioan. 3. civitas olim regia juxta Iordanem, non longe à Betsan, in dimidia tribu Manasse, quæ cis Iordanem erat.

SALINARVM vallis. vide verbo vallis.

CIVITAS SALIS. Iosue 15. v. 62. in Sept. σαδὼν. civitas tribus Iuda, ad oram maris mortui.

SALISA. 1. Reg. 9. v. 4. Septuag. σαλχὰ. terra Salissa locus & prædium inter montem Ephraim & Salim; forsan in tribu Ephraim.

SALMONA. Num. 33. v. 41. in Septuag. σελμωνά. trigesima quinta mansio filiorum Israel in deserto, inter montem Hur & Phunon, in finibus terræ Edom.

SALMONE. Actorum 27. v. 7. Promontorium Cretæ insulæ ad orien e n.

SALTVS LIBANI, silva quæ montem Libanum tegit.

Domus SALTVS LIBANI à quibusdam creditur fuisse in ipso monte Libano, ab aliis puta Abulensi &, Adrichomio in civitate Ierusalem apud montem Sion, alii tandem (& eorum magis placet sententia) asserunt fuisse suburbanam & sylvestrem; à Iosepho vocatur Domus refrigerii Regum.

SAMA. vide Sabee.

SAMARÆVS. Gen. 10. v. 18. filius Chanaam, à quo videntur populi fuisse, quibus (ne vagari cogantur) sedem in Syria concedit N. Sanson.

SAMARAIM. Iosue 18. v. 22. in Sept. σαρὰ. civitas tribus Benjamin, nulla hactenus mihi apparet ratio illam cum Saharim confundendi.

SAMARIA, regio, mons, & civitas.

Samaria regio Palæstinæ, cujus in medio posita est, inter Iudæam ad meridiem & Galilæam ad Aquilonem; tribum Ephraim, dimidiamque tribum Manasse, quæ cis Iordanem complectens, ejusdem nominis habens metropolim, vtriusque indigena SAMARITANVS & SAMARITA.

SAMARIÆ mons, 3. Reg. 16. v. 24. apud Septuag. σεμερὼν. in

quo constructa vrbs, est itaque SAMARON mons 1. Paralip. 13. v. 4. qui erat in Ephraim.

SAMARIA civitas in tribu Ephraim, ab Amri Rege Israel, super montem Samariæ ędificata, & à monte Samaria dicta, atque ab eo tempore effecta Regum Israel sedes, quæ etiam teste Iosepho dicta est Samaritis, Eitenias, Mareone, & Marion, postea Sebaste & à sancto Hieronymo Sebastopolis appellata, in tribu Ephraim & regionis cui nomen dedit metropolis. demum Episcopalis sub Archiepiscopo Cæsariensi, nunc excisa.

SAMIR. Iosue 15. v. 48. *& in Monte Samir & Iether.* civitas (in montanis quidem, non mons) tribus Iuda.

SAMIR. Iudic. 10. v. 1. in Samir montis Ephraim. Sept. ἐν σαμὶρ ἐν ὄρει ἐφραίμ. civitas in tribu Ephraim.

SAMOTHRACIA, quæ & Samothrace prius Dardania nominata, insula maris Ægæi juxta Thraciam ad meridiem, contra Hebri fluvii ostia, cum vrbe cognomine; nunc vulgò *Samandrachi.*

SAMVS, & Samos insula maris Ægęi, prope Cariam, pene ante Ephesum, quæ prius, vt asserit Stephanus de vrbibus, dicta Parthenia & Dryusa & Athemusa & Melamphylos. hodie *Samo.* Hesychio Ἀσῦσα.

SANAN. Iosue 15. v. 37. Septuag. σεννὰ. sancto Hieronymo Senam, civitas tribus Iuda.

SANIR MONS. vide Hermon.

SAPHON. Iosue 13. v. 27. Sept. σαφὼν. civitas tribus Gad, apud Iordanem.

SARA. Iosue 19. 41. Septuag. σαρὰθ. ipsa est SARAA, Iudic. 13. v. 2. Septuag. σαραὰ eadem ac SAREA. Iosue 15. 33. Septuag. ῥάα. civitas primum in sorte tribus Iuda, sed postmodum tribui Dan data, Samsonis patria, aliàs Sarga, ætate sancti Hierony. vicus in finibus Eleutheropoleos, contra septentrionem pergentibus Nicopolim.

SARAIM. vide Saarim.

SARATHASAR. Iosue 13. v. 19. Sarathasar in monte convallis. apud Septuag. σαρθὰ ἢ σιὼν ἐν τῷ ὄρει ἐνάβ. Sarada & Sion in monte Enab. pro σιὼν, legunt alij σιὼρ. civitas tribus Ruben.

SARDIS sive Sardes, civitas Lydiæ, in Asia minori, quæ olim Tarna & Hyde, apud Tmolum montem, Archiepiscopalis & metropolis, hodie vulgò *Sardia.*

SAREA. vide Sara.

SARED. Iosue 19. v. 12. in Septuag. σεδδοὺκ; credunt eandem esse ac SARID. ibid. v. 10. in Sept. ἐσεδεκγωλὰ. civitas in tribu Zabulon & ejus terminus; inter mare & Celeseth thabor.

SAREDA. 3. Reg. 11. v. 26. in Septuag. σαριρὰ. patria Ieroboam Ephrathęi; in tribu Ephraim.

SAREDATHA. 2. Paralip. 4. v. 17. Septuag. σαρηδαθὰ. ipsa est SARTHAM vt constat ex 3. Reg. 7. v. 46. vbi eadem narratur historia, apud Septuag. σειρά. est quoque locus SARTHAN. Iosue 3. v. 16. pro quo legitur in Septuag. καριαθιαρίμ. nec diversus à SARTHANA. 3. Reg. 4. v. 12. σεσαθὰν. locus aut civitas in tribu Gad, ad Iordanem

versus Aquilonem.

SAREPHTA Sidoniorum. 3. Reg. 17. 9. Septuag. σαρεπτὰ τῆς σιδωνίας, & Amos 2. in plurali neutro in hebræo Sarphath. civitas in tribu Aser, quæ media inter Sidonem & Tyrum. in ora maris non longe ab Eleuthero fluv. à Christianis Episcopali sede illustrata (cujus titulo gaudent Tornacenses suffraganei) sub Tyriorum Archiepiscopo, hodie *Saphet*. & Nubiensi parte. 5. clim. 3. *Tsarphand*. Sarphath eam vocat Zieglerus.

SARHOEN. vide Saarim.

SARID. vide Sared.

SARION mons. vide Hermon.

SARON. Iosue 12. v. 18. Sept. ἀφὼκ. 1. Paralip. 5. v. 16. σαρὼν. civitas regia, quam postea incoluit tribus Gad, vltra Iordanem.

SARON. Isayæ 33. v. 9. *factum est Saron sicut desertum*. hactenus fœde hallucinati sunt authores, qui ex eo quod de Saron mentio fit post Libanum, tum hoc loco tum cap. 35. v. 2. Saron sicut Libanum & illum in tribu Asser sunt arbitrati. Saron vero, vt asserit sanctus Hieronymus in cap. 33. Isayæ. omnis juxta Ioppen Liddamque appellatur regio, in qua latissimi campi fertilesque tenduntur. hujus sancti sententiam jam tenuerant Septuag. qui loco cit. sic legunt ἕλη ἐγένετο ὁ σαρὼν. paludes factus est Saron, quod de monte dici non potest, aptius de planitie. in cap. 35. v. 2. sic idem sanctus Hierony. loca vberrima atque campestria, quæ appellantur Saron pro quibus Symmachus interpretatus est campos. consonat locus 1. Paralip. 27. v. 29. vbi sermo est de armentis, quæ pascebantur in Saron; Saron itaque pascualis, cujus incola SARONITES, quæ circa Liddam & Diospolim, in confiniis tribuum Dan & Ephraim.

SARONA. Act. 9, v. 35. civitas prope Liddam, in tribu Ephraim quam in monte collocat Adrichomius, prope regionem Saron.

SARTHAM. }
SARTHAN. } vide Saredatha.
SARTHANA. }

SAVE. Gen. 14. v. 5. *in Save Cariathaim*. in Septuag. ἐν σαυῆ τῇ πόλει. in Save civitae, dictio hebræa Cariath civitatem significat eodem cap. v. 17. in valle Save quæ est vallis Regis; in Septuaginta εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ σαβύ, τοῦτο ἦν τὸ πεδίον τῶν βασιλέων. in valle Saby, sic erat campus Regum. ex textu primo Septuag. civitatem Save colligimus, ex secundo, vallem, quam dicit Adrichom esse convallem illustrem Gen. 12. v. 6. protensam à lacu Cenereth ad lacum Asphaltitem intra Iordanem, quam hodie Aulonem nominant Palæstini.

SCYTHÆ. 2. Machab. 4. v. 47. hoc nomine sæpius, & hîc præcipue, omnes cardinum borealium gentes intelliguntur, vtpote cæteris feraciores; non vero de Scythis Thraciæ gente sermo est.

SCYTHARVM civitas, cujus incolæ SCYTHOPOLITÆ, v. Bethsan.

SEBOIM, vna è quinque vrbibus regionis Pentapoleos, quæ, igne de cælo descendente, vnâ cum Sodomâ, Gomorrha, & Adama consumpta fuit; omnium australior in mari mortuo, eratq; regia.

SEBOIM VALLIS. 1. Reg. 13. v. 18. Sept. ὁδὸν γαβαὰ τὴν εἰσκύπτουσαν ἐπὶ γαὶ τὴν σαβίμ. viam Gabae vergentem ad Gai Sab im. hinc colligimus vallem Seboim fuisse in finibus tribuum Ephraim & Benjamin, ad radices montis Ephraim, inter Gabae (quæ Gabaa) & Gaï (quæ ipsa Haï).

SECHRONA. Iosue 15. v. 11. terminus tribus Iuda, postea in tribu Dan post Accaron ad Aquilonem, &, vt vult N. Sanson, inter Accaron & Azotum: vocatur ibid. à Septuag. σοκχώθ. alii legunt σακχάρωνα.

SEDADA. Num. 34. v. 8. Septuag. σαραδάκ. & Ezech. 47. v. 15. in editione Complut. Septuag. σαδάδα. sancto Hieronymo Sadada, vrbs seu vicus & septentrionalis terminus terræ Promissionis in tribu Nephthali.

SEGOR. Gen. 13. v. 10. apud Septuag. εἰς ζόγορα. & 14. v. 2. *Rex Bale ipsa est Segor*. in Septuag. βαλάκ, αὕτη ἐστὶ σηγώρ. hoc illi nomen dedit Loth. antea Bala, hebraice Salisa, aliàs Bale & Bela, civitas regia, vna è quinque vrbibus Pentapoleos, eaque minima & sola ab incendio servata; Syriace Zoar & Zooara & Soar, & Seora ad oram occiduam maris mortui, intra fines tribus Iuda, eam ζόαρα vocat Stephanus, dicitque esse vicum magnum & castrum, super Asphaltidem mare appellatum, hæc ætate sancti Hierony. Balezona vocabatur, postea ibi præsidium vulgari lingua *Palmer* dictum eam *Seor* ex manu-scripto Lat. vocat Holstenius, in annot. ad Pa, læst. tertiam.

SEHESIMA. Ios. 19. 22. apud Septuag. σαλὶμ κατὰ θάλασσαν. aliàs Seesima, & Seseima seu Sesenna, Hieronymo Sasima; terminus occidentalis tribus Issachar, juxta mare.

SEIR, montes & regio, quam primò incoluerunt Horrei seu Chorræi, post modum ab Esau, qui Seir cognominabatur & filiis ejus habitati, montes Seir sunt appellati, inter Idumæam & Promissionis terram.

SEIR, mons alter, in finibus tribuum Iuda, & Dan, & Benjamin, vt constat ex Iosue 15. v. 10. Septuag. legunt ἀσσάρ. alij σηίρ. recentiores Geographi partem montium inter dimidiam tribum Manasse & Arabiam Petræam montem Seir appellant; sed nullus illis favet scripturæ locus, nam vbicumque montium Seir mentio est in scripturis, intelligendi sunt montes Idumææ, qui terræ Promissionis erant ad meridiem. prælaudati autem montis incolæ aut vicini aliquando dicti sunt Idumæi, vt Herodes Ascalonita.

SEIRA. 4. Regum 8. v. 21. in Septuag. σιώρ. civitas Idumææ, ad quam venit Ioram rex Iuda.

SEIRATH. Iudic. 3. v. 26. apud Sept. σεττιρωθὰ. locus in monte Ephraim, in finibus tribus Benjamin

SELA. Iosue 18. v. 28. forte σηλαλὰν. apud Septuag. civitas tribus Benjamin.

SELCHA. vide Salecha.

SELEBIN. vide Salebim.

SELEVCIA. 1. Mach. 11. v. 8. & Act. 13. v. 4. civitas Syriæ apud Orontis

Orontis fluvii ostia, maritima, Archiepiscopalis sub Patriarcha Antiocheno vulgò Solin, vt vult Niger.

SELIM. Iosue 15. v. 32. in Septuag. σαλὰ. vrbs fortis tribus Iuda; quæ ex collatione hujus loci cum capite 19. v. 6. videtetur eadem esse cum Sarohen tribus Simeon, quam Sarohen arbitramur esse Saraim, de qua eodem cap. 15. v. 36.

SELLA. 4. Reg. 12. v. 20. *in domo Mello in descensu Sella*. in Septuag. ἐν οἴκῳ μααλλὼ τῷ ἐν σιλά. locus civitatis Ierusalem, in descensu montis Sion, ad voraginem. vide Mello.

SELMON. *mons nemorosus* Iud. 9. v. 48. Septuag. σελμών. prope civitatem Sichem, in tribu Ephraim.

SEMERON mons, v. Samariæ mons.

SEMERON. Iosue 12. v. 20. & 19. v. 15. vtrobique Sept. συμίων vrbs olim regia, quæ postea in tribu Zabulon, quęque aliàs Semron Sameron, & Samaron.

SEN. 1. Reg. 7. v. 12. pro hac dictione Septuag. reddunt, *veteres*. locus in tribu Dan, inter quem & Masphath erat lapis adjutorii.

SENE. 1. Reg. 14. v. 4. in Septuag. σεννά. petra sive rupes ex adverso alterius sibi proximę, cui nomen Boses, in tribu Benjamin, prope Gabaa ad orientem; in Zieglero Sennah.

SENNA. Num. 34. v. 4. Septuag. σενὰκ., terminus tribus Iuda, qui videtur fuisse ad Austrum.

SENNAAR *terra*. Gen. 10. v. 10. Sept. σεναάρ. cap. 14. 1. σενναάρ. pars australior Mesopotamiæ, quæ cum Chaldęa & cum Babyloniæ terra plerumque confunditur.

SENNIM vallis. Iud. 4. v. 11. in Sept. legitur *Quercus rapacium*, in aliis *Quiescentium*, in Chal. *lacuum*. vallis inter Castrum regium & Castrum Sabul, non procul à civitatibus Asor & Cedes, in tribu Nephthali.

SENSENNA. Iosue 15. v. 31. v. Hasersusa.

SEON. Iosue 19. v. 19. apud Septuag. σιωνὰ. quæ aliàs Senon, civitas tribus Issachar, ætate sancti Hierony. villa erat juxta montem Thabor.

SEPHAATH. Iud. 1. v. 17. v. Harma.

SEPHAMA. Num. 34. v. 10. Septuag. σεπφαμὰρ. civitas & locus ad ripam Iordanis, in tribu Nephthali, & terminus orientalis terræ Promissionis, inter Enan & Rebla.

SEPHAMOTH. 1. Reg. 30. v. 28. vnus ex locis seniorum Iuda (& eapropter in hac tribu) ad quos dona de pręda misit David. in Septuaginta σαφί.

SEPHAR. Gen. 10. v. 30. mons orientis in Septuag. σαφὴρ; hunc in medio Arabiæ felicis ad orientem Messa collocat N. Sanson.

SEPHARVAIM. 4. Reg. 17. v. 24. in Septuag. σεπφαρουαΐμ. c. 18. v. 34. σεπφαρουραΐμ. regio cum civitate regia; regionem ponit N. Sanson ad occidentem Chaldęæ, vrbemque credit forsan esse Ana & Eva.

SEPHATA, vallis juxta vrbem Maesa. 2. Paralip. 14. v. 10. ad Aquilonem. vt est apud Septuag. aliàs Saphata, in tribu Iuda.

Sephela. 1. Mach. 12. v. 38. regio; ea verò, de qua hic mentio, est circa Addus in medio tribus Ephraim, vt concludendum est in verbo Adiada pro Sephela in cod. Græco, alter textus legit ἐν πεδινῇ. *campestri*. hoc enim significat dictio Sephela. observat tamen sanctus Hieronymus esse regionem Sephela dictam in tribu Dan, in qua si ędificata fuit civitas Adiada, illam ab Addus diversam cogemur asserere.

Sepher mons. Num. 33. v. 23. & 24. in Septuag. σαφαρ. mons aspectu decorus, vbi vigesima mansio filiorum Israel, in deserto.

Sephet. Tob. 1. v. 1. (in Sept. stupenda obscuritas) civitas in tribu Nephthali, non procul à Nephthali civitate, in superioribus partibus Galilęæ.

Sepvlchra concvpiscentiæ. Num. 11. v. 34. decima tertia mansio filiorum Israel, in deserto.

Sepvlchrvm Deboræ nutricis Rebeccæ, sub Quercu fletus, & Bethel, ad radices Bethel. Gen. 35. v. 8. in tribu Benjamin.

Sepvlchrvm Rachel vxoris Iacob. in via quæ à Ierusalem ducit Ephratam, hæc est Bethlehem. Gen. 35. v. 19 erexitq; Iacob titulum super sepulchrum, hic est titulus monumenti Rachel. in confiniis tribuum Iuda & Benjamin. est autem in media via.

Ser. Iosue 19. v. 35. in Septuag. τύρος. civitas munita tribus Nephthali.

Setim. Num. 25. v. 1. in Septuag. σαττίν. Iosue 2. v. 1. σαττίν. Mich. 6. v. 5. *de Setim* in Septuag. ἀπὸ τῶν σχοίνων de funiculis. de torrente funiculorum σχοίνων mentio est in Ioele. c. 3. v. 18. locus terræ Moab, postea in tribu Ruben, non longe à Iordane.

Siceleg. Iosue 15. v. 31. in Septuag. σικελὰκ, & 19. v. 5. Sept. σικελὰκ. civitas primùm sortis tribus Iuda, postea tribus Simeon, in ejus meditullio, nihilominus possessa à Philistęis.

Sichar. Ioan. 4. v. 5. ipsa est Sichem & Sichima & Sichimis, cujus incolæ Sichimitæ quæ Neapolis, & Flavia Neapolis postea dicta, ab indigenis Marmortha, Mabortha, civitas tribus Ephraim, apud Septuag. συχὲμ. sita in monte Ephraim, quæ facta fuit refugii & Levitis data 1. Paral. 6. v. 67. hodie *Pelosa* sive *Naplosa* in Samaria, inter duos montes sita.

Sicyon. 1. Mach. 15. v. 25. civitas Peloponnesi, quæ, teste Stephano de vrbibus, & Meron & Telchinia nominata fuit, caput regni antiquissimi, cujus rego Sicyonia & populi Sicyonii & Sicionii. hodie *Vasilica* non longe à sinu Corinthiaco.

Side sive Sida, vrbs Pamphyliæ, in Asia minori apud confinia Ciliciæ, maritima & ad Eurymedontis fluvii ostia. 1. Mach. 15. v. 23. Archiepiscopalis, hodie vulgò *Candelora*.

Sidon. Gen. 10. v. 19. & alibi civitas olim Chananęorum regia, postea in tribu Aser, celeberrimum Phœnices emporium, maritima, colonia, quæ etiam, sed corrupte Sydon. Episcopalis sub Archiepisf. Tyrensi, cujus incolæ in scripturis Sidonii & vicina regio Sidonia. anno D. 1250. à sancto Ludovico Galliarum rege restaurata, tandem à Saracenis capta, nunc etiamsi fere excisa Turcis paret,

vulgo *Said* vel *Seyde*, hujus Episcopali titulo gaudent Moguntini suffraganei. hanc sua ætate *Sageta* nuncupatam asserit Sanutus libro 3. part. 14. cap. 2.

SIHOR. Iosue 19. v. 26. in Septuag. ἐν τῷ σιὼν. ponitur vt civitas in tribu Aser, sed penitius græcum textum inspicienti apparebit esse montem Sion sive Hermon, non enim masculino vt hic sed fœminino debet exprimi civitas. hic autem terminus est tribus Aser.

SIHOR Ægypti. 1. Paral 13. v. 5. in Sept. solum à finibus Ægypti. Sihor hebraice turbidum significat, forsan itaque à torrente Ægypti, vsquedum ingrediaris Emath.

SILO. Iosue 18. v. 1. Septuag. σηλὼ. Iud. 21. v. 10. Sept. σηλῶμ, quæ sita ad septentrionalem plagam viæ, quæ de Bethel tendit ad Sichimam, & ad meridiem oppidi Lebona. civitas in tribu Ephraim super montem posita, vbi diu fuit Arca Domini, vulgò *Rama*.

SILOE, natatoria seu fons vicinus Ierusalem ad ortum, hunc fontem Selvan vocat Nubiensis p. 5. clim. 3.

SIMEON, vna ex tribubus filiorum Israel, cujus civitates omnes è tribu Iuda fuerunt exceptæ, quam habebat ad orientem conterminam, Idumæam ad meridiem, Philistinorum terram ad occidentem, tribum Dan & partem tribus Iuda ad Aquilonem.

SIN desertum, v. Cades.

SINA. Iosue 15. v. 3. Septuag. σινὰ, ponitur ibi pro Sin.

SINA mons. Iudith. 5. v. 14. & pluribus aliis in locis ponitur pro Sinai monte.

SINAI. Exod. 16. v. 1. in Sept. σινά. desertum Sinai cap. 19. v. 1. Sept. εἰς τὴν ἔρημον τοῦ σινά, *in desertum ipsius Sina*. hic loquendi modus suadet montem Sinai & vicinam regionem esse solitudinem montis Sinai diversam à deserto Sin, vt partem à toto. mons sanctus dictus, cujus pars seu jugum erat Oreb, in hoc monte lex Moysi data est; erat vt asserit sanctus Paulus ad Gal. 4. v. 25. in Arabia; ad radices montis fuit postea constructum monasterium, quod aliquando Episcopali sede cohonestatum est. Mauri hac ætate hunc montem Tur appellant.

SINÆVS. Gen. 10. v. 17. Septuag. ἀσενναῖος filius Chanaan, à quo videtur, vt à cæteris, populus aliquis duxisse originem; ab eo ædificatam vrbem Sin in Phœnicia, vicinam vrbi Arce, asserit Sanutus libro 3. part. 14. cap. 2. quæ civitas à quibusdam Castrum Sinochim appellatur.

SION, mons cum Arce, quæ civitas David dicta est, in australi parte civitatis Ierusalem, cujus nunc tantùm visuntur ruinæ.

SION mons, *qui est Hermon*. Deut. 4. v. 48. v. sup. Hermon.

SIOR. Iosue 15. v. 54. in Sept. σωραὶθ. civitas tribus Iuda, quam cum Sihor confundendam non censeo.

SIRA. 2. Reg. 3. v. 26. cisterna seu fons. in Sept. σεειρὰμ. in tribu Iuda, 20. stadiis à Ierusalem, non procul ab Hebron.

SIS. 2. Paral. 20. v. 16. civitas Sis, seu ascensio ἀσαεῖς. apud torrentem contra solitudinem Ieruel, in tribu Iuda.

SMYRNA, vrbs Ioniæ, in Asia minori, quæ, teste Stephano de

vrbibus prius Naulochum est appellata. maritima, apud Hermi fluv. ostia. Archiepiscopalis & regionis primaria.

SOBA sive Suba. 1. Reg. 14. v. 47. in Septuag. σωβὰ. & 1. Paral. 18. v. 3. *Soba regionis Emath.* v. Emath. pars est Syriæ, quæ Syria. SOBAT & Sophene v. infra Syria. Soba vero metropolis Regni Adarazer. eadem forte ac Hoba, de qua supra.

SOCHO. Iosue 1. v. 35. hanc confundit N. Sanson cum Adullam legitque *Adullam Socho*, huic lectioni manifestè repugnant Septuag. nam legunt ὀδολλὰμ ἢ μεμβρὰ ἢ σαωχὼ. dictio Membra interposita variam Socho demonstrat ab Adullam. dicitur 1. Regum 17. v. 1. *Socho Iudæ.* in Septuag. σοκχὼθ τῆς ἰουδαίας. 2. Paral. 11. v. 7. τὴν σοχὼθ ἢ τὴν ὀδολλὰμ, vbi adhuc Socho ab Odollam distinguitur. distabat ab Azecha & Maceda tribus leucis, non longe à Nobe aliqui Sochoth dicunt. erat sita in planitie.

SOCHO. 1. Reg. 19. v. 22. vbi cisterna magna in Sept. σεφὶ. locus tribus Benjamin, in finibus tribus Ephraim, non procul à *Naioth*, quæ in Rhamatha.

SOCHOTH. 3. Reg. 7. v. 46. in Sept. σοκχὼθ. SOCHOT. 2. Paral. 4. v. 17. Sept. σοκχὼθ. sancto Hieronymo Sachot, ipsa est SOCOTH, id est Tabernacula. Gen. 33. v. 17. civitas in tribu Gad. ita Iosue 13. v. 27. Septuag. σοκχωθὰ. apud Iordanem fluvium.

SOCOTH. Iosue 15. v. 48. apud Sept. σωχὰ. civitas tribus Iuda.

SOCOTH. Exod. 12. v. 37. secunda statio filiorum Israel, vbi primùm tabernacula fixêre, à quibus nomen Sochot accepit, in inferiori Ægypto super Trajanum fluvium, inter Ramesse & Etham.

SODI FLVVIVS. Baruch. 1. v. 4. Septuag. σοὺδ. quidam Euphraten esse suspicantur, crediderim forsan alium, in Babylonia regione.

SODOMA, præcipua civitatum regionis Pentapoleos, quæ igne de cælo descendente consumptæ sunt, regia erat; in lacu Asphaltidis seu mari mortuo. incolæ SODOMITÆ. hanc Nubiensis pag. 5. clim. 3. Sadum appellat.

SOPHAN. Num. 32. v. 35. apud Sept. σωφὰρ. civitas in tribu Gad, ex Hebræo Ataroth Sophan, suspicatur Adrichomius ne eadem sit Ataroth seu Roth.

SOPHIM. v. Ramatha.

SOREC. Iud. 16. v. 4. *in valle Sorec.* Septuag. ἐν ἀλσωρήχ. Nobilius observat alios legere ἐκ τοῦ *aut* ἐπὶ τοῦ χειμάῤῥου σωρὴχ. vallis itaq; & torrens Sorec, inter tribum Dan & tribum Simeon, qui ab ortu in occasum decurrens, mare Syriacum inter Ascalonem & Azotum ingreditur.

SPARTIATÆ. 1. Mach. 12. v. 2. sive Lacedæmonii, incolæ civitatis Lacedæmon. vide supra verbo Lacedæmon.

SPECVLA, quæ respicit solitudinem, in Septuag. Specula deserti (Ieruel) à quo non procul erat hæc Specula, in tribu Iuda.

SPELVNCA duplex, in qua sepulchrum Abraham, Isaac & Iacob. Gen. cap. 23. prope Hebron. vide supra verbo Hebron.

SPELVNCA. 3. Reg. 18. v. 4. in monte, in qua duplici, Abdias dispensator domus Achab abscondit Prophetas, visebatur adhuc æta-

te sancti Hierony. in medio tribus Manasse quæ cis Iordanem.

SVAL, *terra*. 1. Reg. 13. v. 17. *pergebat contra viam Ephra ad terram Sual*. in Septuag σωγάλ. locus hic, de quo silent authores, videtur fuisse in tribu Ephraim.

SVHITES. Iob. 2. v. 11. *Baldad Suhites* apud Septuag. βαλδὰδ ὁ σαυχέων τύραννος. Saucheorum tyrannus. cap. 8. v. 1. ὁ σαυχίτης Sauchites; a bitror Saucheorum civitatem aut Saucheos populos in Arabia fuisse, licet Adrichomius citans Brocardum asserat Suitam, Suetam, Suitem, Suhi, & Suchi, fuisse vrbem in dimidia tribu Manasse, vltra Iordanum, quatuor milliaribus à Corozain.

SVLAMITIS. Cant. 6. v. 12 apud Septuag. σουναμῖτις. hinc liquet esse derivatam dictionem à Sunam.

SVNAM. 1. Reg. 28. v. 4 in Sept. σωνάμ. 4. Reg. 4. v. 8. Septuag. σουμάν. ipsa est SINEM. Iosue 19. v. 18. nam in Septuag. σουνάμ. civitas in tribu Issachar, ex qua SVNAMITIS, quæ etiam Suna & Sula, vnde Sulamitis; ætate sancti Hierony. Sulem vicus, hodie vulgò *Torondeles* seu *Gabraleris*.

SVPH, terra. 1. Reg. 9. v. 5. in Septuag. σίφ. ipsa est vrbs Ramatha, in qua manebat Samuel. nam eodem libro cap. 1. v. 1. dicitur Ramathaim Sophim in Septuag. ἀρμαθαὶμ σιφά. v. supra Ramathi.

SVR, desertum. Gen. 16. v. 7. Septuag. σοὺρ, quod ad mare Rubrum & Ægyptum extenditur, deserto Cades ad occidentem: de eo adhuc Exodi 15. v. 22. ipsum est quod Num. 33. v. 8. in sola vulg. editione vocatur Etham. hinc sanctus Hierony. idem facit desertum Ethon & Sur.

SVR, porta orientalis atrii Templi Ierusalem, quæ etiam speciosa nominabatur.

SVSA. 2. Esdræ 1. v. 1. Septuag. ἐν σουσὰν ἀβιρὰ. vulg reddit *Castro*, alii *metropoli*, est itaque SVSAN Esther 1. cap. v. 1. in Sept. ἐν σούσοις τῇ πόλει. civitas Persidis, metropolis Susianæ regionis, & tunc Regum Persarum sedes, ad Eulæum fluvium. notat Stephanus sic appellatam ab inibi enascentibus liliis, quę eorum lingua Susan, & Cisios incolas etiam dictos; postea Archiepiscopalis hodie *Sus* seu *Susira*. derivatum Susanechæi.

SYENE. v. supra Saba.

Sylva Libani. v. supra Libanus.

SYLVARVM VRBS. Iosue 15. v. 60. vide Cariathiarim.

SYRACVSA, Syracusæ, Syracossæ, prius Ortygia, urbs Siciliæ insulæ, olim maxima & Archiepiscopalis, nunc vulgò *Siragusa*, *Siragosa*. & *Siracosa*. Episcopalis sub Archiepiscopo Montis Regalis, maritima, ad oram orientalem, vallis *di Noto*, non procul ab Anano fluvio.

SYRI, populi Syriæ.

SYRIA, regio olim Asiæ maxima, quippe quæ Assyriam, Mesopotamiam, Babyloniam, Phœnicen, & Palęstinam complectebatur, at Assyriâ postmodum, Mesopotamiâ & Babyloniâ avulsis, ab Arctos Armeniam, qua Amano monte secernitur; ab ortu Mesopotamiam dividente Euphrate flavio, & Arabiam desertam: à meridie

Arabium petream, ab occasu Ægypti partem, Syriacum mare & Ciliciam, interjacente Amani montis parte, quę hodie *Souria* & *Surijian*. Turquię Asianę pars. Nubiensi *Sciam*.

Observandum semper in scripturis sermonem esse de Syria vt distincta à terra Promissionis, quę proinde erit terminus ejus ab Austro, mediis Libano & Antilibano montibus.

Hæc Syria seu potius variæ partes Syriæ variis nominibus appellantur in scripturis.

Regio circa Damascum dicitur Syria-Damasci, & hujus Syriæ caput Damascus.

SYRIA. Maacha. 1. Paral. 19. v. 6. regio quæ Domui Maacha parebat, Maacha nomen proprium viri, Regis Maacha dicti.

Syria Sobal, regio quæ circa civitatem Soba, de qua vide verbo Emath.

Syria Cyrenen. Amos. 1. v. 5. in Septuag. pro. populus Syriæ Cyrenen, legitur populus Syriæ nominatus; vnde liquet ibi non esse mentionem de Cyrene regione, quæ mediante terra Promissionis, Ægypto & Lybiâ, à Syria plurimum distat; probabile est Prophetam loqui de Syria circa Cyrum vrbem Syriæ.

Est quoque pars Syriæ plana & campestris, quæ Cœlesyria dicta de qua supra suo loco.

Syriæ indigena SYRVS.

Plurimas Syrias refert Sanutus lib. 3. part. 14. cap. 1. de quibus, quia extra meum institutum, sileo.

SYROPHOENISSA, id est nata in finibus Syriæ & Phœnices. Marc. 7. v. 29. mulier, quæ à Matthæo Chananæa vocatur, illa quippe regio pars olim erat terræ Chanaan, eadem mulier dicitur Græca, sed religione, id est Gentilis.

SYRTIS. Act. 27. v. 17. duplex Syrtis: est Syrtis in ora Africæ; vna magna dicta, altera parva; vtraque ob naufragia infamis & navigantibus plurimùm metuenda.

T

TABERNACVLA CEDAR. Cant. 1. v. 4. quæ tendebantur ad nundinas, statis temporibus ibi celebrari solitas. vide Cedar.

TABERNACVLVM ABER CINÆI. Iudic. 4. v. 17. in tribu Nephthali ad confines tribus Aser, inter Asor & Bethsames.

TANACH. vide Aner

TANIS. Num. 13. v. 23. ipsa est TAPHNIS Ierem. 2. v. 16. aliàs Taphnæ, vrbs magna inferioris Ægypti, ad Taniticum Nili ostium in regione Heliopolitana, olim regia Pharaonis, vbi Moyses edidit signa, vrbs postea Episcopalis sub Archiepisc. Damiatensi, nunc etiam *Tanes* dicta. in Hebræo Sohan.

TAPSAR. Ierem. 51. v. 27. Sept. cap. 28. pro hoc verbo reddunt machinas, quæ interpretatio suadet hanc dictionem ad Geogra-

phiam non pertinere.

TAPHVA. Iosue 12. v. 17. Septuag. ταφὺλ, & cap. 16. v. 8. Sept. τάφω. & fons Taphuæ. cap. 17. v. 7. Septuag. θαφθώθ. & terra Taphuæ v. 8. Septuaginta θαφίθ. itaque Taphua erat civitas olim regia, in termino tribus Ephraim ad orientem, in confinio dimidiæ tribus Manasse, in cujus sorte ceciderat terra Taphuæ, id est regio circa Taphuam, quæ ad vtramque videtur pertinuisse.

TAPHVA. Iosue 15. v. 34. Septuag. ταπὰ. civitas tribus Iuda.

TARSVS, quæ & Tersus & Tarsos, & Tharsus, vocabatur autem, vt asserit Stephanus de Vrbibus, & Crania, & Hiera & Antiochia, eratque Argivorum colonia, vrbs notissima Ciliciæ, quam medius interfluit fluvius Cydnus, non procul ab ejus ostiis, postea Archiepiscopalis; hodie vulgò *Tursum*. incola TARSENSIS.

TEBBATH. Iudic 7. v. 22. *Abelmehula in Tebbath*. in Septuag. ἀβελμεελὰ ἐπὶ θαβὰθ. locus seu regio in qua erat Abelmehula, de qua in tribu Manasse cis Iordanem.

TELEM. Iosue 15. v. 24. quæ aliàs Talem, civitas tribus Iuda. in Septuag. nulla ei respondet dictio: hanc cum Ziph præcedenti confundit Zieglerus, legitque Ziphethelem.

TEREBINTHVS, *quæ est post vrbem Sichem*. Gen. 35. 4. in Septuag. quæ in Secimis. vide supra Sichem.

THABOR. Iosue 19. v. 22. in Septuag. γαιθβώρ. terminus tribus Issachar, & civitas.

THABOR mons. Iudic. 4. v. 6. Sept. θαβώρ. & Quercus Thabor 1. Reg. 10. v. 3. Septuag. θαβὼρ. sic Psalm. 88. v. 13. Osee vero 5. v. 1. in Septuag. ἰταβύριον. est itaque Itabyrium Iosephi, quem Polybius Mastoim vocat, mons in tribu Zabulon; traditione tenetur Domini nostri Iesu Christi transfigurationem factam fuisse super montem Thabor, qui in medio campo Galilææ erat.

THABOR. 1. Paralip. 6. v. 77. vide Cartha.

THACASIN. Iosue 19. v. 13. apud Septuag. ἐπὶ πόλιν κατασὶμ. civitas ergo & terminus tribus Zabulon, ad orientem.

THAHATH. Num. 33. v. 26. apud Septuag. κατααὰθ. vigesima tertia mansio filiorum Israel, in deserto, inter Maceloth & Thare.

THALASSA. Act. 27. v. 8. civitas maritima Cretæ insulæ, juxta quam locus Boniportus dictus.

THALASSAR. Isayæ 37. v. 12. *filii Eden qui erant in Thalassar* apud Septuag. omisso *filii Eden*, οἵ εἰσιν ἐν χώρᾳ θιμάθ. ipsa est THELASSAR. nam 4. Reg. 19. v. 12. eadem exprimitur historia. *filii Eden qui erant in Thelassar*. in Septuag. καὶ υἱοὺς ἐδὲμ τοὺς ἐν θαεσθὶν. & filios Edem, qui in Thaesthen. non adeo facile est, vbinam illa regio Thalassar fuerit asserere, sed quia Isayæ loco cit. sermo est de Haram, quæ apud Septuag. Charran, certumque sit Charran fuisse in Mesopotamia; certum est Thelassar fuisse regiunculam Mesopotamiæ, aut ipsam Mesopotamiam.

THAMAR. Ezech. 47. v. 19. Septuag. θαιμὰν. sic cap. 48. v. 28. diximus esse Engaddi. quia tamen Thamar palmam significat, volunt aliqui esse Iericho, quæ aliquando dicta est civitas Palmarum

THAMNA. Iosue 15. v. 10. & v. 57. vbi in Septuag. θαμναθά. 2. Paralip. 28. v. 18. Septuag. θαμνά. est itaque ipsa THAMNATHA. Iudic. 14. v. 1. Septuag. θαμναθὰ. & ipsissima THEMNA Iosue 19. v. 43. in Septuag. θαμναθὰ. civitas primùm sortis tribus Iuda, quę cessit postea tribui Dan, est ipsa THAMNAS, de qua Gen. 38. v. 12. Septuag. θαμνὰ. hujus incola THAMNATHÆVS. hodie *Thimin*.

THAMNATHSARAA. Iosue 19. v. 50. in Septuag. θαμνασαρὰχ. & THAMNASARE. cap. 24. v. 30. civitas in monte Ephraim à septentrionali parte montis Gaas, sub Romanorum imperio dicta Thamnatica, vna ex vndecim Toparchiis à Iosue condita, in qua etiam sepultus est, erat in tribu Ephraim.

THANACH. vide Aner.

THANATHSELO. Iosue 16. v. 6. in Sept. εἰς θηνασὰ καὶ σέλλης. in Thenasa & Selles. vbi duo videntur loca, terminus tribus Ephraim ad orientem, S. Hieronymo Thenath villa.

THAPHSA. 3. Reg. 4. v. 24. Salomon obtinebat omnem *regionem*, quæ erat trans flumen (Euphratem) à Thaphsa vsque ad Gazam, ipsa est Thapsacus, de qua Stephanus, quæ vrbs erat Syriæ ad Euphratem.

THAPSA. 4. Reg. 15. v. 16. apud Septuag. pro Thapsa legitur Thersa. vulg. vero sic: *percussit Manahen Thapsam, & omnes, qui erant in ea, & terminos ejus de Thersa.* ex iis constat aut esse ipsam Thersam, aut ipsi vicinam civitatem, in dimidia tribu Manasse cis Iordanem.

THARE. Num. 33. v. 27. apud Septuag. ταράθ. vigesima quarta statio filiorum Israel, in deserto, inter Thaath & Methca.

THARELA. Iosue 18. v. 27. in Septuag. θαρεηλὰ. civitas tribus Benjamin.

THARSIS. 3. Reg. 10. v. 22. Septuag. θαρσὶς. 2. Paralip. 9. v. 21. Septuag. θαρσεῖς. & cap. 20. v. 36. & 37. Septuag. θαρσεὶς Isayæ 2. v. 16. *super omnes naves Tharsis*; pro quibus verbis reddunt Septuag. ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης. In hunc locum observat Hieronymus, Hebræos sua lingua mare *Tharsis* appellore, & allatis aliorum opinionibus (quas hîc videre poteris) concludit melius esse per Tharsis mare vel quodcumque pelagus intelligere. Ieremiæ 10. v. 9. *argentum involutum de Tharsis.* Isayæ cap. 66. v. 19. Septuag. εἰς τὰ ἔθνη εἰς θαρσὶς. reddit editio vulgata vice versa *ad gentes in mare.* Ezech. 38. v. 13. *Saba & Dedan & Negociatores Tharsis*, in Septuag. καὶ ἔμποροι καρχηδόνιοι, *& Negociatores Carthaginenses*. alii codices habent *Tharsis*, alii vtrumque *Carthaginenses* & *Tharsis*. S. Hieronymus reddit *Tharsis* sive *Carthaginenses*. de Tharsis pluries apud Ionam Prophetam; præmissis his variis lectionibus, quid de Tharsis sit sentiendum paucis dicam.

Primò non solum intelligendum mare sive maria, nam vt in supra allatis videre potes *Tharsis* aliquando singulari numero effertur, aliquando plurali.

Secundò posse & debere intelligi transmarinas regiones occidentem versùs, notant enim quidam interpretes *Tharsis* Oceanum

significare; ita vt ire in Tharsis non sit aliud nisi è Mediterraneo mari, transgresso freto Gadirano, in Oceanum navigare.

Tertiò tandem debere intelligi regiones, quas nunc Americam vocamus, & in ea præcipuè Peruvianum Regnum, in quo constat auri fuisse plurimum nec non argenti, vt Ierem. cap. 10. v. 9. cit. asseritur.

Huic opinioni suffragari possunt verba Davidis, Psalm. 47. v. 8. *in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.* observant enim omnes Americanæ historiæ scriptores, certis annorum spatiis vehementissimos in toto Americæ hemisphærio furere ventos, quales nusquam senserunt nostri hemisphærii incolæ, qui non solum naves omnes in alto mari & in portubus licet tutissimis penitus conterunt; sed etiam arbores evellunt. evertunt domos, homines & omnia alia longius asportant; quos ventos vernaculo nomine appellant *Ourragan.* forsan itaque de his ventis & navibus Americæ loquebatur Propheta.

Duo quæ difficultatem parere videntur, breviter solvam.

Primum, naves in Asion-gaber, vt irent in Tharsis; credamus Salomonem Geographiæ & rei nauticæ peritissimum, cogitasse navalem expeditionem, ab Asion-gaber in eam quam nunc appellamus Peruviam, Æthiopiam legendo. navium hoc itinere euntium jacturam tangit Isayas cap. 18. v. 1. à sancto Hierony. citatus in 2. Is. *væ alis navium, quæ sunt trans Æthiopiam* [aliter vulg. ed.] poterat etiam iter illud tentare orientem versus, Taprobanam insulam legendo, & mare Pacificum transeundo.

Secundùm, quod Tharsis dicuntur Carthaginenses; vt diximus supra, vide Carthaginenses. certum est eos ita appellatos, quia erant præcipui, qui in Tharsis frequentissime ibant: non itaque mirum sit, si vocentur Negociatores Tharsis, tantusque eis erat eundi in Tharsis ardor & frequentia, vt severissimo decreto prohibuerint, ne quis imposterùm iret in Tharsis, ne suæ civitates populis destituerentur, & in solitudinem redigerentur; de qualibet alia regione sive de Tarso Ciliciæ, aut Tartesso Beticæ in Hispania, difficillime explicari potest; triennalis à Ioppe profectio, ibatur enim, vt sacra testatur scriptura semel in annis tribus.

THEBATH. 1. Paralip. 18, v. 8. apud Septuag: ματαβὶθ. vna ex civitatibus Regis Adarezer, quæ sane eadem cum Bete, de qua 2. Reg. 8. v. 8. vbi eadem narratur historia, nam apud Septuag. vocatur μετεβὰκ. Adarezer erat Rex Soba, in Syria Soba videtur eapropter fuisse ista civitas.

THEBES. Iudic. 9. v. 50. Septuag. θέβες & 2. Reg. 11. v. 21. in Septuag. θαμασί, civitas cum turre in medio; erat in dimidia tribu Manasse, quæ cis Iordanem, ætate S. Hieronymi vicus.

THECVA & THECVE. 2. Reg. 14. v. 2. civitas & vicinum desertum. in Septuag. θεκωὲ, ex qua erat mulier THECVITIS de deserto. 2. Paralip. 20. v. 20. in tribu Iuda, ætate sancti Hieronymi vicus, nono ab Ælia milliario.

THELASSAR. V. Thalassar.

THELMALA. 1. Esdræ 2. v. 59. apud Septuag. Θελμελὲχ. 2. Esdræ 7. v. 61. Θελμελὲθ. videtur locus regionis Babyloniæ, vnde Iudæi Ierusalem sunt reversi, estque sane Theame Ptolemæi, oppidum in Babyloniæ regione, quod interp. reddunt Thelme. dubium est an sequentes dictiones, Thelharsa, Cherub, Adon & Emer propriæ sint virorum, an locorum.

THEMA. Iob 6. v. 19. *considerate semitas Thema* apud Septuag. ὁδοὺς Θαιμανῶν, *vias Themanorum*. Ieremiæ 25. v. 23. in Septuag. cap. 32. Θαιμάν. idem locus ac THEMAN Baruch. 3. v. 22. Sept. Θαιμάν. regio, quæ terra Themanorum Gen. 36. v. 34. ex qua erat Husam, qui regnavit in Edom. incola itaque THEMANITES & THEMANVS: eratque aut in Arabia, aut juxta Idumæam, Arabiæ contigua. Theman civitatem montium Seir, regiam Principum Edom, Gebalenæ regionis, affirmat Zieglerus.

THEMNA. Iosue 19. v. 43. vide Thamna.

THENACH. vide Aner.

TERSA. Iosue 12. v. 24. Septuaginta Θερσά. civitas olim regia, postea in tribu Manasse quæ cis Iordanem, dein rebellante Ieroboam, facta est sedes regia Regum Israel vsque ad regnum Amri, qui ædificavit Samariam, quam sibi & Successoribus suis fecit Regiam.

THESBITES. 3. Reg. 17. v. 1. Elias Thesbites *de habitantibus Galaad*. in Septuag. Ἠλιοὺ ὁ προφήτης Θεσβίτης ὁ ἐκ Θεσβῶν τῆς Γαλαάδ. *Elias Propheta Thesbites, qui ex Thesbis Galaad*. Thesba itaq; civitas Galaaditidis regionis, in tribu Gad, patria Eliæ Prophetæ.

THESSALONICA, cujus incolæ THESSALONICENSES, civitas quæ etiam HALIA, Macedoniæ clarissima & emporium celeberrimum, Emathiam illam vocat Zonaras, maritima, ad Thermaicum sinum, Archiepiscopalis & metropolis, nunc vulgò *Salonichi*.

THOCHEN. 1. Paralip. 4. v. 32. in Septuag. Θοκκά. respondet sane civitati Θαλχά, quæ Iosue 19. apud Septuag. v. 7. in tribu Simeon & forte Θεκώ. Iosue 15. v. 60. in solis Septuaginta, quæ sortis tribus Iuda.

THOLAD. vide Eltholad.

THOPHEL. Deut. 1. v. 1. Septuag. Τοφόλ. locus trans Iordanem è regione Iericho, in deserto, in tribu postea Ruben.

THOPO. 1. Machab. 9. v. 50. in codice Græco Θεφών. vna è civitatibus, quas Ionathas extruxit & munivit in Iudæa.

THRACES, incolæ Thraciæ regionis, in Europa, habentis à Septentrione Ænum montem, quo à Mysia separatur; ab oriente Pontum & Propontidem; à meridie mare Ægæum; ab occidente Nestum fluvium & Pangæum montem, quo à Macedoniâ submovetur. nunc vulgò *Romania*. 2. Machab. 12. v. 35.

THVBAL. Ezech. 27. v. 13. videtur dictio ad Geographiam spectans. & 38. v. 2. Septuag. Θοβέλ. pro Thubal Hispaniam debere intelligi volunt recentiores. sed primo loco citato Sept. pro *Græcia, Thubal & Mosoch*, interpretantur Græcia & adjacentia ejus; videndum itaque est an Hispania adjaceat Græciæ. Socr. l. 7. c. 42. asserit sicut & Theodoretus per Thobel Ezech. 38. Iberos (Asiæ)

intelligi debere.

Thyatira, ciuitas Lydiæ, in Asia minori, quæ, vt refert Stephanus de Vrbib. prius Pelopia & Semiramis, & Mysorum Eschate (id est extrema) vocabatur. ad Lycum fluuium, postmodum Episcopalis sub Archiepiscopo Sardiano, nunc *Tire* seu *Tyre*, illius ciues Thyatireni.

Tiberiadis mare, vide Cenereth lacus sic dictus à ciuitate, quæ dicta Tiberias. olim Cenereth & Ceneroth in tribu Zabulon, Galilææ aliquando metropolis & vna ex vrbibus Decapoleos, ad littus maris cui nomen dedit, Episcopali postea sede donata est. vulgò *Tabarie* teste Nigro.

Tichon. Ezech. 47. v. 16. *Domus Tichon, quæ est iuxta terminum Auran.* apud Septuag. αὐλὴ τοῦ σαυνὰν, αἵ εἰσιν ἐπάνω τῶν ὁρίων αὐρανίτιδος. atrium Saynan, quæ sunt supra terminos Auranitidis. locus, qui aliàs Tichon & Ethicon, in tribu Nephthali ad Iordanem, vt vult Adrichomius, non longe à Panea. Austrum versùs.

Tigris, fluuius. Gen. 2. v. 14. *ipse vadit contra Assyrios.* Asiæ celeberrimus, qui è montibus Armeniæ erumpens, ad meridiem labitur per Assyriam, illam à Mesopotamia separans; Euphratemq; ab occasu recipiens, tandem in sinum Persicum influit. varia habuit nomina. dictus est, Ahaua, vide supra hoc verbo, & Evi & Theran, vide loco citato. olim Sylax, vt vult Eustathius, Sollax. Plutarch. Hidekel Hebræis, Diglath Iosepho, Tegil Castaldo, Ser. Ioseph. Barb. Morato Postello.

Tob, terra. Iudic. 11. v. 3. & 5. Septuag. τώβ. regio in extremo Galaaditidis, in tribu Gad.

Topheth, locus in valle Ennom, de quo Ierem. cap. 7. vide Ennom.

Torrens Botri, vide Nehelescol.

Torrens *ad solitudinem Ieruel.* v. Ieruel. 2. Paral. 20. v. 16.

Torrens Ægypti, terram promissionis ab Idumæa separans, tribui Simeon ad Austrum, ab ortu in occasum currens, prope Rinocoruram mare magnum ingreditur.

Torrens, è quo David quinque lapides limpidissimos accepit, 1. Reg. 17. v. 40. è Iudææ montibus erumpens, & ad vallem Therebinthi accedens, Aquilonarem plagam tribus Dan decurrit, & inter Iamniam & Geth, mare Syriacum intrat; ad hunc Cendebæus cæsus 1. Mach. 16. v. 8.

Trachonitis, regio trans Iordanem, in dimidia tribu Manasse, inter Iordanem ad occasum & Arabiam desertam ad ortum, Libano & Cœlesyriæ ad Aquilonem contermina, ad Tiberiadis mare vsque protenditur, sic dicta quòd locis asperis referta sit.

Transitvs Iordanis, Iosue 3. inter Settim & Iericho, in finibus tribuum Ruben & Beniamin.

Tres Tabernæ. Act. 28. v. 15. in Latio inter Forum Appii & Romam, vrbs olim Episcopalis, nunc vicus.

Tripolis, vbi portus, 2. Machab. 14. ciuitas Phœnices, sic

vocata, inquit Stephanus eo quòd ex tribus vrbibus habuerit colonias vid. ex Arado, Tyro & Sidone: maritima, & emporium olim celeberrimum, sub Libano monte. Archiepiscoplis. nunc ab incolis *Tarabolos* dicitur vt asserit Gabr. Sionita cap. 10. amnem interfluentem non nominans.

TROAS. Act. 16. v. 8. regio Asiæ minoris, olim pars Phrygiæ, Ægęo mari exposita. ipsa est quam Stephanus Trojam vocat. quæ, vt ait, prius Idæa, postea Teucris, deinde Troja. tandem Troas, excidio vrbis Trojæ notissima. eam adhuc Stephanus infra appellat Trojas, quæ inquit regio Ilii, quæ vocabatur Teucris & Dardania & Xanthe.

TROGLODYTÆ. 2. Paralip. 12. v. 3. apud Septuag. τρωγοδύται. populi Africæ maritimi, inter Æthiopes ad occasum & mare Rubrum ad ortum.

TVBIANÆI. *venerunt in Characa, ad eos qui dicuntur Tubianai Judaos.* 2. Mach. 12. v. 17. in codice Græco τυβιήνοι. quandoquidem Nabathæi seu Nabathæni sunt aliàs Tubianæi dicti, vt ex variis authoribus refert Adrichomius verbo Arabia. p. 77. col. 2. & Tubianæos Arabiæ populos, & Characa esse in Arabia debemus asserere.

TVBIN, in locis Tubin. 1. Mach. 5. v. 13. in codice Græco ἐν τοῖς τουβίν. videtur aut regio aut civitas plurali numero in Galaaditide, de qua silent authores. forte eadem regio ac Tob, de qua supra, favet enim dictionum Græcarum quædam consonantia.

TVMVLI IORDANIS. Iosue 22. v. 10. Sept. γαλαὰδ τοῦ ἰορδάνου, alii γαλιλὼθ quod significat confinia ad Iordanem in tribu Benjamin.

TVRRIS GREGIS. Gen. 35. v. 21. & Mich. 4. v. 8. prope Bethleem ad orientem in tribu Iuda. ipsam etiam *Ader* nominat Sanutus l. 3. p. 14. cap. 3.

TYRVS Iosue 19. v. 29. & alibi passim. civitas in tribu Aser, maritima, super rupem structa, quæ quia mari vndique cincta, à Stephano insula asseritur, totius Phœnices metropolis, clarissima, primùm Archiepiscopalis sub Patriarcha Antiocheno, postea sub Hierosolymitano, *Sarra* quondam dicta, & *Sur* etiam nunc appellatur. incola TYRIVS.

V.

VALLIS ARTIFICVM, *ibi quippe artifices erant.* 1. Paralip. 4. v. 14. apud Septuag. ἀγεαδδαΐρ, ὅτι τέκτονες ἦσαν. 2. Esdræ 11. 35. in tribu Benjamin, in qua civitas Ono.

VALLIS ARVNDINETI. Iosue 16. v. 8. Septuag. χελκανά. terminus tribus Ephraim, intra torrentem Carith & Iordanem. Vide v. Arundineti vallis. eod. lib. cap. 17. v. 9. in Septuag. χαρανά. in Aulone sitam dicit Zieglerus.

VALLIS BENEDICTIONIS. 2. Paralip. 20. v. 26. prope desertum Thecuæ, in tribu Iuda,

Vallis Casis Iosue 18. v. 21. Septuag. ἀμικασίς, Civitas tribus Benjamin.

Vallis Ennon. Vide Ennom.

Vallis Gad, in tribu Gad ad Austrum inter Aroer & Iazer.

Vallis Iephtahel. Vide Iephtahel.

Vallis Iosaphat inter Ierusalem & montem Oliveti, vbi torrens Cedron.

Vallis Raphaim sive Gigantum, ab Ierusalem protensa Aquilonem versus, per tribum Benjamin vsque ad tribum Ephraïm.

Vallis Salinarum, ad Orientalem & Australem plagam tribus Iuda, ad littus linguæ maris salsissimi sive mortui; prope Idumæam. 2. Reg. 8. v. 13. vocatur à Septuag. γιβελὲμ.

Vallis Sennim. Vide Sennim.

Vallis Silvestris. Genes. 14. v. 10. Vallis Salsa apud Septuag. in agro Sodomorum vbi putei Bituminis. V. verbo Mare salis.

Vallis Terebinthi, vbi cæsus Goliath à Davide in tribu Iuda. 1. Reg. 17. v. 2. Sed cap. 21. v. 9. vocatur à Septuag. vallis ἠλᾶ.

Vallis Viatorum *ad orientem maris*. Ezech. 39. v. 11. locus à Propheta prædictus, vbi certo futurus sit necessum esset divinare.

Viæ, à suis terminis facillimè dignosci possunt.

Vinea Naboth prope Iezrael, in tribu Issachar.

Vlai. Dan. 8. v. 2. & 16. *Porta Vlai* in Septuag. οὐβάλ. Scholion addit, nomen montis Persici. Aquila transtulit super Vbal Vlai, sicque est in Hebraïco, Symmach. *Super Paludem Vlai.* Est itaque Eulæus fluv. qui apud Herodot. lib. 5. Choaspes. quique ortus in Medis in Austrum decurrens, Susa vrbem circumfluit, cujus vna portarum à fluvio Porta Vlai dicebatur, fluvius vero Susianam ab Elymaïde disterminans, in sinum tandem Persicum aquas evomit.

Vr Chaldæorum. Gen. 11. v. 31. in Septuag. pro *de Vr Chaldæorum*, legitur ἐκ τῆς χώρας τῶν χαλδαίων. Eadem quoque interpretatio est versus 7. cap. 15. 2. Esdræ 9. v. 7. *de igne Chaldæorum* constanter Septuag. ἐκ τῆς χώρας τῶν χαλδαίων; in re tam clara non laborandum. Regio illa Mesopotamiæ erat, vt constat ex Act. Ap. 7. v. 2. quæ sub ditione haud dubiè Chaldæorum erat; ex Ammiani Marcellini 21. observatur nihilominus Castrum ad Tigrim in Mesopotamia Vr appellari. Exciderat Gen. 11. v. 28. *in Vr Chaldæorum*. Septuag. ἐν τῇ χώρᾳ τῶν χαλδαίων.

Z.

Zabadæi. 1. Mach. 12. v. 31. *ad Arabas, qui vocantur Zabadæi.* in codice Græco ζαβεδαίους. Ioseph. in Antiquit. Nabathæos vocat. de Nabuthæis vide suprà. remanet tamen mihi scrupulus, nam eod. lib. cap. 9. v. 35. Ionathas misit fratrem suum ducem populi & rogavit Nabuthæos amicos suos; & hic cap. 12. cit. *divertit Ionathas ad Arabas, qui vocantur Zabadæi, & percussit eos, & accepit spolia eorum;* non ergo erant illi Zabadæi, iidem qui

Ionathæ amici Nabuthæi. Huic opinioni suffragatur Zieglerus, qui Zabadæos putat sitos ad Libanum & tractum Dammesech.

ZABVLON vna è tribubus filiorum Israel, sita in Galilæa inferiori, à Mari magno occasum versus, ad mare Galilææ versus ortum protensa, habens conterminas ad Aquilonem tribum Aser & tribum Nephtali, ad Austrum verò tribum Issachar.

ZABVLON, nullius ciuitatis mentio est, quæ hoc vocata fuerit nomine; & licet nostrum consilium sit sola loca quæ in scripturis, & non alia hic recensere; hanc nihilominus referimus, ne nobis videatur excidisse quæ nominatur à Iosepho l. 3. belli cap. 4. in Galilæa in tribu Zabulon ac Ptolemaïdi vicina. Fortè ex ea erat Ahialon ZABVLONITES Iudic. 12. v. 11. & v. 12. nomen Zabulon vbi sepultus dicitur, de hac vrbe potest intelligi, licèt ibi non expressè dicatur, an tribus, an ciuitas.

ZACHARIÆ domus Lucæ 1. v. 40. in ciuitate Iuda in montanis, hæc ciuitas putatur fuisse Hebron.

ZAMBRI Ieremi. 25. v. 25. Hic locus desideratur in Septuag. S. Hieronymus in hæc verba *& cunctis regibus Zambri* dubitat an sit aliqua Persidis regio, quia statim Medorum fit mentio, vel an sit regio solitudinis, id est Arabiæ desertæ, quia statim præcesserat sermo de Arabia.

ZANOB Iosue 15. v. 34. in Septuag. ῥάμβ. 2. Esdræ 3. v. 13. Septuag. ζανώ. & cap. 11. v. 30. ciuitas tribus Iuda.

ZANOB altera eisdem lib. & cap. v. 56. in Septuag. ex Zanoe & Accain fit vna dictio ζακαναΐμ, ciuitas pariter tribus Iuda.

ZARED. Num. 21. v. 12. *ad torrentem Zared.* in Septuag. *in conualle Zared.* Deut. 2. v. 13. *Torrentem Zared.* Septuag. vallem ζαρέτ. sic v. 14. igitur vallis in tribu Ruben cum torrente, qui ab ortu in occasum inter petram deserti & Dibongad decurrens, mare mortuum ingreditur. Dicitur etiam Zered.

ZEPHRONA. Num. 34. v. 9. Septuag. Δεφρωνά. locus siue terminus terræ promissionis versus Aquilonem, in tribu Nephthali.

ZIPH. Iosue 15. v. 24. apud Septuag. nulla dictio ei respondet; ciuitas tribus Iuda. illam cum sequenti iungit Zieglerus legitque Ziphethelem, cum præcedenti N. Sanson legitque Iethnamziph.

ZIPH. Eodem lib. & cap. v. 55. in Septuag. ὀζίζ. ciuitas tribus Iuda, an ab altera diuersa sit non omnino certum. Ejus incolæ Ziphæi. 1. Reg. 23. v. 14. *In monte solitudinis Ziph.* in Septuag. in monte Ziph. v. 15. *in deserto Ziph*, itaque mons ibidem erat cum deserto, idem nomen cum vrbe habentia.

ZOHELETH lapis. 3. Reg. 1. v. 9. qui erat vicinus fonti Rogel, prope Ierusalem ad orientem; Zocheleth rupes in Zieglero.

FINIS.

Approbatio Doctorum.

Nos infrà scripti Doctores ac Socii Sorbonici legimus Tabulas sacras Geographicas à R. P. F. Augustino Lubin Augustiniano Concionatore, Christianissimi Galliarum regis Geographo Ordinario expositas: & nihil in illis sanæ fidei aut bonis moribus adversarium deprehendimus. Datum in Sorbona, die vigesimâ tertiâ Octobris, anno Domini millesimo sexcentesimo septuagesimo.

N. PETITPIED. S. BOUCHER.

Extrait du Privilege du Roy.

LE Roy par ses Lettres Patentes en date du troisiéme Mars 1669 signées DENIS, a permis au Frere AVGUSTIN LUBIN Religieux Augustin Reformé, de faire imprimer les Ouvrages de Geographie qu'il a faits & qu'il a ramassez: & ce pendant le temps & espace de sept années. Et défenses sont faites à toutes sortes de personnes de les contrefaire sous quelque pretexte que ce soit, à peine de confiscation de tous les exemplaires, & de quinze cens livres d'amende, & autres peines portées par lesdites Lettres.

Ledit F. AVGUSTIN LUBIN *a cedé le Privilege cy-dessus à Pierre le Petit Imprimeur du Roy, pour l'ouvrage intitulé,* Tabulæ sacræ Geographicæ, *pour en joüir comme luy-mesme. Fait à Paris ce 25. Octobre 1670.*

ERRATA.

In Præfatione, ommiſſa, *lege* omiſſa.
ibid. Porrho, *lege* Porro.
Verbo Abelmaim 3. Reg. 15. verſ. 2. *lege* verſ. 20.
3. Paralip. *lege.* 2. Paralip.
v. Almath. Io: 21. v. 8. *lege* v. 18.
v. AMIHAR, *lege* AMTHAR.
v. Aphec altera. 1. Reg. 41. *lege* 1. Reg. 4. v. 1.
v. Avith Arad. *lege.* Adad.
v. Babel. appellativum, *lege* proprium.
v. Beroth. 1. Eſdræ 2. v. 15. *lege* v. 25.
v. Bethbeſſen. 1. Mach. cap. 1. *lege* cap. 9.
v. Bethphogor. Ioſue 13. v. 2. *lege* v. 20.
v. Cabſeel. 2. Reg. cap. 21. *lege* 23.
v. Cades. in tribu Aſer, *lege* in tribu Nephtali.
v. Capharnaum Matth. 4. & 13. *lege* 4. v. 13.
v. Charchamis, *lege* Charcamis. 2. paralip. 35. v. 2. *lege* v. 20.
v. Cilicia τῆς ἄγνω, *lege* τῆς ἄνω.
v. Ciſon. cap. 5. v. 2. *lege* v. 21.
v. Cyrene nomen non exprimitur, *lege* nomen non tanquam vrbis exprimitur.
v. DOMMIN. *lege* DOMMIM.
v. Emmaüs. cap. 14. *lege* cap. 24.
v. Etham. Exod. 13. v. 10. *lege* v. 20.
v. Gader. 1. Paralip. 2. *lege* 27.
v. Gamzo 1. Paralip. *lege* 2. Paralip.
v. Gaver. contra Ieblaam, *lege* juxta Ieblaam.
v. Hala 1. Paralip. 5. v. 25. *lege.* v. 26.
v. HANANIEL TVRRIS. Eſdræ, *lege* HANANEEL TVRRIS. 2. Eſdræ.
v. Herthim, lege Hetthim.
v. Hevæi. ex eod. cap. v. 17. *lege* ex eod. cap. 11. Ioſue v. 19.
v. Hevila Gen. 15. *lege* Gen. 25.
v. Hodſi 2. Reg. 2. *lege* 2. Reg. 24.
v. Hus. Thren. 14. *lege.* 4.
v. Iabes Galaad. Iudic 21. v. 28. *lege* 8.
v. Iaſa. Ioſue 21. v. 23. *lege* Num. 21. v. 23.
ibid. Ioſue 36. *lege* Ioſue 21. v. 36.
v. Ierimoth Eſdræ 11. *lege.* 2.
v. Iezrael vallis Ioſue 17. v. 6. *lege.* v. 16.
v. Madon Ioſue 11. v. 11. *lege* Ioſue 12. v. 19.
v. Magedan Matth. 15. v. 30. *lege.* v. 39.
v. MASEROTH, *lege* MOSEROTH.
v. Naamathites. Iob. 1. v. 1. *lege* Iob. 11. v. 1.

v.

v. Nebo mons. Num. 32. v. 49. *lege* Deut. 32.
v. Nephi. Machab. 1. *lege* 2. Machab. 1.
v. Oboth. Num. 2. v. 10. *lege* Num. 21. v. 10.
v. Odolla 2. Reg. Paralip. *lege* 2. Paralip.
v. Ozensara. adde. 1. Paralip. 7. v. 27.
v. Peluzium. v. 15. συλών, *lege* v. 16. συλών.
v. Pentapolis. Sap. 10. vr. 6. *lege.* Sap. 10. v. 6.
v. Phasga ad orientem, *lege* contra orientem,
v. Rabboth Iosue 19. v. 2. *lege.* v. 20,
v. Rama in monte, *lege* in nemore.
v. Rebla. 4. Reg. 2. *lege* 4. Reg. 25.
v. Rohob. Iosue 28. *lege* Iosue 19. v. 28.
v. Ruma. quæ ex Historia, *lege* quam ex Historia.
v. Saba. Syene. Ezech. 3. v. 6. *lege* 30. v. 6,
v. Sabarim. Ezech. 41. *lege.* 47.
v. Sabee Sama Iosue 15. v. 16. *lege* v. 26.
v. Samariæ mons. 1. Paralip. *lege* 2. Paralip.
v. Sarephta. Amos 2. *lege* Abdiæ v. 20.
v. Save sic erat Campus, *lege* hic erat Campus,
v. Sephata juxta vrbem Maesa, *lege* Maresa.
v. Sicyon 1. Machab. 15. v. 25. *lege* v. 23.
ibid. cujus rego, *lege* cujus regio,
v. Sis civitas Sis, *lege* clivus Sis.
v. Suhites. vltra Iordanum, *lege* Iordanem.
v. Susa Esther 1. cap. v. 1. *lege* v. 2.
v. Syria ab Arctos, *lege* ad Arctos.
v. *Syria Cyrenen.* duo varia nomina, primum Syriæ provinciæ, alterum vrbis Cyrenes. de Cyrene vrbe Libyæ intelligit S. Hieron. in Amos. de alia Cyrene Assyriis subjecta explicant alii authores, quorum si audienda sit sententia, de Cyropoli agetur, quæ apud Stephanum κύρυ πόλις seu Κυρέχατα, vocatur, in extremis finibus Persidis.
v. TAPSAR, *lege* TAPHSAR.

PARISIIS,
Typis PETRI LE PETIT Regis Typographi, viâ Jacobæâ, sub Cruce aureâ;

Vbi & veneunt Biblia cuncta per ANTONIVM VITRE' excusa in folio, in quarto & in 12. quibus singulis addita est Geographia Sacra.

